

نشان داده و سپرد به سید و اگر
 صانع عالمی این چنین کند با حقیقت
 از آن رانج بود و نه پندار
 خون را که از کد غصه باشت
 باز داد و اگر کدیم از آن با جبار
 دم آنجا بیل کنند و صبح اسرار

در اول مرتبه آن است از طلبه شسته اند و نفوس با این ادراک و قدم اول میدان معرفت تو
 زبان بجز کشوده اند و صلوات طبیات از اول تا ابد بر ذات اقدس مقصود لولا که لما خلقت
 الا فلاک و حسب الکلی علی خلق عظیم و برال اظهار و اصحاب اختیار باذات مبارکش که نور
 مجسم است مافور و رفشان مرتبه ضعیف ظلت را چه نسبت که ادراک او صافش نمایم
 برین بیان بهتر که زبان بجز کشایم و الله در القایل شعر فبلغ العلم فیما به بشر و الله خیر
 خلق الله کلام ابا بعد راقم این سطور حکیم محمد شریفخان ولد صادق الملک محمد اکمل خان
 تجاوز امد عن ذل و بها میگوید بعضی تراکیب مجرب اجداد که دران ادویه هندی
 بودند دریافت آن احتیاج بکتب هندی میشد و در دل گذشت که کتابی در مفردات
 ادویه هندی مثل تحفه المومنین و اختیارات ترتیب دهد تا در بر آورد خواص ادویه
 سهولت بود اگر چه صاحب و ارشاد کوهی حسب استخرا الهی و زیاده از اقران خود اعطی
 الباقیه انجز اقبل این انسلاک دین منسلک شده اند لیکن تا هم قدر قلیل نوشته اند راقم
 با کتب بات هر دو بر گران بسیار دیگر از کتب هندی مع باره که خود یادوست ضامن
 نموده مقرر فرصت وقت بود که چهره ادویه و ماهیته آن خود تحقیق نموده کتاب را تمام
 نماید زیرا که حکما و هند و سرحان بهی طرف توجه نشده اند مگر قلیل از قلیل ادویه رسو
 نموده بسبب عدم فرصت نامت در طاق مهلت مانند تا آنکه دو سه مستکلف گوید که فرصت
 گذامی معلوم و سوده متفرق مضایع میشوند از آنجا که تقید آن است از حد گذشت و مقبولیت
 حرف او هم در پیش نیست است بر ترتیب او در زبانی که محصور از دست کفره بود و هیچ کتاب
 مستقر نبود مصمم گردید و نامش تالیف شریف در خاطر رسید اگر خدا ایتام و عطا فرماید
 سعی موافق در ترجمه چهره و ماهیته خواص موافق قواعد یونانی و دریافت خود خوانه نوشت فصل

فمنع و صاحب تحفه المومنین
 گوید که چون طلا و نقره را از هم یک
 بقدر سس دم کنند آنکشی
 پاکین دانی ترتیب دهند و بعد از
 دران نصف کنند و در هر دو
 خود تقاطع با هم و در هر دو
 نگاه دارند در حال صبح و غروب و در آن
 او را هرگز نمی رسد و از ترسیم این
 باشد اگر رسد در آن صبح

فصل فی نقلی نماید برین
 در زمرد زمرد
 در زمرد در زمرد
 که حال آن است که در زمرد
 او با خود تقویت من نماید از دیدن
 و خیمای نوی پریشان اینی بخشت
 و در آن سوم نهم و مطلق زلف الم
 و دستقانغ و کمال او قوت و شرف
 هم در آن فصل و عطای او بر

باز دقت اطلاق از خود در آن
 از فکرم و قلیق او بر کردن
 در صدد و در دستظار باوقی الم
 از بر که در صدد و در حکم است
 سعه و در فخر و جود و جود
 بهر در آن فصل و عطای او بر

باشد اکثری از آن بزرگان را که در وقت ولادت غلبه یان نمایند
 و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند
 و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند
 و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند

بر سهو الکفایت مگر بعضی چنانست که اگر در کلام من که ناانل از خلل و رلل
 است متوجه شوند نظر بر اخلاق خود نموده در پی جرح نیفتند بلکه در تعییل آن شوند و بدعا خیر
 این رویه کنایه کار بیا دارند مصرعه که سختی گشت گناهکارانند مقدمه در بیان
 مفیده آنچه درین ساله مرقوم شد از اسرار ادویه یا موافق لغت شایه جهان آباد است و یا
 موافق سنسکرت والا سنه مختلفه غیر تنها بیست احصار آن تعذر و صاحب فاشته
 زبانهای گیرم مثل مرثی و تللی بنویسد از بنجه از آن کتاب کتر نوشته شده و نیز خوا
 اینجا آنچه در کتب هندیت نوشته میشود در صورت تناقض سورطن مصنف بهم
 رساند مثل الکه سروراهضم مینویسد و اشال آن آنچه خود در مزاج و خواص دریافته
 از اجداد نوشته باید دانست که حکماء هند مینویسد که این دوا هفت دوات رافع بنیام
 پس و رش از بیان آن که زوایشان است اول کیلوس دوم خون سیوم گوشت جهام
 پیچیم استخوان ششم مغز نیم می و اطباء هند طعم شش قسم تقسیم نموده اند و گشت
 رسوید بفتح کاف و خفاء و سکون با و فو قانی هندی و فتح را و ممله و سکون بین جمله
 گشت در زبان هندی معنی شش و رس معنی فزه و طعم است اول در بفتح میم و ضم
 وال ممله و خفای با و سکون را و ممله یعنی شیرین طبع سرد و پیل صفر و ممت کف
 و کم در مده و افزائنده می و شیر زنان توانای و روشنی چشم و فربهی اعضا و چون با فراط
 خورده شود و تنگی نفس از و خناریر در گلوید کند دوم ایل بفتح نمره و میم و سکون لام
 یعنی زرش چون بخورد گرم و سبک است و چون مساس نمایند سرد است خشم و شیطام
 و افزائنده کف و صفر و زردانیده باد و کاهنده فربهی افراط بان کت پست
 احتراق خون امراض گرم و سوزش عضای پدید کند سیوم لون بفتح لام و واو و سکون

و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند
 و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند
 و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند
 و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند

و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند
 و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند
 و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند
 و چون در وقتی که در رحم مادر است و در وقت ولادت غلبه یان نمایند

نون یعنی تکلیف شور و لطیف و شسته می باشد و براره سمانی برآرد و مولد کف و صفت
و باد و کاهنده قوت باه و نرم سازنده اجسام سخت است و در چشم و فساد خون امر
صفا و می شور تولد کند چهارم کث بفتح کاف و سکون ماز فوقانی نهد می یعنی تلخ و
تیر و سبک است صفا و باد افراید و کاهنده شیر زمان فربهی ابدان افراط آن و هم
اندیشه و فساد خون خشک لب و سوزش عضا بهم رساند پنجم کث بکسر ماز فوقانی و
سکون کاف و ماز فوقانی ثانی یعنی تلخ و تند که اطباء یونان حریف گویند سر و خشک
و سبک است و تشنگی و بیوشی تب صفا و می بلغمی نبشاند و افرایده باد و شسته
طعام شیر زمان حیوانات لطیف سازد و افراط آن در دسرو سخی گلو و اندیشه و
ترس بهم رساند ششم گلهاری بفتح هاء و کاف و ماز الف را و جمله یار تحتانی
یعنی زخم که آنرا غصص گویند خشک و باد افروست و اندمال جراحات نماید و حبس
اسهال کند و افراط آن نفخ شکم و در دمل و جگر پیدا کند و معنی ساین کمیاب بدن است
و آن مخصوص بادویه و تراکیبی است که بحث حفظ صحیح و طول عمر و تقویت قوئی اعضاء
رئیه کرده و دوزنیر از آن ادویه که در معالجه اکثر امراض بکار آید اطلاق میکنند و هر دو
در بحث حرف او نوشته شد و اقسام او را نیز آنجا بیان ساخته و تحقیق حروف
اعراب اقسام در بحث حروف آنها بیان کرده آید و آنکه نوشته شده که فلان
دوازدهدی در فارسی فلان دوازدهست مثل آنکه کهان بید جنطیا یا است موافق
تحریر اغوه است و الا در اکثر مخالف یافته میشود باب **الالف فصل**
الف

مرد اسوده مانند سوره در چشم
انفی بکنند ازین کل الجواب هر چه چشم
در رجا دیت وارونده که اگر کشی
زود در دست کردن موجب است
سب که در آن هیچ دشواری نیست
و انضا دوی است که اگر کشی
تزو در دست داشتن غیر از دیگر
است

بان صوت های نقش کرده در صحن
 از قهر و دایم ایند و گویند شراب
 در جام زهر است نیکند و دادان
 آن تخم باو و نیلین در گردن دافع
 در غصه و دست چپ پوشند بجزدام
 دیت که اکثری

دور گار از هزار
همه راه هزار در پیش گیرند
دین بخش نجات خود را در میان
بنشیند خود را در میان
اطلا ده که از شر خلافت
برو گذر و او را مانده بقول
که در خون اوده باشد شایه نماید

کلامی است که ایضا نقاشی
 که ارسطاطالین نیز یکبار
 اسکندر نوشته است فعل کرده این
 جبرایعیه ملوک جمعی بودند و قلاو
 از آن می ساختند و در جمیع آن
 سنگها را میزدند و در حدیث هم
 اینکار را میزدند با این آیه
 و معجزه دارد است با حجاب
 قولی است باشد و بر بعضی
 است که دارند و او را نقل
 صاعقه می باشد و یکبار
 با خود دارد و بر زمین
 نقطه

من الجند خود بدو داد و در
آنکه فرزند باندین از ابا
بزرگم دار کلام معجزه حضرت
اسد العالی علیه السلام متفاد
است که آنکه خیره در دوست
دلش به جبهه حضرت وزیریت
وزیر در حدیث وارد شده که هر
آنکه خیره در دست کند شش
فیض و وزیر در حدیث وارده است

۱۱.
انگشت نقره زده چشم را وقت بیدار
و مسینه را گشایش بخشد و وقت دل را
زیاده میکند و چون بیکاری رود
از او درد دست کند پس چون برگردد
عاجزش بر آورد ده شده باشد فصل
الاجور و در اول گرم و منقل او
در اول سرد و در دوم خشک از
خواص اوست که اگر بر اطفال بنهد
فتح گز کند و تعلیق او را دفع خوف
و نهج و تنوی دل و اسهال سرد
و یا لجن و یا غش

و در قفس و قفوت غلب و باصره
فوز از باقوت و تربیت ادعای
دانش که قفس و قفوت غلب و باصره
دانش را باقوت و تربیت ادعای

تعلیق بافت زرداو
اسطوخودوس فصل
در دودم گرم و خشک کثیاد در
اول دوم و سفید و ریاح
و خشک در همه غالب است
تعلیق بافت باغی صیت نهج
و نفوس دل و صورت شجاعت
و عظم بدن و نظار

و منبسط است چنانچه در وقت رنج
 و منقبض است و در وقت رنج
 و منبسط است و در وقت رنج
 و منقبض است و در وقت رنج

باد و بلغم و جذام و جرب زهر باد و دامل و خجور و بیماری سپرد و گوار و بوسه امراض جگر و استسقا
 و گرم سک و درخت اگر را که گل سفید رشته باشد اگر او را بیا پر رشته بر شاخ او بندد و الا بار بگیرد
 و هرگاه در روز یکشنبه بکشد و شتر واقع شود گل زیتون زیر آن خست نهد و حلوان و بچ کند
 و قدری بخت نیز نه پس برگ و شاخ و پوست و تنه و بارش بستاند و در سایه خشک
 کرده بسایند و سه هفته از آب شیر کاه و دود و شغال بخورند و خدایه و برنج کنه صفت و
 ناتوانی و پیری و جوانی آرد و هر که او را بنده مطیع گردد و اگر گیاه بخورد عمرش دراز شود
 و قوی گردد و اگر اینج او مهره ساخته بر بازو بندد از آسیب جرب بر می شود و تب داری آن
 باشد و اگر زنی بیخ او را با بول خود ساییده و در فرج شایه کند شوهرش مطیع گردد و از پیش
 مهره کرده بشیر که از شاخش بر آید شسته بر کند و دو جامعت نماید و رطوبه انزال اثر می دارد
 و هر زنی که بخش بکشتال باب بهنگه بخورد با که گردد و بخش با خون بزد مسکه کاه و امیخته در
 کشند تیزی نظر افزاید و در دستری آورده که شیر آن هر دو قسم زهر است و اسهال بغایت
 سخت آرد و بسیار گرم است و آنچه تجربه آمده است اینست که برگ محلل او را ماز و شیر و مخرج
 است و خجور و دملها را تحلیل و بخیخ نافع بود و اگر شیر بخورم برسد باعث درم و خارش و قرح است
 آل بد بخره و سکون لام اسم مجینه است صاحب دار اشکو بی چنین نوشته و نیز بعضی اغره چنین گفته اند
 لیکن جعفر سرور را ملاحظه نموده مجینه یعنی فوه چوب بار یک شتو و اک تیره رنگ مائل بزر
 چوب بار یک آوت بهکت بد بخره و کسر ال مملد و تشه یه مار و فتح باد موحده و خفایا
 و فتح کاف و سکون تا و فو قانی ترجمه او اقباب است نام کلی است سوج مکی نیز گویند در خش
 در طوطی مثل قه ادم و بر کش مثل و گلش در زرد طلای و رنگها و دیگر هم در میان دارد
 و کنه دار و گویند هر طرف که اقباب بیکو بماند و او بیکو رود و قسم نوشته اند خورد و بزرگ هر دو

و باد و بلغم و جذام و جرب زهر باد و دامل و خجور و بیماری سپرد و گوار و بوسه امراض جگر و استسقا
 و گرم سک و درخت اگر را که گل سفید رشته باشد اگر او را بیا پر رشته بر شاخ او بندد و الا بار بگیرد
 و هرگاه در روز یکشنبه بکشد و شتر واقع شود گل زیتون زیر آن خست نهد و حلوان و بچ کند
 و قدری بخت نیز نه پس برگ و شاخ و پوست و تنه و بارش بستاند و در سایه خشک
 کرده بسایند و سه هفته از آب شیر کاه و دود و شغال بخورند و خدایه و برنج کنه صفت و
 ناتوانی و پیری و جوانی آرد و هر که او را بنده مطیع گردد و اگر گیاه بخورد عمرش دراز شود
 و قوی گردد و اگر اینج او مهره ساخته بر بازو بندد از آسیب جرب بر می شود و تب داری آن
 باشد و اگر زنی بیخ او را با بول خود ساییده و در فرج شایه کند شوهرش مطیع گردد و از پیش
 مهره کرده بشیر که از شاخش بر آید شسته بر کند و دو جامعت نماید و رطوبه انزال اثر می دارد
 و هر زنی که بخش بکشتال باب بهنگه بخورد با که گردد و بخش با خون بزد مسکه کاه و امیخته در

و باد و بلغم و جذام و جرب زهر باد و دامل و خجور و بیماری سپرد و گوار و بوسه امراض جگر و استسقا
 و گرم سک و درخت اگر را که گل سفید رشته باشد اگر او را بیا پر رشته بر شاخ او بندد و الا بار بگیرد
 و هرگاه در روز یکشنبه بکشد و شتر واقع شود گل زیتون زیر آن خست نهد و حلوان و بچ کند
 و قدری بخت نیز نه پس برگ و شاخ و پوست و تنه و بارش بستاند و در سایه خشک
 کرده بسایند و سه هفته از آب شیر کاه و دود و شغال بخورند و خدایه و برنج کنه صفت و
 ناتوانی و پیری و جوانی آرد و هر که او را بنده مطیع گردد و اگر گیاه بخورد عمرش دراز شود
 و قوی گردد و اگر اینج او مهره ساخته بر بازو بندد از آسیب جرب بر می شود و تب داری آن
 باشد و اگر زنی بیخ او را با بول خود ساییده و در فرج شایه کند شوهرش مطیع گردد و از پیش
 مهره کرده بشیر که از شاخش بر آید شسته بر کند و دو جامعت نماید و رطوبه انزال اثر می دارد
 و هر زنی که بخش بکشتال باب بهنگه بخورد با که گردد و بخش با خون بزد مسکه کاه و امیخته در

و باد و بلغم و جذام و جرب زهر باد و دامل و خجور و بیماری سپرد و گوار و بوسه امراض جگر و استسقا
 و گرم سک و درخت اگر را که گل سفید رشته باشد اگر او را بیا پر رشته بر شاخ او بندد و الا بار بگیرد
 و هرگاه در روز یکشنبه بکشد و شتر واقع شود گل زیتون زیر آن خست نهد و حلوان و بچ کند
 و قدری بخت نیز نه پس برگ و شاخ و پوست و تنه و بارش بستاند و در سایه خشک
 کرده بسایند و سه هفته از آب شیر کاه و دود و شغال بخورند و خدایه و برنج کنه صفت و
 ناتوانی و پیری و جوانی آرد و هر که او را بنده مطیع گردد و اگر گیاه بخورد عمرش دراز شود
 و قوی گردد و اگر اینج او مهره ساخته بر بازو بندد از آسیب جرب بر می شود و تب داری آن
 باشد و اگر زنی بیخ او را با بول خود ساییده و در فرج شایه کند شوهرش مطیع گردد و از پیش
 مهره کرده بشیر که از شاخش بر آید شسته بر کند و دو جامعت نماید و رطوبه انزال اثر می دارد
 و هر زنی که بخش بکشتال باب بهنگه بخورد با که گردد و بخش با خون بزد مسکه کاه و امیخته در

و در دستان و در دستان و در دستان
 و در دستان و در دستان و در دستان
 و در دستان و در دستان و در دستان
 و در دستان و در دستان و در دستان

در خواص مثل هم انداختن و گرم بود و قوتش و استقامت و تیرگی در بدن و در پاهای بی رحمی را ماضی است
 اگر یا مجنمه و کسر را جمله و فتح یا تختانی و سکون الف قسبی از خیار است که در موسم
 بزرگان هم سرد است و مولد ریح و قلیل کثرت او موجب جمعی جفته است آب هوره
 به نمره و خفادون ضم بار موحده و خفاد و سکون و او و فتح را و جمله و سکون و اول
 و اگر بلوغی گویند هرگاه چند اقسام ساک صحرائی را جمع نموده میزنند باین اسم می نامند
 مشبه و اضم قوت بدن بخشد و رنگ صاف گرداند و باد و بلغم و صفرا و غیرگی در بدن
 وضع کند و می تواند و فرج آورد و اسهال را مفید است و در دار الخلافه چند اقسام ساک که در
 شهر هم می رسد می زنند و از آن فو ترن میگویند بسیار لذیذ میشود و ملین طبعیت و مولد ریح دیگر
 احکام او موافق بساط او اول به نمره و خفادون و فتح و او و سکون لام و دست
 کلان شهر هم هرگاه گل کند عجیب خفا میشود و کلهای او زرد رنگ است به گل الماس و پوست
 قسم دوم را هم اول گویند و این هم دو نوع است سرد جدام و قوی و می بسیار و بلغم و قوتش
 قوت قوت بخشد و خون بفراید و رطوبت زیاده کند و هر که به نمره و میم و را را جمله شد و هم است
 اگر که به نمره و ضم را و جمله و سکون کاف بر چهار چیز اطلاق کرده میشود یکی مباد و هم کمال
 شیموم و بل چپام با آکوک به نمره و ضم لام شد و دو سکون و او و کاف هم او است فوس
 او تفصیل در کتب یونانی مذکور شده است که اگر که به نمره و میم ساکن و فتح را و جمله و سکون
 الف و فتح ما و فوقانی سکون کاف هم انبار است آب هوس به نمره و سکون با موحده ضم
 نون و سکون و او و سین جمله درختی است عظیم ثمرش مثل انگور رز و با حلاوت و بکشد
 بهر که صنوبر و عریض تر از و و خزان نیکند و بهترین اوجایه و صلب الم در اول پیوم گرم
 نوشته اند و در آخر دوم خشک و لطیف و در اول منفعت حصاة و محلل و مایع و نفع معده

این از کثرت احکام موقوف بر اینست که در
 این از کثرت احکام موقوف بر اینست که در
 این از کثرت احکام موقوف بر اینست که در
 این از کثرت احکام موقوف بر اینست که در

و سلطان شده بود که خواص
 و سلطان شده بود که خواص
 و سلطان شده بود که خواص
 و سلطان شده بود که خواص

و در دستان و در دستان و در دستان
 و در دستان و در دستان و در دستان
 و در دستان و در دستان و در دستان
 و در دستان و در دستان و در دستان

این سنگ را با بنده همراه
 جنت الحیدر مانده باشد
 لای لای دارد و اگر در شکم کی
 می آید این اثر از وی
 نوزله است چون زن عاقل
 هفت عشر ولادت و در زاییدن

و الف و فتح سیم و الف و فتح را جمله و سکون کاف اجماع است و بیاید فصل الساء
 الفوقانی آتیس تسبیح نه کثره فوقانی و سکون یا و تحتانی و سین جمله و نوع بود سفید
 سیاه سفید و کثیر الوجود یعنی است سفید رنگ بقدر جدا بود و پست و بلند دارد و
 بر سطح بعضها یکدوازده قبل بود یکینج مشابیه سفید بود هر دو نوع تیر و تنج و گرم قاصن
 و باضم بود و قی و اسهال ملغی و بوسید دفع کند فصل الساء الفوقانی است
 اسکن ضمیمه و فتح ناهندی و خفانوون فتح کاف فارسی سکون نون نجی است
 شهرت کبشینه که اندکی کوفته باشد مقوی باه و ممسک منی و اکثر اکیب هندیه
 مقوی تجلیت اگر کوفته عمل قصب طلائع نماند سطر ساز و نافع در درگده و سپرز
 مقوی کرده فصل الجیم اجماع فتح نمره و سکون جیم و ضم سیم و سکون واو و وال همسکه
 تنج و نند و گرم و سبک شوی طعم و قابض شکم و مقوی دل و افزایده منی و دافع فساد باد
 و بلغم و غشیان اراض معده و گرم شکم و فواق و در دمانه لیکن شکم سوزش بهر ساند اسم
 کرفس نوشته اند البته مشابیه با و دارد در میان اینسون کرفس است یا اختلاف دریا
 کرفس و اجماع سبب اختلاف زمین ولایت هند و میان بوده باشد احوالین تسبیح نمره
 و سکون جیم و فتح واو و الف و کسر یا تحتانی و سکون سیمی از دست سیمی بر جو مار
 هر دو تنج و نند شبیه با جو و از و کو چکتر و با حراقت و بوی تیر و ارد و گرم و سبک و گوارنده
 مشبه طعم و دافع فساد باد و بلغم و هسقا و دفع شکم و پیش بید و در دمانه و خلط
 گرم شکم بهر بی ناخواه است احوالین خراسانی ضمیمه خا و جیم و فتح را و جمله و الف و فتح سین
 جمله و الف و کسر نون سکون یا و تحتانی ساقش غلیظه و مانده نیم خبری براد طاهر ترش
 در غلافهای تراکم در تحت اوراق شبیه گل انار و علو از تنجی غیر در شبیه بجایه بسیار و

هر که بخورد این را با سرکه
 برادر و اگر با سرکه
 غایب طلای او بخوارد بریند است
 و گویند هر که مداومت بخورد او
 غایب موی سفید او سیاه گردد و اگر
 در سوراخ مورچه با بگذارد مورچه
 بگریزد و چون زغال بسوزد باشد
 و اگر با بکشد شسته نرم و زیت بند
 و اکتال غایب و هر گاه در تنج در لای
 بود از این نیز نرم و زیت داده

یکبار از آن حال نماید
 سکون تقاطع است در نقطه
 شخص سکول با این
 محبت ثانی بول که در فوق
 آن تصور باشد و موجب در
 و چون لوحی از آن تر باشد در
 طالع جزایان نقش نمایند
 ان محبوب و کمال عالم باشد
 و در چشم باو نشان غریز
 کرده و همکارای او بر و جود
 باشد و حاجات وی اودان
 گردد و هر که بر این حکم طالع
 خرد و ساخت بطار و شور
 نمیزی نقش کند و در زیر او
 صورت آفتابی باشد و در پشت
 و در آفتاب باشد و در پشت

چندین جلد نرا
چندین جلد نرا
چندین جلد نرا

و بود شاد و در دویم
برود شاد و در دویم
وزن او حلقه تیر و زار کس سپاه
خالد چون بسایند همگی او زد
زبان شسته بر آن چرخ بیانشه و
دست کردن آن شسته می آن نقوی
دل رافع دشت تاریکی سکا نهاده
تیرگی شب و نگاه کردن او حجب
خفا صحت چشم نور است داده
سر در از حد چینی و رنگ سائیده

۱۲
 اولیاد است و مایه بسیار و
 یکنواخت و نیم از سایه او جهت دفع
 خار مجرب و باعث تری و توفیق
 محو نیست و هر دو قه جهت عمل صفراء
 و دوی و درم بر شمس و نفوت عضو
 بید که اندر رخسار او دانه ساز نشود و
 و درم سایه او جهت دفع درد
 شکم که از دوا سهل حادث
 شده باشد بغایت نفع دهنده و
 و مصلحت عمل است از کلام امام
 قاضی العسکری

است که شخصی آمد بخدمت
ابن طاووس روایت کرده
و شنیدم بنیاد و در یکدیگر
ایم که میزنند از وی میزد
علامه تدبیر باعث ایمنی از پسر
معلوم میگرد که در دست
بجوش نهاد

تختہ عالم شاہی مع از تصنیفات
اشرف الحاکم کاظم محمد
الحاق آن شریف خان مخدوم
منفرد

وہمیات دوران

راجیسترنهاراجه راجگان
سلاشان مہاراجہ دہراج
زیامکان والا نزلت
مجلد کراچی شری غلامت
صورت بست و تحفہ مخفی
نقش مراد حسب
بفضلہ و

در کتب قدردانینش کم سنگه همبرابرند
 و صدای غلو غرضش در طواف عالم رسیده
 همان شهر گردیده لارزان
 نمون افکار شرف و افتاد اعلام
 در نامه ترغیب و دالستان
 شکر نفس فصول و دالستان

که در ده فصل اول در بیان
 حدوث و بابت دارد دانست
 که با در اصطلاح اجزاء فاضلی عظیم
 است مبرور را از اسباب ارضیه
 یا سحابیه و عادات می شود بدین نهاد
 ترتیب بخوان چون چرخ در فضا درین زمان
 از این ارضیه تغییر میکند که اسباب
 سحابیه و بوی کات افلاک است

۴۰

که موجب حرکت نمیدارد و بهر
 میشود و پیدا از انجم کامل یافت
 اجنبیت مقادیر نجومی علم
 طب از انصوح می نامد اسباب
 ارضیه بین بخار است
 که در بدن میشود و از سعادین خود
 یا اسباب شغفه و از خنهای
 روی آب و بوی ازین شک
 که موجب بسیار دشته باشد و

قریب باوست در خواص مگر آنکه حضرت او بخیره نیست بهار وی زیاده هست میگوید که قفاست
 لیکن در جبهه بر کهای خلاف بر طاهرت چنانچه حسب تحفه المونین نوشته که برگ او مشابیه برگ بوم
 مگر آنکه گفته شش خط از آن رخ است و دیگر جبهه را تطبیق میتوان داد و مزاج قفاست گرم نوشته اند
 و از بعضی اعواب که بریده شد آنها هم میگوید که قفاست هم از سبقت و اید علم بالصواب
 اگر یک نفخه نمره و سکون را ممله و کاف اسم است از میب نفخه نمره و سکون را ممله و کسیم سکون
 یا تختانی و ال ممله اسم است که در نوعی از کبیر است از و س نفخه نمره و ضم را ممله و سکون او
 و فتح سین ممله الف اسم است و در باب یاد فصل السین الممله استهل کند بکبره و
 سکون سین ممله و ضم تاء فوقانی و خفار با و سکون لام و فتح کاف و خفار نون و ال ممله این را
 کلام کند نیز گویند و قسم دوم مان کند است و کند نزد اینها اسم پنج است که چون نباشد چون
 زمین کند و نیخی را که چون باشد مصل نامند و اوله بلغم و دافع باد و صفرا و خون اما اعضا قسم
 دوم شیرین بود و کران و دافع خون صفرا است مصل کند نیز آمده است با ضافه و او ساکنه در میان
 و لام اسپرک نفخه نمره و سکون سین ممله و فتح با و فارسی را ممله و سکون کاف اسپرک نفخه کاف
 و الحاق الف حسب بدن بود و در ایکی میداند بطعم شیرین و دافع جذام و رافع اخلاص نیز نوشته و
 بعضی گویند که اسپرک اسم اکلیل المکات و شهبود در شهر بخیری دیگر است و اعلی که موافق نوشته
 حسب بدن بود و در او فاسد بود باشد که در بعضی خواص چون افزودن منی و دافع فساد و حمت
 هر سه خلط و بود و منی سرد و سبک افق اسپرک است و در بعضی کتب هندی اسپرک را دافع بوی
 خوی بدن و استسقا و ضعف و لاغری تن از زهر نیز نوشته اند و اند علم اسکندره نفخه نمره
 و سکون سین ممله و فتح کاف فارسی خفار نون و فتح و ال ممله و هندی شهرت یمنی است
 سفید رنگ لولائی تقدیریم که هم بدینگونه و کند به مقدار شکر بود و خشک است شبیه شقاق مصری

که در طب بسیار دشته باشد و
 قابل شستن بود و بوی ازین شک
 که در بدن میشود و از سعادین خود
 یا اسباب شغفه و از خنهای
 روی آب و بوی ازین شک
 که موجب بسیار دشته باشد و

از حساب مذکور در این کتاب
 از این حساب معلوم میشود و گاهی
 از این حساب معلوم میشود و گاهی
 از این حساب معلوم میشود و گاهی

در برگ او شایه برگ کت و از و خورد و نرم و بار یک و نهال او از زمین اندکی بالا بر آید مقدار
 سه چهار گره زنجیر و کرم است و بهی و دفع فساد باد و بلغم و اما اسهال و برص از جمله این
 است و پنج کالنج نوشته اند استمر اکبر نمره و سکون بین همله و کسره و فوقانی سکون
 و فتح را همله الف هم شال پر نی است استهول نهیانی بضم نمره و سکون بین همله و
 ضم تار فوقانی و خفاء و سکون و او و لام و فتح بار سوجه و خفاء و سکون فون فتح تا
 فوقانی نهی و الف و کسره کاف و سکون یا تخیل هم بر هاست بضمی باد بخان بزرگ
 بدان معنی که شجره آن شایه شجره باد بخان بود استهل بدینی بکبر نمره و سکون بین همله و
 و فتح بار و خفاء و سکون لام و فتح بار فارسی سکون ال همله و فتح نیم و کسره سکون یا تخیل
 هم بعضی قسم کول است در زمین که آب نهشته باشد روید شیرین و تلخ و سرد و قوی و خون اسهال
 دفع کند و بعضی گفته اند که گل سرخ است او سیر بضم نمره و سکون بین همله و یا تخیل
 و در همله انهم است که در تابستان از و خستانه سازند سرد است و خیم و جالبش کم و دفع فساد
 بلغم و صفرا و خون و کشتن که و نافع آید و جوشیدگی و سوزش و خضار و شوری بول و نافع
 و دلهای و شوره و مسک است با نخاصه در تقویت معده و قبض شکم و در ب در تجربه راقم نیز آمده
 فصل الشین المجره شت برگ بفتح نمره و سکون بین همله و یا تخیل و فتح بار سوجه را و
 همله و سکون کاف ترکیب می شعله و دوا و شت گانه و معنی شت برگ هم همین است و اسما و
 ادویه روده پر روده کا کوئی بهتر کا کوئی میدا هم با جدجو که یک این ترکیب سرد
 بهی و قوی خضار و مولد نمی و شیر زمان و میل و دفع فساد و صفرا و باد و سوزش و اما اسهال خفایم
 ادویه این ترکیب کشیم می انداخته لا اکثر می انداخته کن بفتح نمره و سکون بین همله و
 و کسره تار فوقانی نهی و ضم کاف سی سکون فون هم علامی است متوکه کج صده و پنج و صده

و اما شت خلقه آن اسکا و جکار
 فاسده از زمین صغیر و در
 بهار و فصلی نوشته اند در سوار خاد
 پیکار و در بهار فاسد است
 و در ل نفوذ کرده روح که در ل
 است از فاسد و در طوبات
 و احاطه که مجاور ل از سبب
 مجاورت فساد یافته و گرمی
 بسیار یافته در ساجی و
 به طبع شتر این انتشار یافته بر

۴۱

فهم اصطلاح بدن فاسد شده
 امراض و بایه حادث خواهند
 شد و اکثر خلق باین امراض مبتلا
 میشوند و آنرا گویند که اسهال و
 روده و در بدن آنها کثرت باشد این
 ملک با ضعیف القوی خواه در
 خلقت و خواه از جماع یا غیر آن
 بوده باشند و کسانی که استعمال
 هم بیشتر کنند برای تاثیر و بایه
 از مستفاد اند و امراض و بایه
 در بهار بسیار که از لاسی

بیشتر فاسد است اینها که
 و ناموت بماند و در لوم که
 و خفیف که باران که زیاد در لوم که
 و کوره فیل مردم را عارض
 میشوند فاسد است اینها بسیار
 بماند و در لوم که باران که زیاد در لوم که

نقص مصاحب بود مذکور
را استثنای خواب کرد
مجموعی غلط خوانند بود اگر
دیدیم سیمه از بدن میهن
آن اثر را باید کرد که آنجوه
بوده باشد از مصاحبت
کسیکه در مرض با او قرار
یافته است می انجامد و

[illegible]

در استشق خواهد کرد
خوفش که در دل او نماند و با
التر در آخر نوم گریبانز فیض عا
نیشود فصل سوم در بیان
علامات عدوت و با هرگاه خیرات
آرض صفای بسیار ظاهر شوند
حوادث که در این زمان است
شایع و یا بل از اینها خود
بگریزند اگر چه در اینها خود
و بگرایانند و موشها و دیگر حیوانات
۴۴
که در زمین کثرت بسیار از خاک
خود و اوقات و خیران را بپند
جبران پریشان بگذرد پس با
خفیه چو شد و فیض چون هوا
خفیه چو شد و فیض چون هوا
در روز واحد بکرات و مرات
تغییر شود و اگر در تمام صاف شود
و شمع آفتاب و چرخین خام گردد
و روز دیگر باد مکرر و خبا لوده
و چرخین که جادوت و با پای کرد
و هرگاه زیاده شود
سزار و صدوت

پیرید کین عفونت
عظم در نوا ہے بلند
ملاوی است دافان و حوک
ارضی خان موجود بازار کباب
دایم و سوادون کباب
بازار کتر و مانند کباب
بی بخار و

کثیر در عالم و مردن در الجن
 جانوران که در زیر زمین
 سکونت بسیارند و زیان
 کردن غله آن فحل
 خلاف غله فصل سابق
 و بار اسباب

نشان بودن و بار اسباب

ارضی است فصل چهارم
 از بیان حالات که بر بطن

و این جهت در اطراف بسیارست و قلب او را از لیمو کلان است و میسازند در تحلیق و هم تسمین و حج
 و تلین کم تجربه در آمده اهل چاگگیری نفیج نمره و بیم و سکون لام و جیم فارسی الف منقاد و
 و کسکاف قار و سکون یا استخا و کسرا همله و بار تحتانی نیز ترش درخت هند است بقدر
 غلبه التعلب و طول خشمش و عرض آن از بالا بقدر آن گرم و سبک است تهی و هضم طعام و دفع
 شکری می جویر و خدام و حابس اسهال و دفع فساد و بلغم و خون لیکن صفرا لکین است الهی و دفع
 نمره و شبهه و کسکاف و کسرا لام و سکون یا استخا و کسرا همله و بار تحتانی نیز ترش درخت هند است بقدر
 و بر هر دو طرفش انهای باریک میروید و شب یکجا شوند و صبح جدا دانهای در میان تر
 بصورت باقلا و در حجم زیاد و ترش کتر از شیری حد به دارد بقدر نصف دایره و بعضی کم و بعضی
 زیاده حسب تخفه المومنین نوشته که در خشمش مثل خشت انار ظاهر سبب عدم رویه اوست ترش و گران
 و دفع باد و افزاینده صفرا و خون بخا صیت رسیده اولین مشتهی طعام و دفع گرانی حد
 و خشک و سبک و متوی فی و دفع مانده گی راه و دوران هر و سکن تشنگی و قضیان در سکین
 حرارت و دفع تشنگی و کسکاف و کسرا همله و بار تحتانی نیز ترش درخت هند است بقدر
 بسبب اقبال طبیعت اقوی و دفع سمیت هوا و حار نماید و برای او خصوص مرهای قسم سنج او
 بسیار لذیذ و مفید است و مذکوره کل اهل را همراه گوشت بخته میخورد بسیار لذیذ و مسکن صفرا
 و بلین طبیعت و برای انگلیختن شتهای مفید و محرک زله امرت پهل کسکاف و سکون بیم
 و فتح راه همله و سکون تار فوقانی و فتح بار فارسی خفاء و سکون لام لیمون شیرین را گویند و کسکاف
 راه همله در راج نبوی پهل پهل و کسکاف و سکون بیم و فتح راه همله و سکون تار فوقانی
 و فتح و او تشنه و لام و سکون یا استخا هم گلوئی است و بجای دوا و اکثر با موحده خوانند یعنی
 امرت بی امیرا نفیج نمره و سکون بیم و فتح بار موحده و الف و فتح راه همله و سکون تار

الاضطرار بشیر و بعضی کثیر
 و بعضی آن مرتفع مضطرب
 مختلف روی الحال میباشد و درخت
 ضیق فحش و عطش تشنه و گاهی چنان
 میباشد که آب از دهن فوشت
 از راه بینی خارج گردد و در روز
 اول هلاک کند و باشد که با چهار
 روز امتداد کند و کم است که خطا

۴۴

شوک سبک بهار و باران
 تا بیک وقت موند رنگ
 چهره و چشمان سبزه و باشد
 که چشمان سبز شود و زبان خشک
 که در پس از آن حرکت بدن
 گردد و پس از آن حرکت بدن
 شود و سقوط نبض گردد و ببرد
 و نیز سنج عظیم میباشد و حاد
 مثل خاق عارض گردد و چشمان
 غایب و جامه پهنه و زبان

بالکلیه سبزه شود و در تب
 و بای نبض عظیم و سوزی
 است و باد بیداری و
 نیدن اسهال زردی و
 خفاش طعام و جمع مواد
 و بر کسکاف

اجپا ناو خشک ز بان اختلاط عقل نمودار و در شش است
 و در شش بیدار و در شش است و در شش است و در شش است
 و در شش است و در شش است و در شش است و در شش است
 و در شش است و در شش است و در شش است و در شش است

درخت کوهی است مثل کنار و دریا باشد ترش بود و در فصح الف سکون میم و ضم راه هله سکون
 و او و ال هله میوه نه دیت شاپه شکل شهبائی و از و خور و تر و یاده از انجیر اندکی تخمها
 ریزه ریزه بسیار دارد و به هم متنفر طبیعت دارد و در خش از درخت شتوت کم اندکی گش
 عویض و طویل مثل برگ انبه سبز رنگ سرخی امیز چین از طرف سرایل و از وسط جدا بود
 و راقم درخت او را مشاهده نموده و هم میوه او را خورده سفری آن نیز گویند بقوی معده
 قابض شکم رخت است اشتیاقی اسهال شست او را نفع کلی نموده بود و مترتا بفتح نمره و کسر
 میم و سکون را در هله و فتح تاد فوقانی و الف نیز اسم بلبله است و معنی این لفظ زبان ایشان
 آبجیات است و نیز اسم گلوی است اصل بفتح نمره و ضم میم و سکون لام اسم آله است و معنی
 ترش است اما کما بفتح نمره و سکون میم و کسر لام و فتح کاف و الف اسم الملی است اما کما
 بفتح نمره و میم و سکون لام و فتح تاد فوقانی و الف و سین هله اسم که در است گلش همراه گشت
 بلی گوشت پنجه میخورد بسیار لذیذ و طبع است ابریل بفتح اولی و فتح میم و سکون را
 هله و کسر بار و حوده و سکون یا تختانی و سکون لام اسم اکاس میل است فصل النون
 اناس بفتح نمره و نون تشدید نون ثانی و الف و سین هله و کثیل سفری نیز مانند زیراکه
 اگر نهال او را در او نشاند در سفر همراه دارند بار و در پیکر طولانی ترنج و رنگش زرد و
 سرخی و سطح او پست و بلندی دارد و بران خارا می کوچک بود و خوشبو مایه بعضی اقسام آن
 و خوش فربه بوته درازی یک گز برگ او دنداندار میوه بر فراز بوته بود و بران برگی خند بر وید
 چون از درخت برگیرند آن برگها کنده جدا جدا بر نشانند بار آرد و جز یکبار بارند و و افون از
 یکتا نباشد و خواص این را در کتب دیدم و در نظر اقام نیامد مگر بنیان میگویند که سر است او
 این را اول ابو الفضل و این کبری نوشته بعد از آن حبیب و از اشکوهی دیگر اغره نقل کرده اند که

شب و صدف حالت مثل
 استفاده در اکثر بودن بول
 ای نیز از علامات تب و کسین
 و باشد که شکم و سر سبیدن بود
 ظاهر شود و گاهی انجام مضطرب
 و کثیر از تشنج میگردد و گاهی
 بطن و تشنج و در شکم
 چنان اتفاق میفتد که صاحب آن
 مضطرب و تشنج و تشنج
 حیات بسیار در آن میگذرد

۲۵

و در بعضی بول نیز کثیر میباشند
 یا انهمه بهر علت هلاک میباشند که انهمه
 از میان اینحال و هفت پیدا میکنند
 و مردم استعجاب میباشند به رنگ
 و حال بدن مریض مثل حالت
 صحت باشد فصل پنجم
 اندر بیان شهبانیکه مراعات
 اینها نجات از آفات برآورد
 میدهد باید دانست که ما او به

پس میباید که استعمال در این حاره
 باره بصما همان در این حاره
 و استعمال شهبانیکه در این حاره
 بصما همان در این حاره
 و استعمال شهبانیکه در این حاره
 بصما همان در این حاره
 و استعمال شهبانیکه در این حاره
 بصما همان در این حاره

ومانند آن از مضغ قوت قلب
 چون سبب قوی چون تری
 چون پدید و منفر قوت
 اهل از این است که
 خفیات حال بنویسد
 و قوت و قوت
 که خفیات از قوت
 سکون و قوت
 سکون و قوت

بالاسه بعضی اضافت نوشته شد مزاجش سرد و گرم در اول و سرد و وسط و ثانی است و مفرج و تقوی
 دل و رافع خفیات تقوی و مانع و خالی از تقویت معده هم نیست و مضر بخجوه و مضر تنفس و اسهال
 و فضاخ و صلح آن شکرت و چون این اثر شهیده و شرک یافته بجا پانده و کلاب بید شک
 زده یک و کهری نگذارند در سایر افعال قوی میگردد و مضرت هم زایل میشود و مری او بیغایله
 است در قلیه بلاد میخورد بسیار بفره میدهد و اعلم بالصواب انب یونان نفع نهم
 و خفای نون و کسر بار سوده و ضم لام و سکون و او و نون ثانی مضبوطه و الف و سکون نون
 ثالث ثمر نیست بطعم ترش و زخمت و سرد و هابس سکون و دافع فساد و بلغم و صفرا و محمل
 خازیر و دیگر جو شید گیاه و نافع جمیع امراض کلو است انبکول نفع نهم و خفای نون کسر بار
 سوده و ضم کاف و سکون و او و لام انبکوده نفع دال نهدی و از نیر گویند و حقیقت بطعم
 تلخ و زخمت و گرم و تر و سبک و ملین و دافع فساد و بلغم و امراض اعضا و در شکم و قاطع کرم
 و دافع فساد و براده خام و غمرا و شیرین و سرد و کران ملین و دافع فساد و بلغم و صفرا و خون و زخمت
 اعضا و دق و منقل منی و تقوی و دل افزاینده و بلغم و موجب نور الدین محمد است که در ایام بهار
 و بهائی شیره که زبر بغل و گادی مردم بر آید و هلاک میکند اگر ابتدا یک شرا و نرم کرده ناشتا بخورد
 و یک شرسایده با آب بر آن شیره مکرر طلا کنند اگر سرشته عمر کو ماه نشه باشد و او ایست
 موجب کون و جمع آن حکیم نور الدین میگوید که بستاند تخم اندر این سرخ که از نیر انبکول میجو
 بقدر بازده سیر شرب جهانی و از او آب آله تر نعت تسقیه داده خشک از دور چرخ روغن
 کران خوش کنند اگر از روغن مذکور نعت روز شواتر در بینی میوط کنند موسی سفید سیاه کرده
 و از سر نو جوان شود حکیم مذکور در ترقیم خواند تخم مذکور بسیار ماله میگوید و عقل است بعد نماید
 از آن جهت غسان شهید قلم از آن حادی مستطف کردید اندر این بکسر نهم و خفای نون

ومانند آن از مضغ قوت قلب
 چون سبب قوی چون تری
 چون پدید و منفر قوت
 اهل از این است که
 خفیات حال بنویسد
 و قوت و قوت
 که خفیات از قوت
 سکون و قوت
 سکون و قوت

ومانند آن از مضغ قوت قلب
 چون سبب قوی چون تری
 چون پدید و منفر قوت
 اهل از این است که
 خفیات حال بنویسد
 و قوت و قوت
 که خفیات از قوت
 سکون و قوت
 سکون و قوت

بالاسه بعضی اضافت نوشته شد مزاجش سرد و گرم در اول و سرد و وسط و ثانی است و مفرج و تقوی
 دل و رافع خفیات تقوی و مانع و خالی از تقویت معده هم نیست و مضر بخجوه و مضر تنفس و اسهال
 و فضاخ و صلح آن شکرت و چون این اثر شهیده و شرک یافته بجا پانده و کلاب بید شک
 زده یک و کهری نگذارند در سایر افعال قوی میگردد و مضرت هم زایل میشود و مری او بیغایله
 است در قلیه بلاد میخورد بسیار بفره میدهد و اعلم بالصواب انب یونان نفع نهم
 و خفای نون و کسر بار سوده و ضم لام و سکون و او و نون ثانی مضبوطه و الف و سکون نون
 ثالث ثمر نیست بطعم ترش و زخمت و سرد و هابس سکون و دافع فساد و بلغم و صفرا و محمل
 خازیر و دیگر جو شید گیاه و نافع جمیع امراض کلو است انبکول نفع نهم و خفای نون کسر بار
 سوده و ضم کاف و سکون و او و لام انبکوده نفع دال نهدی و از نیر گویند و حقیقت بطعم
 تلخ و زخمت و گرم و تر و سبک و ملین و دافع فساد و بلغم و امراض اعضا و در شکم و قاطع کرم
 و دافع فساد و براده خام و غمرا و شیرین و سرد و کران ملین و دافع فساد و بلغم و صفرا و خون و زخمت
 اعضا و دق و منقل منی و تقوی و دل افزاینده و بلغم و موجب نور الدین محمد است که در ایام بهار
 و بهائی شیره که زبر بغل و گادی مردم بر آید و هلاک میکند اگر ابتدا یک شرا و نرم کرده ناشتا بخورد
 و یک شرسایده با آب بر آن شیره مکرر طلا کنند اگر سرشته عمر کو ماه نشه باشد و او ایست
 موجب کون و جمع آن حکیم نور الدین میگوید که بستاند تخم اندر این سرخ که از نیر انبکول میجو
 بقدر بازده سیر شرب جهانی و از او آب آله تر نعت تسقیه داده خشک از دور چرخ روغن
 کران خوش کنند اگر از روغن مذکور نعت روز شواتر در بینی میوط کنند موسی سفید سیاه کرده
 و از سر نو جوان شود حکیم مذکور در ترقیم خواند تخم مذکور بسیار ماله میگوید و عقل است بعد نماید
 از آن جهت غسان شهید قلم از آن حادی مستطف کردید اندر این بکسر نهم و خفای نون

تکند و فطانت
و در جیب که کفایضه عامه
شکل غوره و لیمو و انار و بومادران
بجز و در سکه بومادران و انار
کتاب الحارث و غلیظ کینه الطوب
ارسی کنیز انفع است و طمیت
بانی طمیت نفع بسیار است
نوشتند اند که برای مزاج غلبی کلام

شیخ نافع تر از خلعت نیست و خود
فرض کافور و دودالک و یا توپها
و دیگر سیاهن نقویه در باب حفظ
از آفات هوا و بانی در غل عظیم
دارد و استغفار از هر مهره و
پستیا و جعد دارد و از ریحیل دیبا
خیله بند است و خوردن پیاز
حافظ فوید بود و با است
و این حب در تقویت دل
و دفع هموم و از آله ضرر بود
ی و در صلاح اخلاط
ت

عقوبی حبیب ان شفا
گل ارمنی مضمون درج
رمانی مردارید کرباء
زهر مره حطای با قوت
فاصله بدن بی نظیر است
سجی و بای

وفتح تاء فوقانی و الف تیر اسم کلوسی اندر بارانی کسره خفاه و نون و فتح و ال مهمله سکون و ال مهمله فتح
 با موحده و الف و سکون را مهمله و کسرون سکون یا تختانی در عرف اندران کونید انبرتا
 گشت فتح نهمه و سکون نون و فتح با موحده و سکون را مهمله و فتح تاء فوقانی و الف فتح
 سین مهمله و سکون نون و خفاه کاف فارسی اسم سنگ بهرست اندک کسره نهمه و سکون نون
 و فتح کاف و سکون ال اسم نهگوت است و در بحث باید اندک است تا انجیر فتح نهمه
 و سکون نون کسره جم و سکون یا تختانی و را مهمله و نهمه شهرت خواص او را در کتب فارسی
 تفصیل تحقیق نوشته اند و انجیر شتی را کونهری میگویند و بعضی کرم را انجیر نوشته اند و بعضی
 شیر میگویند مثل گوهر و در حرف کاف مذکور خواهد شد انبیا فتح نهمه و سکون نون کسره موحده
 و فتح یا تختانی و سکون الف اسم خرما است و خواصش در آب گفته شد انبلیس فتح نهمه
 و خفاه نون و فتح با موحده و سکون لام و کسره با موحده و سکون یا تختانی و ال مهمله و نهمه
 اندیت در نهایت ترش و خواص این است گذشت فصل الواو او نون و نهمه
 نهمه و سکون واو و خفاه نون و تاء فوقانی نهمه طعم شیرین است که تقوی بهره و دفع فیه
 باد و قاتل کرم مده مافع بود و افزانیده صفراء و بلغم و بفارشی تر او و بلا و بضم نهمه و سکون
 واو و ال مهمله و کسره با موحده و لام و الف و واو ثانی تقدیر است که بفارسی است
 مانند و خایه او را جذبید تر گویند و خواص او در کتب یونانی تفصیل است او و نهمه
 بضم نهمه و سکون واو و فتح و ال مهمله و سکون واو تاء فوقانی و وخی که در و اب و برابر او
 باشد آورده گشتا بضم نهمه و سکون واو مجهول و را مهمله و فتح و ال مهمله و نهمه و فتح
 کاف سکون نون و فتح تاء نهمه می الف قسمی از شناور است او نون کثرا بضم نهمه و
 سکون او و خفاه نون سکون تاء فوقانی نهمه می سکون کاف و تاء نهمه می ثانی و الف و را مهمله و

حکایتی که بانی است
صفت عظیم است
و نیز در این موضع
و نیز در این موضع
و نیز در این موضع
و نیز در این موضع

والف ثالث نهال خارناک بقدر رعیت بر که ادا و شاهای او خار بسیار شکست
زرد و غروی مقدار گردگان خار و تلخ و تیر و دفع کف میزد و باد و بولد صفرا و درد و هضم کم
و خشک و بی بدن و اگر پنج تازه وی ریزه کرده بطریق چوبه چکانیده یکماه ببارک بان بندت
باوه اساک کند و جلق زده را طلاء کردن مفید و بوی غل بر د اگر غل اند او نکهضم نمزد
و سکون و او و خفازون و فتح کاف و سکون نهانش از اگر بعضی کم و بعضی پاد و برکش
عوض بقدر و انگشت سه انگشت و خش و بقدر برک غل شکست خار و دار و دانه ای او
خورد و ریزه ریزه کوچک از تخم پوژ و مشاب و باد و قسم بود یکی از شاخ سرخ و دیگری سفید و هر
تلخ و هضم و بلغم و باد و در نمایند و دفع نفخ شکم و بواسیر و خارش و در شکم زایل گرداند
الیه الهوزا سپهرین فتح نمزد و سکون و کسر باد فاسی خفاز و ثانی و سکون باد و تخم
و سکون نون هم ایون است و در عرفا فیم است و آن چهار قسم است سفید از خار و نون نیکو یعنی
هضم کننده دوم سیاه و از نار و نون گویند سیوم زرد و از ارکشته گویند چهارم غلط و همه نیک و از
سارن گویند خواص نون کتب یونانی تفصیل نمزد است اسیل هضم نمزد و سکون و فتح باد و هضم
و سکون لام هم جوهر است و در بیاید ایلیم بفتح نمزد و سکون و کسر لام و سکون یا تختانی و میم
هم بر اثر شاد است فصل الیاء التختانی انیت بکالف و سکون یا تختانی و خفاز و نون
و سکون تا فوقانی نندی بفارسی شست و در نون رقت منی استمال شده بهتر و درین باب
کهنه است و دیگر نون تفصیل در تحفه المونین و خردان مذکور است ایلیم کبر نمزد و سکون یا
تختانی و فتح حیم شد و سکون یا هم قسمی از نون است اینک کبر نمزد و سکون یا تختانی و خفاز
نون ضم کاف فارسی سکون را در جمله نیز فرخت و تلخ است و سریع الهضم و دفع فساد صفرا و
و بلغم و خفاز و فساد و بر و مفوی او چشم بفارسی شکوف گویند ایلیم کبر نمزد و سکون یا تختانی

و جلد و در کلاب سوده همراه کلاب
مانند در کلاب سوده همراه کلاب
و آب خنک و در کلاب سوده همراه کلاب
و آب خنک و در کلاب سوده همراه کلاب
و آب خنک و در کلاب سوده همراه کلاب
و آب خنک و در کلاب سوده همراه کلاب

مادی است یا راضی و نشان
این هر دو در فصلی که علامات
صدوت و بیان شده است
ذکر شد اگر از اسباب است
بود لازم است که در غایب
غالب و مستحق که در غایب
دشمن باشند ساکن شود و هوای آنجا
را شاد و وضو و بخور و اصلاح
دهد و چون درین فصل بیان
خواهد یافت و اگر از اسباب

از غایب بود و واجب است
که غایبانی بلند ساکن
نمود و بهر ابله از غایب
از غایب بود و واجب است
که غایبانی بلند ساکن
نمود و بهر ابله از غایب
از غایب بود و واجب است
که غایبانی بلند ساکن
نمود و بهر ابله از غایب

مع استحال آنچه قبلی مکتوبه
دشمنه باشد و خوردن آن
باین الراج باشد از اینجا می
که باران بارید و فصل
خیزد که رانم و مرض منجید
مهای تجو به جو آورده هرگاه
ظلمه شود

[illegible]

این ضمیمه برای کرب سید
ماده و زیر

دو نوع از شش بر سر است
 دبالایش بقدر پنج ذره
 کلاب در دندان در باب
 دفعی و اسهال رخ
 عظیم دارد و گاهی جدا
 هذر نیم باشد درین ترکیب
 اضافه کرده میشود در

صورت او از صفت درن نوره
 و در صور نیکه حرارت بر طبیعت
 مریض غالب بود و اسهال نباشد
 غیره الوی را هفت و ده آب بفرستد
 بگویند شیره زرد شکسته باشد در آب
 و کلاب بقدر چهار چهار قطره بود
 صاف نموده شربت بجمود و نوله
 اضافی ساخته کمال بدهی شود
 دوقی و دقتان را نیز همین دوا

۴۴

به سبک بکس و باد موحده و خفاری و سکون یا تختانی و فتح تا دقتان فوقانی و سکون
 کاف اسم سبک است و عوض تا فوقانی بعد کاف دال جمله نیز آمده است بیهک **فصل التباء**
الفوقانی تهوا بفتح باد موحده و سکون تا فوقانی و خفاری و و او و الف با سبک
 نیز گویند در طول نهال او بقدر گرم و زیاد از آن برگش بقدر پوینیه و نرم و کنکده و
 چون نجته شود کلا آن گردد و برگش نیز در عوض طول بفراید مردم نهند و نهان همراه گوشت
 و بی گوشت نجته میخورند لیکن تا که برگ آن خورده است در نزه بهتر است و شش را یک آبها
 و بری اقوی از بوستانی سبک و بدین معنی معنی اعضا و شش طعم و دافع مراض
 سبز و رکت بت و بوی هر و گرم شکم و معده و دافع فساد و اخلاط ملته هم قطف است
 بقیس بفتح باد موحده و کسرا تا فوقانی و سکون یا تختانی و سکون بین جمله اسم التباء
 و در بحث الف گذشت **فصل التباء الفوقانی** هندی سبک که در باد موحده
 کسوره و سکون تا فوقانی هندی و فتح کاف و خفاری و کسرا ال جمله و سکون را در جمله
 نوعی از که سبک گرم و زحمت و زحمت و آن و در دندان خون خارش و اثر زهر کف
 دفع سازد و شیر بفتح باد موحده و کسرا تا فوقانی هندی یا بی تختانی مجهول و سکون را
 جمله گوشت وی سرد و شسته طعم و دافع تب و فساد اخلاط ملته بعضی نوشته اند
 که اسم تهو است در صورت شباهه بدراج و بقدر نصف او و بالجملة زور اقم معتدل است
 در حرارت و برودت و لایق بختانی قهین و خفاری و معنی مده قاض شکم مثلاً بفتح باد
 موحده سکون تا فوقانی هندی و لام الف اسم شربت **فصل الحیم** بجز را بکبر باد موحده
 و فتح چیم و سکون داد و در جمله الف میگویند بجای ازج است و یکون در میان هر دو
 اختلاف دریافت میشود و بجز کند بفتح باد موحده و جیم شد و سکون را در جمله و فتح

فاده میکند و اگر با اسهال
 فی در شکم نفخ آن وقت
 تشنگی بوده باشد پس جدا
 و با جیل و پای و پستی بقدر
 یک یک با هم نهند در کلاب بقدر
 پنج نوله سوده بجز و این دوا
 جهت صحت اسهال که بجز بجز
 خن بکری انداخته بجز
 گل داده از هر یک یک باشد جدا
 سوده همراه آب سرد یا دود
 مناسب و در دوا
 و اگر زنده بود و نفخ بود
 که با او فانی بصلوات
 می نماید و بایستی خن
 بول خن بپوشند

باید زها صحت
 که با او فانی بصلوات
 می نماید و بایستی خن
 بول خن بپوشند

کاف و خفاء و نون و ال همزه اسم سوختن بجایا کبریا موحده فتح جیم و کون باوختن
 و بین همزه الف را همزه اسم خلاصه چوب بجایا است و خواص این نیز از انجا جویند بجایا بکر
 با موحده و جیم مفتوح و بار خجانی مفتوحه و الف خواص این بهائک که خواهد یافت **فصل**
الحیم الفارسی که چون با موحده و ضم جیم فارسی خفاء و سکون و او اسم عقرب است
 و خواص و شهرت و رکت یونانی است و گرم و در بای ماهی که چاکت و تیره رنگ بسرخی
 با ل بر روی خاری بود که بدان زند و جسم وی خار ناک و سر وی بزرگ و راز تنه وی
 صلب و ارا شکم وی بنویسد شاید که بای سینه که باشد هیچ بفتح با موحده و سکون جیم
 فارسی اسم عولی و ج است بفارسی اگر کسی نیز گویند کاف هم سفید است هر دو تلخ و تیز و گرم
 مشته طعم و قوی مصنفه گاو و دفع خلط و ساق و بلغم و بیماری صرع و جنط و استی و ورن
 و چو ناک بکر با موحده و سکون جیم و شام نام منخفه و فتح نون و الف ساکن و آخر کاف
 اسم پیش **فصل الدال** الهمزه بد را کبریا موحده و فتح و ال همزه و خفاء و او
 را همزه الف و او را بنده نیست از طرف کوهستان می آید چوبی است سبک بقدر گندگی
 اصل السوس تلخ و زحمت و گرم و بلغم و مسمی بقوت و دفع فساد باد و بلغم و خون و اماس
 و بر سب و از جمله رسیان است بدار کند با بکر با موحده و فتح و ال همزه و الف و سکون
 را همزه و فتح کاف و سکون نون و ال همزه و فتح و الف اسم برنی است بدری بفتح
 با موحده و سکون ال همزه و کسر را همزه بار خجانی اسم کنار است بداری کند کبیر
 با موحده و فتح و ال همزه و سکون الف و کسر را همزه و سکون یا خجانی و فتح کاف و سکون
 و ال همزه بعضی گویند که اسم بارایی کند است و بعضی غیر او دانند و دو قسم نوشته اند قسم سفید
 ویرا چهره کن گویند و در خواص هر دو نزدیک بارایی کند است بدار کاک بکر با موحده

در ده آثار آب بچوشاند
 چون سیریم حصه بسوزد
 صاف نموده و ریافت
 و نخل از آن بنهد
 و کسب سوده در
 خجانی است
 ضا کردن برای خجانی
 بول نیز بنفشه و برای
 تشنج و روی دست و باله
 نکسته و در من کج و اشال
 آن خجانی بنفشه و جبهه و در من
 نمک کلاب با عوی بدینک
 با ناک سوس کند هم فایده جلیم
 می کند و این دوا در باب بفتح
 و در کسب سفید است با و این فح
 باشد امیون و بنفشه که بسیار
 بنفشه کثرت و با جلیقه بنفشه

۵

از کرم زردین بخوراند و عوی با و این
 زرد کلاب بنفشه و زرد بنفشه و
 نموده گفته و زرد در آن باله
 باز عصاره کرده بکفین و کاف و
 کرده بخورد و زرد بنفشه و عطر
 از نیم باشد تا یکماه جهت عکس
 فح و از آن و در کرب و جبهه
 و بنفشه و بنفشه و بنفشه
 و زرد که در آب و دوا در ده
 بچوشاند تا استفاده باقی

با دهنه بیضه که نیست
 داشته باشد علم زبان
 در کلاب سیده بسیار
 فایده بکند بعضی مردم
 آب بزراب با کلاب
 از نمک بر بعضی می نوشاند

لازم است که با وجود بسیار
 مردارد و بیداری
 در شب و در روز
 که اگر گاه که در در
 صاحب دین و دین
 دفع میکند بسیار

و فتح دال جمله الف و سکون را در جمله و فتح کاف و الف اسم باری کند **فصل الدال**
 الهمدی بیل بفتح با موحده و سکون الهمدی بفتح با موحده و سکون لام فصل
 بندی گویند درخت کلانی است در اکثر بلاد هند کشور وجود درختش بقدر درخت جان
 که متوسط باشد و برگش عریض و طویل زباده و کلان از برگ داکه لیکن برگ داکه در و این
 طولانی خوش از و می پست و زود نسکنده و بعضی از برگ او و برابر برگ داکه پنجه
 او سیرین ترش و در او ایل ترش نیم پنجه او را گرم و کران و نفخ و باد انگیز و پیدا کننده
 رکت پت و فوایده بلغم و مضغ باه و شته و پنجه او را بالعکس نیم خام و در جمیع فصل
 نوشته اند که در رکت پت ساکت مانده اند و صاحب دارا شکوهی تفصیل نکرده است
 از رکت پت تفصیل معلوم میشود و قیاس را قم خالی از تقویت معده و دل نیست و چون یا و
 خورده شود در رضم بد بر آید و تولید ریاح کند و بسبب ترشی کسر سورت صفرا نماید و خسته او
 قابض **فصل الزاد** الهمدی بفتح با موحده و سکون را در جمله ساکنه درختی است عظیم و شته و سرد
 اگران جابش شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و مایل و شور بر مان و بفتح با موحده و سکون
 را در جمله و نون الف و نون ثانی بخلاف نون اول نیم آمده است و بخلاف الف و نون نیز آمده است
 بر نادر بران درختیست که در دیار جمیر از جوش تبخیر ساخته به ارضانی بر نادر گرم و ولین و
 مشته طعم و دافع فساد خون و بلغم و باد و دشواری بول و مفتت سنگش و غیر
 الاغوی گو که و گرم شکم برده بکسر با موحده و سکون را در جمله و فتح دال جمله شده و باد و دوا دهند
 سرد و محلل و منی افرا و دافع سرفه و دق و فساد خون در دیگر خاص مثل است در حرف راه
 جمله خواهد آمد بر بهی بفتح با موحده و سکون را در جمله و نون کسر با موحده ثانی و خفا و سکون
 یاد تختانی شیرین است و سرد و ولین و بیک و مقوی در که و حافظه و مصطفی و از گاه و

لازم است که با وجود بسیار
 مردارد و بیداری
 در شب و در روز
 که اگر گاه که در در
 صاحب دین و دین
 دفع میکند بسیار

لازم است که با وجود بسیار
 مردارد و بیداری
 در شب و در روز
 که اگر گاه که در در
 صاحب دین و دین
 دفع میکند بسیار

لازم است که با وجود بسیار
 مردارد و بیداری
 در شب و در روز
 که اگر گاه که در در
 صاحب دین و دین
 دفع میکند بسیار

اندر کمال این نشان در غم خود
تمام بیدار ندو بساط لب
از شرايط آن غفلت
فاما ابطا

تالیف ای که تا باشد که
طالبان علم طلب ازین
بهره یابند و در این عرصه
یاد دارند و در اندک عرصه
بوفیق کرام کار ساز

دارنده و ازین
مقتضای کمالی و بخت
رسیده چون تالیف این سال
بهر علت هر چه نامر در حالت
سفر شده بهما در غیاب و رسوم
گردیده تا اسم مطابق کسی باشد
ایستاد از غایت نظران بلند است
و اول نظران عالی نظرت اگر
از خطای در تالیف رفته باشد
اصلاح فرمایند و اگر نتوانند بیل
عفو در پیشند **فصل** پنجم

سکون بهمه و فتح کاف و الف هم بر است بر همین کسر با موحده و فتح را مهله و الف و فتح را
و کسیریم و سکون یا تحلی و فون و برم و نندی نیز گویند کسر با موحده فتح را مهله و سکون میم
و فتح دال مهله و سکون فون کسر ال مهله نندی ثانی و سکون یا تحلی ثانی است از زمین آنکه
بلند شاخهای بار یک و در گلشن نفی سرخی مایل و بر کل خار با یک است شیرین و سر و
و سبک و عقل بنیاید و حافله را قوت دهد و میس یعنی بر ص دفع کند و رنگ را نیکو گرداند
و پانزده و سیلان بی را باز دارد و بر دفع گرداند بر کسیریم کسر با موحده و کسر را مهله
سکون کاف فارسی را فوقانی و فتح میم و سکون فون هم فیروزه بر قرص کسر با موحده
و ضم را مهله و سکون و او و فتح را بر همه و سکون ا معروف به بهروزه و گنده بهروزه
نیز گویند و در خواص نزدیک کند بود لیکن در بهروزه قوت تخفیف زیاده بود چون آن از
شیافه برگیرد و فتح را از رطوبت و یم پاک سازد و بچه را از ساقط شدن محفوظ دارد و فصل
السین الیهله یک کسر با موحده و سکون سین مهله فتح کاف و خفا و او با فارسی و
مهله و الف رستی نه است باره دارد و بقدر نصف درجه نهایت درجه و بر گهای مثل
برگ بقله یانیه و از آن خورد و گاشتن نفی و مجموع درخت در بود و بر زمین افتاده شیا
و عوضش بقدر نیم گرم و شیرین گرم و خشک طبع و دافع و امیل و فساد طعم و فساد قوام
خون باد و اماس احضار و شسته طعم و از جمله رسا است و نوعی از که سرخ است از
رکت است گویند فتح و حکام ضم و سر و سبک و قابض شک و باد اکنیه و دافع فساد طعم
و فساد خون و شش و فتح با موحده و سین مهله و سکون فون کسر را فوقانی و سکون یا
تحلی معروف کلی است بهستی رنگ و سر و سبک و مزه تیر دارد و غلبه بر سبک
و خون دفع گرداند و عرق بدن نیز دور کند و خوشبو بود و مطبوخ باشد شیرین لکن

سید محمد باقر و محمد باقر
نویسنده و ازین
نویسنده و ازین
نویسنده و ازین
نویسنده و ازین

شیخ نیتینخدا اتفاقاً
 در میان این مردم صکاج
 امراض و در ویشهای
 ز غرض از این پنج شفا
 می یافتند چنان شده
 و در سبب امراض و بکلیت
 و اینجست که در آن صکاج

بار موحده و سکون کاف و هاء و فاقانی و راء و هاء و فتح لام و سکون کاف فارسی نون هم چهره
 است معنی لفظ مذکور آویزنده جواهر **فصل الشین المعجمه** شکر است بکسر بار موحده سکون
 شین معجمه و ضم نون سکون کاف و راء هاء و الف و خفاء نون و ناء و فاقانی و الف ثانی
 نیز و خود افزا و دافع کرم شکم و دامیل و ثور و فساد بلغم و در بحث را نوشته که قسمی از کثیر
 است طاهر بر هر دو قسم اطلاق آمده است بشایش کبیر بار موحده و شین معجمه و سکون
 الف و سکون شین معجمه ثانی بعضی نوشته اند اسم سه طوخ و دست **فصل الکاف**
 یک بضم بار موحده و سکون کاف هم گن است و در فصل کاف فارسی باید یکی
 بفتح بار موحده و ضم کاف و کبیر جم فارسی و سکون باز ثانی قسم دوم او سفید است
 هر دو شیرین و تلخ و بنجام بضم نیز و در شک طین و نفاخ و تهی طوام و دافع فساد خون
 و صفرا و نکی نفس و جذام و پر سود و کرم شکم و مفرح و منشط و تخم او فرانده صفرا
 و دافع برص و فساد بلغم و با و از جمله صابون است بکاین بفتح بار موحده و کاف و الف و فتح
 یا و تحتانی و سکون نون زبان سنکرت همانیت گویند بکه تند کبیر
 بار موحده و فتح کاف است او است می و کسر ناء و فاقانی و خفاء نون و ضم وال
 هاء و سکون کاف قسم تین است و در بحث ما باید بکل بفتح بار
 موحده و ضم کاف و سکون لام هم موسری است **فصل**
الکاف الفارسی بکلا بفتح بار موحده و سکون کاف فارسی
 و فتح لام و الف بعضی نوشته اند که اسم بوتیار است و در فارسی می گویند
 گویند و بعضی گفته اند اسم سفین است بگن بضم بار موحده و فتح
 آن بکاف فارسی و سکون نون بکبیر بار موحده

و اینجست که در آن صکاج
 زنی می بود از بجا اختار
 می بود و طلق و بکیر
 حیوانات را بعضی اوقات
 مردان آن شهر که این پنج را
 از جای می آوردند و شین و شافند
 بجا از آوردن آن حیوانات
 هیچ زخمی نماند و می سبب شد
 زود بر طرف شده بود و چون

۳۹

بشماره دیگر می رسد
 این از ظاهر می شود چون استوار
 آن شهر مردان داشت تقصیر نماند
 این پنج و دیگر گشت را با فتنه که در
 و شتهار و دیگر بخوده و بعد از آن
 را آدمی که ناصور و جرات متفکر
 و شتهار و دیگر بخوده و بعد از آن
 زیاده از آن یافته ازین معلوم
 میشود که در امراض حیوانات نیز
 یافتند قابل این بود در سلام

این پنج است که در
 آن شهر که این پنج را
 از جای می آوردند و شین و شافند
 بجا از آوردن آن حیوانات
 هیچ زخمی نماند و می سبب شد
 زود بر طرف شده بود و چون

فضل مریان

طبیعت پر خیر و نازد

اولیٰ و طبیعت و سیم
ایز معتقد

عماد الدين محمد رايه معتقه
ابن رطبه

عبداللہ بن مسعود

معدن

کمان کرده اند و گرمی است
و در حرارت

۱۲۱

وسکون کاف فارسی خفاد و لام الف شاههای باریک دارد و برگ کوچک و باریک
و دراز و نوکدار و گل کوچک سفید بر هر گره برآید و مدور بود و دسر و دافع فساد و سر و بلغم و
صفرا و دشواری بول و نفقت سنگشانه و مانع سوزش اعضا و بیوشی بگیری بفتح با و جود
و کسر کاف فارسی یا تختانی مجهول کسر را جمله و سکون یا تختانی ثانی قسمی از صفور است
گوشتش بطعم شیرین سرد و خشک و دافع فساد و صفرا و بلغم و زرد راقم گرم است و مقوی با و
معه و سریع الاثر و مولد خون صالح و لایق به پیران افزیه بارده و امراض بارده
اللام ملی کبر باد موحده و لام شد و سکون یا تختانی گوشتش شیرین و گرم و تر و سخن
و دافع فساد و بلغم بلو و ت کبر باد موحده و ضم لام و سکون و او مجهول و کسر ال هند
و سکون یا ذوقانی اسم گرم و تر است بلو سیکه کبر باد موحده و سکون لام و فتح و او وین
مهل و سکون یا تختا و فتح کاف یا دهند می قابض شکم و دافع فساد و بلغم و قوی و در
شکم مغزی که تخم ندارد و او را بدین اسم مانند بلور کبر باد موحده و تشدید لام و ضم آن بدون
تشدید و سکون و او در جمله اسم سنگشعارف است بلا بفتح باد موحده و لام الف
اسم شرک است بر سهی می یکرن کانهی و کهرشی اطلاق کرده میشود بلکه بفتح باد موحده و
سکون لام و کاف و الف اسم کانهی است بل بفتح باد موحده و سکون لام اسم بل است
بلو کبر باد موحده و سکون لام و فتح و او نیز گویند اسم عربی مثل است سفجل نهی هم گویند
النون نبد بفتح باد موحده و خفازون و ال بهله و الف یعنی تجری یا رستی که بر خرت
دیگر بر وید خشک است و دافع فساد و بلغم و باد و خون و دلهما و ثور و فساد و برین بل بفتح باد
موحده و سکون ن کسر باد موحده ثانی و یا تختانی مجهول لام یعنی گل رای بل صحرا می قابض
شکم و شکننده سنگشانه و دافع فساد و بلغم و باد و دشواری بول و نوار می بفتح باد موحده

مرتب و دوم دانسته اند و بعضی گم
و خشک گفت اند اما ملاحق اظهار
و قوال تجارب بسیار جهان متقص
می شود که مرکب القوی باشد باعتبار
حرارت و برودت و جزو سرد عاب
خود بر جزو گرم و خشک باشد نه بر ملا
بیان ترکیب القوی کنیم پس یکی را
می بینیم که مرکب القوی و دو

کتابخانه جامعہ اسلامیہ
ان دونوں

و بدو دست تکلیف بود و این
مستند که خانی الارض
نیلون

در روز چو در روز با هم
وقت و بنایند

لکھنؤ، ۱۰ مئی ۱۹۴۷ء

این دو بر
نعل عدس که دو خود دارد
مست که بخوبی نامند

میرودیکری الیہ

داخل آب می شود و این آب غوره سبزی

[illegible]

اینست اگر کسی این پنج را
در پنج یکشنبه بخورد و آن
میکنند این پیش بهم میرسد
بادام باروغن کاد اضافه
فصل میشود اگر دروغن
خورد هم میرسد و طبیعت
شماره

اولا بدین دهر و بکنه
 قاطع و زدن در بار کرد
 قلوب این کثیر است بهیچان
 میبودی بایست که لاغر شود
 در نرجه او هم برسد اگر خشک
 میخورد و فریاد میخورد و درونی

بالا است بعد از آن گرم بناید
 بالوفن بسبب سخن حرارت
 در باطن از جهت تکلف و ستم
 همچنین بنی و اجتناب از ستم
 و طعم تاثیر دانی و بعد از آن که طوبیت
 خارده دفع میکند و خون صافی بسیار
 در بدن هم میرساند و دفع در نرجه
 و فریاد حاصل میسازد بهجت تاثیر
 عوضی و کلام مادر تاثیر دانی است در
 عوضی اینست تحقیق در طبیعت از اینجا
 بطلان مذایب دیگر و آن بود

۴۴

و آنچه که عاقلان و دین مجتهدین
 و آنچه که عاقلان و دین مجتهدین
 خود بیان کرده اند از تحقیق و آن در
 حکیمانی است که گفته اند چون وضع این
 پنج در مرض سرد است و طبیعت
 سرد و خشک است و بر این پنج
 سرد و خشک است و بر این پنج
 که در نرجه و چون از حرارت بسیار
 که در نرجه و چون از حرارت بسیار
 از این پنج خطا است و نباید کرد
 در جداول و جداول در جداول
 که باشد و بر کار این است که
 او را بگذارد و در آن که مذکور است

خواص اختلاف است صاحب نسخه نوشته است که چون نخود خشک را در اول بلال بعد و بلال
 بهر یک از آن یکصد و پنجاه مالیده و مجموع او را در کته بسته از میان هر دو باد و از بالا نشانه
 لته را بسته بجانب عقب باز اندازد و از آنجا که جمع مالیل بر طرف شود شش ماهی گفت که در
 نرجه من هم آمده است نرجه است فصل الهام بهنگر افش با نوحه و خفا و نون و
 فتح کاف فارسی و راه مهمل و الف سیاره دارد و شاخهای بار یک و بعضی را شاخهای سفید
 و بعضی را سیاه و برگ خورشید و برگ شمشاد بود و نیمه بود و قسمی از بهنگر است که اگر اگر بهنگر
 گویند نهال آن بلند دراز و کلان بود و تلخ و نیر و گرم و خشک و مصلح جلد بدن و دفع فساد و باد و
 بلغم و امراض و زدن چشم و صداع و جذام و از جمله سیاه است چون هم بهنگر را در نیم من عصا
 تخم بلاد خیسانیده در زمین صالح بکار برند و بجای آب شیره ملا در دهند و یک بر سفید کبوتر
 در بخش فرو برند تا بزرگ شود و چون آن سیاه شود از پنج بر کنده در سایه خشک از دوستان
 و آنچه به انگشت بر آید با شیر گاو بخورد که یا کله شود و اگر شیش او روز میخشد کنده در سایه
 خشک کنند و هفت مرتبه و شیره تسقیه داده و خشک کرده مبر و من صاحب جدام هر روز یک
 کف دست از بخورد و مرض مذکور زایل شود و تخم کوفته با کنج سیاه و شکر بخورد و در سحر افروید
 و مقوی شش و جگر است در چهار ماه بر سات بهنگر و تر پله سادی و ربع او فلفل را از
 یکجا کرده بخورد و در چهار ماه تابستان با کاجی بهنگر بخورد از جمیع بیماری محفوظ ماند و مو
 سیاه دارد و بخش با برگ بنول بهر که بخوراند منقاد و مطیعش گردد و بوج تیر نفخ با جود
 و شش و بضم آن سکون باد معده خفا و سکون و او مهمل و مجیم و فتح با فارسی و ماد و حقا
 شد و نفخ و سکون را در مهمل و مجیم بضم باد معده و خفا و سکون را در مهمل و سکون مجیم
 اسم درخت این نیر است و درین لفظ هم بجای او را در مهمل هم آمده یعنی هیچ شیر درختی نیست

چرا که خشک بود و خلط
 اصل بنمود و می کند
 زنی و خاله و این است

کبرنج چینی که او را سیکنداره
 سر از حلقه او را سیکنداره
 بسیار گرم باشد نه آلوده اول درجه
 در صوت نغمه این پنج
 حرارت او شخص نیست بلکه
 آفتیم که بر او غلبه است

کشمیری است صاف طبقات کثیره است مثل طبقات ابهر که بود و هر طبقه مثل کاغذ و خطوط
 مستقیم سرخ مثل الف برکشیده اند و مردم کشمیر آن کتابها می نویسند و هم از تو درخت او کاغذ
 می سازند و دفع فساد بلغم و صفراء و خون در گوشت و آسیب دیو چون در هندوستان در
 قلیاها بکار برند و چون هیچ تیر را در میان جامه کرده زیر بغل گذارند مانع از عرق می شود
 بخاری تور گویند به هم می مالک بفتح بار سوده و خفار و سکون و او و کسر می شود و
 فتح یا تختانی و الف فتح میم و لام و سکون کاف شجره امله بی ساق است درخت شیرین
 و سرد و باد انگیز و دفع تشنگی و سرفه و فساد صفراء و خون بلغم و پندار و گ که عجات از زرد
 و تراری بدن بود و ضرر و سقطه اعضا بهارنگی بفتح بار سوده و سکون و الف و فتح را
 مهله و خفار و نون کسر کاف فارسی سکون یا تختانی پوست درخت که بهیست تلخ و تیز و گرم و
 خشک و ششبه طعم و دفع ماده خام و الماس و سرفه و فساد و بلغم و تکی نفس و تب و در فوج
 بهیست کبریا سوده و خفار و یا تختانی مجهول و ال مهله نهدی و برادر نیز شست بهیست همیش
 است و هم انشی میاید است و در بحث میم باید بهیست فتح بار سوده و خفار و نون سکون
 یا تختانی و سکون سین مهله خاص در مکی خواهد آمد بهیست صاف بار سوده و فتح نهدی سکون
 و ال مهله نهدی و تختانی و الف کوشش کران و دفع فساد و باد و مراض خشم و صاف کننده
 آواز گلوت و دندان اورا ساید در آب خشم کشیدن عشت از اکل خشم است و ال باجد و دین
 باب احتمال نمی رود و او ختن دندان این شیر را در گلو اطفال عشت خف از خشم میزدند
 بهر هوا بفتح بار سوده و خفار و سکون را مهله و ضم تا فوقانی و خفار و تختانی و و و الف
 طایریت که گوشتش صفت چون گوشت شتر است بهیست صاف بار سوده و خفار و
 الف سکون نون و فتح تا فوقانی نهدی الف شیرین تند و تیز و شکام مضم تلخ و گرم و سب

بودت این پنج
 در ارض حاره سفیدی شده با که
 در ارض گرم نفع بیشتر میکند
 بین جلد خرد که این پنج کرب
 انغی است و حرارت و دشت
 حکیم می الی انچه دلیل طبیب
 پنج صبی گفته آن نیز نام است
 چنانچه سابق گفته آیم و این پنج
 طوط خضایی بسیار سرد و طویبت

مهم
 فنیله رطوبتی است که با بخار
 از دور و بی است خوب نه اینجه بود
 ز دور و جدا شود لهذا در آن
 در ارض و در فیل همیشه چون چوب
 فنیله زود تحلیل میرود و چه لطیف است
 و خوب نه اینجه است با بخار از آن
 در وی است پس سوراخها می گیرند
 و هر چه رطوبت فنیله دارد و باه
 زیاده می کند و فوفا میاید از آن است
 که ابعاد هر چیزی را که سوزان

حفظه را که از باه با لوس بود
 حضرت جدایم مردم منفر
 خفاصه فنیله و کعبه ام
 خیار خوب یعنی غیر است
 بلویند و این پنج در راه
 در دور و جدا میاید از آن

دندان خردان خردان
 دهن خردان خردان
 دهن خردان خردان
 دهن خردان خردان

دندان خردان خردان
 دهن خردان خردان
 دهن خردان خردان
 دهن خردان خردان

دافع صفراء و بلغم و مقوی دل برافروخته رنگ شتهی طوم و دافع تب سرفه و سیده
 آن گرم و کران و صفراء انکیر و باونجان سفید در خاصیت کمتر از قسم سیاه است صحت
 دافع بواسیر و ابله ابونان بر دواءه باونجان قابل اند و سفید را بنسب از سیاه بعضی از طبایا
 یونان نوشته اند و آنچه را هم در تقویت معده تجربه نموده و در زیادتی بودن میوه است در
 و هنتری که نوشته اند شربت سیب پیوست و سودا ویت باعث سهر و خواب است از
 پریشان میگوید و مصلح آن روغن علی الخصوص خجرات و قطع نظر از نفع و ضرر لندید و مرغوب
 طبایع است و این هم سبب کمی حضرت است و میگنیز کونید همیرا بفتح با و موصده و کسر او
 یا تختانی مجهول را در جمله الف بطعم نمخت و شکم بضم شبرین گرم و خشک و دافع بلغم و
 صفراء و سرفه و مقوی چشم و موی سر و دماغ و بقدری که نوشته اند بمری بلبله است
 بهلا و اکسیر با موصده و سکون لایم الف و دواء الف ثانی بطعم نمخت و شیرین و گرم
 و سبک و شتهی طوم و بهی و دافع فساد و باد و بلغم و استسقا و نفخ شکم و خدام و بواسیر و کبر
 و باد و گولته تب برص و قاتل کرم شکم و دافع دمایل و شوره جری ملا در است و مغر بلا در را
 را هم در معاجین با سیسما حال نموده و خود هم خورده و در تقویت باه و معده و اساک منی
 و رفع برودت بسیار مفید یافته و دوسنی ششم که زرد باره بر تبه کمال شست و با وجود مذاق
 بسیار مضش و با غلط طعمی آورد اول او را کچلا بوجض افیون که استعمال میگوید و جزو
 بخوردن او و ادم و زرد که خفیف کرد و هم قایم مقام افیون کشت بعد از آن بلا در معده مغر
 او و عمل او در جواب استعمال کرد و هم مضن مذکور بالکل زایل شد و نیز عورنی و و فوونی طرف
 رحم شربت و روز بروز زاید میشد او هم استعمال نمود و چند روز مضن مذکور او بطرف و نه شد
 با کچلا بطرف و نه شد مزاج نافع ترین او و بهیست و در صورت عدم موافقت آن ضار ترین

دندان خردان خردان
 دهن خردان خردان
 دهن خردان خردان
 دهن خردان خردان

دندان خردان خردان
 دهن خردان خردان
 دهن خردان خردان
 دهن خردان خردان

دار زبانه است بنابر زوال در آن چه مرطوب باشد و گرم خورده بخود الا مطلقا سوراخ نداشته باشد و از نوید و انشال اینها نام آنکه در می

عقار و ادویه و حبای صلیبه و
 کازانها و مستطاب و
 و موهنای بارده و ضرب زنیاد و
 و طبعیت اسبوی ملک و
 و بسیار اوست و ملک
 و درین احوال این
 و خوردن نذیرند طبعیت
 و تنهای خود را می باید و
 مشغول تعلیق و طوباست

محقق کم می شود و چون در این مبحث می رسد باینکه چون در این مبحث می رسد باینکه چون در این مبحث می رسد باینکه

غافل قوی گردد و منفصل
 بنزد باقوای کم میشود درگاه
 روزی که برسد و منفصل
 عالم زائل شده که از دور
 روز اول و کیفیت او هنوز
 می شود بخت اگر از دور
 چنانکه باقوای
 کمالی او پس باشد

و یار تختانی مجهول و خوارون و تا فو قانی و قسم دوم تو بکام و قسم سوم جل به پیش قسم چهارم
 اصل هر چهار سر و واقع اما سر و اعضا و بود و سر و در و فرج زمان و امیل و نور و جوشیدگی سار
 و دشواری و بل و منفعت شک مشانه و واقع فساد و بلغم و خون اما جل نیست بخصوصه
 قابض شکم و ففاح است و اصل بخصوصه واقع فساد و سر است بیل بکسر با موحده و یار
 تختانی مجهول و لام نبی رای بیل سر و سبک و واقع فساد و بلغم و صفراء و زهر
 بیل و بل بخلاف یار اسم ثمر نهال صحای است شایه بسفر جل
 تخم وی از تخم ریحان بزرگتر است نهال او را قلم دیده است بقدر دخت بکاین هم میشود
 و برکش نوکدار طویل و عریض میشود و بعضی شایه برگ موگ دارد و بر سر شاخ بار یک
 سه برگ بود و بعضی نوشته اند که ثمر و بدگی است و از لفظ رویدگی متباد میشود که خرت
 نیست و اصل این در صحرائیت و بعد از آن در باغها هم کاشت کرده اند باغی از نسبت
 صحای خور و میان او را خالی کرده برای ناس شستن و بجهت کارهای دیگر تربی می کنند
 باجمله در بلاد هند شهرت تلخ و درخت و اندکی شیرین است و گرم و تر و رسیده او گران
 است و بلغم و صفراء و باد افرا و در یضم و هنگام مضطرب سوزشی در معده پیدا کند و اگر سنگ
 کم نماید و شکم به بند و خاش سبک و تقوی دل و سایر اعضا و جانش شکم و شتهی و ضم طعام و
 واقع فساد و باد و بلغم و بجهت اسهال معده دیگر او به سبب استحال را قلم مراد بسیار فسیده
 بسیار ففاح با موحده و یار تختانی و الف اگر او را بکار و چین و سج کف خون می کشی بخور
 که او عده بسیار میکند عده او را فو ش شود و دیگر عده کند مراره او را اگر باشد که بگوئی
 بدیند خوش شود و پیش مردم سوز و خجسته خوان او وقتی که قمر مراد النور بود بر کوهی آید و زنجو
 و ابا که در پیر بکسر با موحده و یار تختانی مجهول و زهر نهال یعنی کنار کلاش شیرین است سرد

و نیز بخار این رخ بعد طبع کل و
 لطیف حوائط طبع هم در ظاهر
 بدن از میکند و هم در باطن آن
 اما از در ظاهر بدن پس با بطور
 که در بیرون بدن نفیض تمام
 میکند و در طبعانی را که بواسطه
 حرارت بخار و در باطن اسهال پیدا
 کرده از سبب است بدن برون آورد

۴۵

و از آن در باطن این شایه
 است که از نفس استنشاق
 در پیش اندر سرد از سر
 در ففاح و نفث و هم حلق و فصبه
 و بعد غلبه بجهت و این بخار از راه
 سبب بکسر با موحده و یار
 و بکسر با موحده و یار
 از این حال است و ففاح
 از سبب و وسایل ساخته و ففاح
 و بکسر با موحده و یار

و بکسر با موحده و یار
 و بکسر با موحده و یار
 و بکسر با موحده و یار
 و بکسر با موحده و یار

1

[illegible]

لا اثر است از طبخ
در بر آب و او ضعیف
نمی شود و اگر کثرت
نوشیدن آب و صواب
نوشیدن آب و صواب
نوشیدن آب و صواب

نما بدینود اکثر این شیخ
شیخ زکریا باشد خانیق
شیخ زکریا بن دانه ای
شیخ در اعضا مخصوصا
زبان سه چهار روز بعد
غایب شد خانیق از روی

یونانی تصفراغون مکتوب است پیاچ بفتح باء فارسی الف و جیم هم فتح زمر دست پیاچ بجم
فارسی و واهندیت خوشبو که از اعضا ملک هند می گویند پیاچی بفتح باء فارسی الف
و کسر نه و یا در تخانی میپول پیاچ بفتح باء فارسی الف و کسر نه و فتح جیم و یا نیز گویند
اسم کراع است پیاچ بفتح باء فارسی و الف و کسر تا فوقانی و لام الف اسم باطل است
پارجات بفتح باء فارسی الف و سکون را و مهمله و فتح جیم و الف و تا فوقانی یا بر به
نیز گویند بفتح باء فارسی و الف و را و مهمله و فتح باء و حقه و او تشدید و ال مهمله و سکون
را و مهمله کف و پیه و کم و اما س با و را و ر کند و نمی زیاده نماید و موجرس صحن اوست
پا لک بفتح باء فارسی الف و فتح لام و سکون نون و فتح کاف الف اسم پا لک است
فصل الباء فارسی پیاچ بفتح باء فارسی کسر تا فوقانی و سکون یا در تخانی و خدا و او
جائز است هورت شود اند اکثر در اشعار خود با انواع بسته اند در موسم برشکال شبها
آواز نماید که سبب پیمان سوزش عشاق گردد گوشتش دافع فساد باد و بلغم و بالحا
دافع صفه است پیچیده بفتح باء فارسی و کسر باء فارسی ثانی و سکون یا در تخانی و فتح مار
فوقانی و خا و ابوض الف نیز آمده پیتا و او اند کورستعل این فرنگ است
گویند از چند سال بطور آمده خواص نه در کتب یونانی نه در کتب هندیت از اینجا که
این دوا در و بار با بسیارستعل گردید لاجرم خواص او را از سر اجم فرنگتین ساله
معه تجربه خود مرقوم ساخته نمی است در غیر نام در بعضی اندکی طول زیاده و در مقدار قهقهه
فلوس و وسط است و بلند می دارد و بره زنگ و در بعضی تیرگی زیاده و در بعضی کم در حوض
نوشته اند که اگر کسی این خم را در دست خود بر میان بربندد اثر جادو و سحر با و رسد
بلکه عیش انعام کس گردد و اثر جادو و جادو کننده رسد و اگر بخوردن کسی که زهر خورده باشد

ظاهر شد با وجود کرب و غیب
پنج ماه انجالت است از خوابان
شیخ بعد از قصد بسیار بخت
مانند ضل و باطله بخت
نوع سحر که خوش
کسم باشد و بسیار بخت
بسیار صلاح آید و دانه ایست
نوع چهارم آنکه دانه ایست
نیا نشد و سوزش بسیار

۵۴

در بدن باشد و اگر با دانه ای
مضی با دانه علامتش آنست
که هر لحظه در عضو وی باشد
در حرکت کند و در جمیع این شیخ علام
این شیخ نفع ندارد فایده در بعضی
کسته که بهایجات مشهوره بر سر
نشود اند و در سینه و در چشم
و غیر آن علاج اینها نیست

دانه ای زیاد می شود
دانه ای که اگر کسی این خم را در دست خود بر میان بربندد اثر جادو و سحر با و رسد
بلکه عیش انعام کس گردد و اثر جادو و جادو کننده رسد و اگر بخوردن کسی که زهر خورده باشد
دانه ای که اگر کسی این خم را در دست خود بر میان بربندد اثر جادو و سحر با و رسد
بلکه عیش انعام کس گردد و اثر جادو و جادو کننده رسد و اگر بخوردن کسی که زهر خورده باشد

میزد و در میان قوزدن
قوزدن این غوغا
میزد و در میان قوزدن
قوزدن این غوغا
میزد و در میان قوزدن
قوزدن این غوغا

این غوغا را که می گویند
کم شده بود بعد از تمام شدن این
زک افیون کمال قوت در وقت
عام در نثره او هم پسندید اکنون بداند
افیون سرد و خشک و مضار و منافع
است و قون را غلیظ می سازد لهذا
روح کمتر تولید میشود و همین است
باعث ضعف قوت قلبی چون

۵۴

بدرست از زهر باطل گردد و پیش کسی که این تخم را می خورد و اگر کسی نخورد
در آب ساینده بخوراند برای درد معده و پیش نفع کلی میبخشد و برای ابله و سر نفع تمام میدهد
و فالج را مفید می آید و اگر کسی غشی و بیهوشی افتد دندان او را از چربی برورد و اگر ده این تخم
را سوده در ستور بخوراند و از پیشانی تا پشت گاه موسی اندکی موسی بر شیده کلک زده
قدری از این نفع بریزد و بهوش آید و نیز زهر مار و خشرات الارض را دفع نماید و اگر خون
از زخم بند نشود باید که سفوف این تخم اندکی درون زخم بپاشند و هم بالا و زخم چسبانیده
ببندند خون بند گردد و چون از آمدن تب لزه بقدر چهار گم در آب ساینده بخوراند
تب لزه را بیل گردد و یا کم نماید و نیز همین قدر برای عسر و ولادت بسیار مفید است حتی که نوز
اند اگر طفل نه برآمده باشد و بخورد و بر آید و بجهت اقسام اسهال مفید و اگر این را در دهن نگاه دارند
بلغم از سینه پاک کند و نیز در دفع گواند و اگر این تخم را در ورق دروغن کشند و در روغن کنجد بران
کنند بعد از آن بآل خارش آشک و خرد آن بر طرف سازد و اگر کسی هر داده شنبه و بهوش
افتاده باشد این روغن را برورد و دهن او به اندازند که فرود و از زهر باطل گرداند و اگر کسی را
دست و پا بسبب فالج شل شده باشد این روغن بآل دفع آید و اگر زنی را حیض بند شود بوزن
هفت هشت گم تخم مذکور را سوده و در نفع بسیار نماید و اگر از زخم رگ کسی منقطع شده باشد
باندرون میان هر دو سر آن رگ سفوف این تخم بر کرده وصل نموده بند نماید و درست گردد
و اگر جانور را پاهای مانده آن بر عضوی بچسبد و پاهای نیشهای او در گوشت فرود
و سوزش بسیار شود این تخم را ساینده ضا و غایند شفا یابد و برای تقویت باه بت و چندان
را نیزه ریزه کرده در با و اما شراب به اندازند و پانزده روز در گالجا بدارند بعد از آن هر روز
وقت شام یک شانه حق آن خورده باشند نفع بخش و بجهت رسولی باب ساینده مکرر طلا نماید

افیون مسکات را بنده
روح و حرارت غریبی را از بدن
جسم بسیار جمع می سازد این
سبب است که قوی بنیادین افیون
من و چه ضرر من و چه نفع
باشد و هرگاه از آن مسکاتین
خورده شود با قیاس خلقت
من و کثافت روح می آید و باید
چون مسکاتین که بنیادین است
سبب است که قوی بنیادین افیون
من و چه ضرر من و چه نفع
باشد و هرگاه از آن مسکاتین
خورده شود با قیاس خلقت
من و کثافت روح می آید و باید
چون مسکاتین که بنیادین است

سبب است که قوی بنیادین افیون
من و چه ضرر من و چه نفع
باشد و هرگاه از آن مسکاتین
خورده شود با قیاس خلقت
من و کثافت روح می آید و باید
چون مسکاتین که بنیادین است

روح از هم بماند و از آنکه
 حیوانی چون لطیف
 ساخته و ادای فاسده
 یاد رخ کرده روح در بدن
 بخودین انبوت نمیشود
 فایده در تفکات و کسب
 صلب سودا و غلبه بطوریکه
 از قاع برف و بخ را میگوید
 این پنج لطیف است که
 گرداخته برف است
 این پنج در میان مادیات
 بکند و از آنکه سلطان مرشد
 بقایب خط ماک است از احیان
 بر طرف نمیشود و سلطان رحم
 سبب آن میگردد که حشمت
 حاکم نمیشود و اگر حاکم در سبب

تحلیل نماید راقم در برضیه و در شکم بقدر و داشته و زیاده و کم از آن در کلاب سائیده استحال
 نموده نفع کلی بخشید و در سفری طعام شب گذشته بودند و چند کس صبح آن طعام را خوردند
 همه مانی نمودند و قتی بندشی شد و بر اعضا بعضی اثری کموت و ترک کی ظاهر شده بود و در
 دیگر همراه نبود و والد ماجد غفر الله له همین و در کلاب سائیده با و از آن مختلف استحال
 فرمودند نفع کلی بخشید و در صورت کد قی بند نشود مگر استحال و در نمایند اخرا لام قی بند
 شود میوین بفتح بار فارسی ضم با فارسی ثانی و سکون و او ففتح مادی ففانی بند می سکون
 لون نباش بقدر که زیاده و کم از آن شاخهای باریک را و برگش بقدر یک گره نوک دارد
 و آنها بقدر دانه غلبه و در ابتدا از نگون بنر و آخر سرخ رنگ میگردد و رنگ گونگی و بالا
 و آنها علف باریک بود بر کها و اگر گرم نموده بر او رام بندند تحلیل او رام نماید و بخ او را
 و آب سائیده و در تصور بانرا ندیا فقیله بآن اندوده کرده و در سوراخ ناصور گذارند و در چند
 روز ناصور و زخمها منحل شود **فصل الثانی الفوقانی تهیون** بکسر بار فارسی
 ففتح مادی ففانی و ففتح مادی و سکون نون اسم برشت برنی است پیرا بکسر بار
 فارسی سکون مادی ففانی و بار فارسی ثانی الف و فتح بار فارسی ثالث و راه ممله و الف ثانی
 فتح و سه و سبک قابض شکم و دفع فساد صفرا و بلغم و خون سوزش اعضا و گردش سر و تشنگی
 تب باد انگیزه فارسی شایسته گویند پیرا شده بفتح بار فارسی مادی ففانی و الف و فتح شین
 معجمه و اسم فایده است پسته بکسر بار فارسی و تشدید مادی ففانی و فتح آن سکون و از همه جمیع
 حیوانات است گرم و خشک و در دیگر خواص میان خود تفاوت دارند اگر زهره بر بخورند و در گرده
 وضع شود و اگر با کافور و روغن بادگیا و در گوش کنند در دندان بر طرف سازد و اگر بر ناف
 کودک طلا نمایند شکم باند زهره گاو را در گوش درونک باندازند تا کین در دریجی مبلغمی نشاء

این پنج لطیف است که
 گرداخته برف است
 این پنج در میان مادیات
 بکند و از آنکه سلطان مرشد
 بقایب خط ماک است از احیان
 بر طرف نمیشود و سلطان رحم
 سبب آن میگردد که حشمت
 حاکم نمیشود و اگر حاکم در سبب
 ۵۵
 زن حال می میرد فانی اگر حشمت
 این علت این پنج را بقاعده
 استحال کند فایده عظیم یافته
 از آن خطر خلاص میشود و بقیه
 این را عاجلیم عماد الدین محمد
 نوشته که عورتی را در سلطان رحم
 بود در سینه است سائگی قوی
 و بواسطه آنکه مرضی در کمال
 صعوبت است عظیم بود و
 فرزندی آمد و اگر عمل
 میشد زنده میماند و اسقاط میگرد
 و از بعد از تنبیه بلغم
 نجات می دادند مرض او
 با لکینه اطوف شد و
 فرزندان متعدد آورد
 و کمال شدند

سر این پنج در فاجع است
 بزرگ بکن غناست
 سر که استغفار با فاج
 ز آنکس بوده باشت
 زین پنج با کمال نشود
 چنانچه بجز بعضی چیزها
 این فعال برای دفع
 گرفت اگر استغفار با فاج

نیز ستم شده و عرق ازین کشیده نیز ستم حال میکنند و فقیر شخصی را باین اوید معالجه نموده که
 هرگاه او را تازه و بر سرید اندن دفع کمر سیکرد و قبض نمود و هرگاه خشک نموده میدادند بسیار
 دفع میکرد و قبض نمی نمود و پیر جنبی بضم با فارسی و تشدید تا فوقانی و سکون را و هبل
 و فتح جیم سکون نون و کسر نون و یا و تختانی اسم پنهان پنجمین است **فصل الساء الفوقا**
هندي پشول بفتح با فارسی ضم تا فوقانی هندی سکون لام نمره صغیری
 شکل نهال بیاره وار هندی است شا به بکن در می و کجری و اکثر در زراعت بتبول
 بیکارند و از آن ناخوش می سازند تنها و همراه گوشت می خورند گرم و نیز و باضم و مقوی دل
 و سستی طبعی طام و دافع سرفه و فساد خون اخلاط ملته و تب و دایمل تبور و قابل گرم شکم
 و برگ آن سرد و دافع فساد صغرا و بیاره آن دافع بلغم و بیخ آن تند و بلین و نمره و دافع
 فساد اخلاط ملته و در تقویت معده تجربه راقم هم در آمده و مزاجش معتدل در گرمی و سردی
 پیشتر بفتح با فارسی کسرتار فوقانی هندی می یا تختانی مجهول و راهله الف میگویند اسم
 برومی است و آن نباتی است که در آب و کناره در بار و دید از آن بوی بسیار سازند و از آن
 آن بقدر قاست انسان زیاد از آن عرض او زیاد از یک انگشت است خاکسترش
 بسیار محف و سرو خشک اگر بر جراحتها پاشند خشک گرداند و اگر در سر که ترک و خشک
 ساخته ساینده بر ماه و سرشند نافع آید و خاکسترش برای آگله و نفت الدم نیز کار آید **فصل**
الجمیم بفتح با فارسی و سکون جیم که اجربی کاسر محجبه گویند قلمی مکتبی است **فصل الدال**
المهله بدین معنی بفتح با فارسی سکون ال مهله و کسر سیم و نون سکون یا و تختانی
 یعنی کل کنول خور و شیرین سرد و گر آن بستی طعم و قابض شکم و دافع فساد صغرا و طعم
 و خون خیر اجربی نیلوفه گویند پدم چهار فی بفتح با فارسی سکون دال مهله و سیم و جیم

از آنکس بسیار است
 بسیار است که در دفع
 پنج را بدین دفع
 زایل شد و اگر این بود
 از آنکس بوده باشد پس
 دفع در این ارض در صورت
 که داده فاسد است و در
 و نیز بعضی نبات که فواید
 در این زمین بود و در چوب
 ۵۶
 جامع جمع صفات حسن باشد
 الا سوزنهای که بیک نیز داشته باشد
 که سوزنی در آنها فرو آن برد
 و هرگاه درین ارض
 بکار دارد سوزن بپزند
 نوره مثل فاج است در شروط مذکوره
 اما اگر داده سیمه در اختیار بود و چوب
 آن داده را حرکت می آورده چون
 در بدن نفوذ گردید پاک کننده
 و غالب اوقات با صداست
 اگر

این نام استغفار است
 که هم سید می
 با فوردن نهی یا
 یا سودا و یا بکند
 است و اگر حیوان
 استغفار از داده می
 استغفار از داده می
 استغفار از داده می

در جهت نوشتن شخص که مستعد و فاج داشت و انشا را نقد و هم بنویسد پنج خطی و بپوشاند و این را در میان دست و پانزدهم از اول خطی که در بعضی مضامین است

است و سهل و فزونی و در وقت با قوی گرداند و با در برابر و کف بزاید و پیرتهای بفتح با و فار
 در و مهله و فتح با و فارسی نشد و نادوقانی و خفاء و سکون الف هم پیرتهای پر لون
 بفتح با و فارسی را در مهله و ضم لام و سکون واو و فتح نوک هم بد لون است **فصل این**
 الهمزة پیرتهای با و فارسی و سکون بن و مهله نادوقانی و الف شیرین گرم و چرب و
 اگر این بهی و مصنف خون و دفع فساد و باد و بلغم و دیر گوار است بر بنی فتن کونید **فصل**
 الشیخ المشکری بضم با و فارسی سکون بن و جمیع فتن کاف و سکون با و مهله و ضم میم
 و سکون واو و لام هم بهی گوار است و خواص نیز از آنجا جوید **فصل الکاف** پیر
 بید بفتح با و فارسی و کاف و خفاء و الف نوک کسر با و موحده و با و تختانی مجهول و
 سکون و ال مهله سیوند خطیانا است در اطلیه و قه با و بهی احتمال و رآده و چهره یکسان
 بید چهره خطیانا مطابق نیست پس یکسان بی چیزی دیگر است یا اختلاف سبب الکنه است
 و یکسان بید بنی است مائل سبرخی و چون شکست سرخ از و رون بر آید و در سطح کو آکیرا
 و در صورت ملین نیز و افغ بر بود و سوزاک و سنگ شانه و از معمول هم حرم بود که نصف خا و
 نصف یکسان بید بر کف است و پازرن که خون از و جاری میشود میمالید و نشل خا خون بند
 میگرد و بر بنی خطیانا است **فصل اللام** پیرتهای با و فارسی لام الف و سکون بن
 مهله سحر کلان جنگلی است در هنگام بهار گل نارنجی ناری میکند گو یارگ ندارد برگش دور
 مایل بطولانی طول و عرض برگ بقدر سه چهارم گرم و ملین و شتهی طعام و بهی و دفع و میل
 و شور و با و گوله و سکر بنی و بوسیر و گرم شکم و مجبر استخوان شکسته نوشته اند که هر
 پلاسی گل او سفید باشد تخم و کل و پست او هر که بخورد باطن صاف شود و از غیب آگاهی هم
 رسد و با هر زنی که جماعت کند آن زن را مزاج جوانی عاده شود و غذا انوقت و ال

در جهت نوشتن شخص که مستعد و فاج داشت و انشا را نقد و هم بنویسد پنج خطی و بپوشاند و این را در میان دست و پانزدهم از اول خطی که در بعضی مضامین است

باید طبیعت این پنج نشانه را
 گردیده و محقق گشته که این پنج
 بنایت شکست دارد و این نشانه
 پنج خطی از آن است اظهر است چون
 از این است استفاده در طب است یک
 این باعث در امراض مربوطه
 نقش یکایم ظاهر میشود و این
 این پنج در مایه خونی و خون و
 مایه و قطره نافه است پس اگر
 کمالات و کثرت است دور

نارنجی و درشت که
 علامت فزونی است
 علامت فزونی است
 علامت فزونی است
 علامت فزونی است

ده سال شخص بر من نفید و نشت

دربار
و قیام بیازده سال
شخصی

پیش از وضع از این

باج و عافیت و باج

یہاں پر
راہوں

از ان بن پیر پشی رادو

از ان بن بخت

قرارداد در

مؤلف است و خود افزاید و حافظه قوی گرداند و کل اورا شنو خواند سر و دق باض شکم و دفع فساد و
 و صفرا و خون و شوری بول چون خدری اورا در آب بیماری بخوشانند و نطول نکند برآ
 در درگوه و شانه و اورا در بول تجربه راقم آمده است بسیار مفید است و بادویه دره نیز درین باب
 استعمال شد نسبت ببول قوی تاثیر گردیده و نیز تکیه از خوشانیده و اوله و ن خوشانیده
 او که اندکی گرم ساخته باشند برای درد بسیار مفید است و چون خوشانیده اورا بر خصیه نبندند
 جهت تسکین الم او مجرب است و ورم دفع گرداند و ستر خارا و اورا نیز نافع آید و نطول از آب او نیز
 درین باب مجرب است و نطول را پس با پرا نام دارد و بفتح با د فارسی لام الف سین جمله و
 با د فارسی ثانی و الف با د فارسی ثالث و را و جمله و الف گرم و سبک و دفع بر پیو و بوسه و گرم
 شکم و فساد و باد و بلغم پلا پس پیل نبتح با د فارسی لام الف سین جمله و کسر با د فارسی
 ثانی و سکون یا در تحت و فتح با د فارسی ثالث و سکون لام قسم کلاخ و پیل است که برگ با
 بزرگ دارد و تر است و بی بلغم افزا و مولد گرم شکم پیل و بفتح با د فارسی سکون لام و فتح و او و
 سکون لام ثانی اسم ثبوت است **فصل النون** پیاور بفتح با د فارسی خفاء نون و او و الف و
 بندی نهال بری خورد است بخدر نیم گرم که یک گرم تخمش را در اقم غلته نموده اند شب به در صورت
 بوته که اول و آخر آن بریده باشد و رنگ او مائشی و برود و خط از زیر و طرف و بیوسه برین و سرد
 خشک و سبک و دفع فساد و باد و صفرا و جذام و قوبا و گرم شکم و مغز و منقطع و راقم تجربه نموده است
 که چون یک گرم تخم او را کوفته در میان نیمطل خجرات حل نموده در ظرف گلی آبی ناریسید
 دوسه روز بگذرانند که متعفن گردد بعد آن بریدن ببالند برای جرب مفید است و مزاج
 تخمش گرم معلوم میشود و هم گرم نوشته اند گرم و سبک و دفع جرب قوبا و زیر باد و منزعج با
 و مولد بلغم و بزی آن سبک و نفاخ و کف افزا و جگه نیز گویند نیاک ضمیم با د فارسی نون

چون شراب گفته از برای برص
نافعست ~~برص~~ بعد از خوردن
برص او بر طرف شده است
سبب نفع این بخور برص
است که از آن رنگ و طبع عذرا
مضموم برص می نماید و ماده مرض
را هم علی سبیل التدریج بخورت
۴۰

وزیران متدبیب افاد
وقت حاج یکند و خون یقین
ساقی در اوقات استعمال این چ
بوی خوش فایده و ترشح و استلا
صلات و اعصاب و رجات و
بدی که از اعصاب مواد درین
صها حادث شود و عوام از ا
صها حادث این چ بسیار
چگونه یقین و تحلیل
ست جهت آن یکین نفع
این چ در فواید

5

است اعنی موجب و موجب
معا و بواسطه خروج
باجزج بالخرج بخیریت
که نظر است جهت
خیرت فایده که مراد
خیرت فایده که مراد

_____

میکرد پس معلوم شد که
چنانی و صفادرونی نیز
کسیار سگند و محبوب
نویسند و دوست صالح
که این پنج باد بود دوست
نفرین باینکه نموده اند

و گفته اند که برای مزاج
بهار و دوطرف بابلستان
گرم است از بابلستان
است در زنستان
نقش
بهار و دوطرف بابلستان
خوارزم و چین و وسط
بنامند و بهترین اوقات
که بجا بسیار گرم و بسیار سرد
باید خورد

[illegible][illegible]

و این دو در بار بسیار نهی شده است
و آنچه که این دو را بر او سطره
نموده بیکای احوال کفایت
سهم از حرات و طوبت
که موجب اعتدال است
چون می آورند و در جبهه

فصل اول در بیان معنی و اقسام
فصل دوم در بیان اقسام و اقسام
فصل سوم در بیان اقسام و اقسام
فصل چهارم در بیان اقسام و اقسام

و خفا یا تختانی و او و کسرین جمله و یا تختانی تاسی به بی لبا گوید سمن بدن و
محرک باه و مسدود و مورت فواق و موله حصاه و دیرضیم و مصلحت شیرین است پیاز
کبر یا خفا و فتح یا تختانی و الف و زار به عربی بصل گوید بطعم شیر و نه کام هضم شیرین
و اندک گرم و در خاصیت برابر سیرست و بلغم افزا و دفع فساد باه و براسی ضرک گوش
تجربیده قسمی است از کوکب تراور اگر کن گویند تند و صفرا لکینه و قابض شکم و دفع
بواسیر و قسمی از پیاز که بعد از خشک شدن سفید میماند گاه پختن از در خانه اهل هند پخت
نوار بار و دیگر خضرات از خانه میماند پیاز کبر یا فارسی فتح یا تختانی و الف و در جمله اسم
چرونجی است پس پیلامول کبر یا فارسی سکون یا تختانی و فتح یا فارسی ثانی و لام
الف و ضم میم و سکون و او و لام اسم پنج درخت فضل است و گویند اعم از پنج و خوب خست
اوست و بعضی شیه درخت غیر فضل است اند لیکن آنچه از منی لفظ در یافت می شود بجا
که اول مذکور شد زیرا که مول اسم پنج است و پیل اسم فضل است و تقدیم مضاف الیه
بر مضاف کلام هند شایع است تلخ و شیر و خشک و سبک و سهل و شبنم و طعم و باضم
و دفع فساد باه و بلغم و گاهنده نور چشم آب منی میثما کبر یا فارسی سکون یا
تختانی پیل و فتح یا تختانی و الف و خفا و الف که پخته گویند و در کاف بیاید
پسیونی بفتح یا فارسی یا تختانی و سکون کسرین جمله و فتح و او و کسرین و سکون
یا تختانی اسم بهتر کانی است پنج کبر یا فارسی سکون یا تختانی و جیم فارسی متخار
است سرد و دفع تشنگی و قابض غذا و مرض است و چون اول همراه گلاب و بید
شک نبات با شربت انار شیرین بخورند و تبرید و تقویت دل و رفع گرمی قوی التاثير
یگر و پیل یک بفتح یا فارسی کسر یا تختانی و کسر یا تختانی شده و سکون کاف

کافی برای
ممنوعه گاهی بشرط عدم
در بدن مرضی
باشد که
و غیرین است حال امراض دیگر
و اگر قبل از خوردن این سیخ
گفتن فصد شده باشد در بیان

استحال و چینی با بید تمام
فصد باید کرد که کمال فصد خواهد
و ملاقی فصد خواهد نمود و اینکه
است که فصد در بیان استحال
این پنج صفت میرساند اعتبار
دارد مطابق اینکلام می از
ساختن نشسته فصد را بجه
از شانه زده روز که استحال
این پنج نموده باده فصد
اشک و صمغ را باده فصد
سر آن را بنفشه کرم بعد از فصد
دانه بنفشه کرم و کور و در
بست و دیگر این نام

در این محل لطیف شدن
کشف نیست و آن از
اندر فاع خط سواد
راه بول دریافت گردد
و در او ایل آشک نهفته

و در آنکه او را دم صلیبه
 و باقی از آن که ماده
 آن بسیار غلیظ و کثیف بوده باشد
 نظام فصد هر لحظه انگشت را بر سر
 رک بند و در آنجا که از آنجا برآید
 که دست بر سر رک گذارند آنرا برای آنست
 که تا در آن بسیار بکوبند تا تحلیل شود
 و شش حادث نگردد و آنست آنچه
 اهل ادب این عمل بیان می نمایند
 لیکن وجه دیگر نیز از اینست
 که خون فاسد بسیار کثیف و از حضرت
 ۵
 از محل فصد و در آن خون صلیح
 به طریقت فصدت درین محل
 بسیار است و طبیعت در موضع
 خون فاسد اتهام بیشتر می کند
 پس آن وقت دست بر سر
 رک آن وقت که فصد خون فاسد را
 گذارند که طبیعت خون فاسد را
 محل فصدت را پاک سازد و از بعد از آن
 دست را بر سر رک بردارند و دفع کرد
 فاسد که محل فصد آمده دفع کرد
 و در آن وقت که بیرون آمده
 غلیظ تر و سیاه تر از خون
 اول بود و در هر یک
 مراعات اینست که فصد
 از فصد بیشتر یافت و اگر
 دست نگذارند خون صلیح

پارچه را در ظرف دیگر بگذارند تا خلاصه در وجهه بالجملة در تقویت باه و نسیم بدن تجربه
 رسید مخصوص ایام استعمال آن غذا گوشت صرف از مثل کباب و قور و داغ و کوله
 ریاح و گرانی سرد و سکس و قریب بکبر شراب و شربین سرد و گرانی و تفاح و بهی است
 و دفع فساد باد و صفرا و خون و دفع ضرب و سقوطه سینه و سوزش اعضا و دفع شش
 و تخش شربین سرد و در بول و دفع فساد باد و صفرا و در فارسی خرا و بوجله و دخت خرا و
 هند گویند و در عربی دوم و صاحب منهاج گویند که دوم شجره المقل و نقل ازین بر می آید
 تا لیست فصدت تا در فوقانی و الف و کسر لام و سکون یا در تحتانی و سین مهله و فتح با در فار
 و تا فوقانی شد و سکون را در مهله اسم الیسف است و در ماهیه این بسیار اختلاف کرده
 اند بعضی برگ زیتون شسته اند و جمعی ریخ و دخت نوت و پوست دخت لسان ابله صافیر
 و بستا و بسته اند و صاحب مخفی بنویسد زدن قیامت در خواص میان این و نیواج
 خطای نزد اهل هند تند و گرم و سبک و بهی شسته و طعام و دهنم و دفع تنگی نفس و سرفه
 و فساد بلغم و با و کوله و دوق تا در فصدت تا فوقانی و سکون الف و خفا و نون و فتح با و
 موحده سکون را در مهله شهبه به تناسب با ضافه الف عوض را در مهله شربین است و هر یک که در دفع
 فساد صفرا و بلغم و زردی بدن و جذام و بواسیر و روده و اماس و اعضا و سرفه و جوشیدگی و
 دل و حجم جمیع زخما و عربی نحاس و نقرسی مس گویند و حکما دهند مقتول او را که تا بهی
 با ضافه یا در تحتانی و سین مهله یا موحده شهبه و در استعمال میکنند و بسیار مدح بنمایند
 و قدری از مقتول او در آب می اندازند و در آب نشین نگردد این را علامت جودت
 مقتول میدانند و زور را قلم بهتر است که اگر سوزش دل و غشیا و در استخوان و فصل
 و دوران هر و خفقان پیدا کند از آن باید خورد که علامت عدم جودت مقتول است که علامت

فصد خون است و موضع
 اول بود و در هر یک
 مراعات اینست که فصد
 از فصد بیشتر یافت و اگر
 دست نگذارند خون صلیح

بسیار چون خواب آید و
 نوح فاسد شود و این
 بنیاد از موضع است
 صد پیش از این حال
 این پنج بنیاد است
 پس بعد از این پنج
 پس خراج نمود و از پنج

نمونه یافته شود یا نه تازه کلی بفتح تاء فوقانی و سکون الف و فتح راء همزه سکون و فتح میم
 و تشدید کاف فارسی سکون یا تختانی هم قریش است تارن بفتح تاء فوقانی و
 الف و فتح راء همزه و سکون فنیسی از اسپهبد است تا میر سپهر بفتح تاء فوقانی و الف و فتح
 نون بفتح باء موحده و سکون راء همزه و ضم باء فارسی و سکون و فتح باء فارسی و تاء
 و الف هم پاول است و هم نسوت و معنی لفظ کل سرخ است و کل هر دو سرخ اند **فصل**
الباء الموحده تا کبیر بفتح تاء فوقانی و باء موحده و الف و کسر کاف و خفاء و
سکون یا تختانی و راء همزه هم بسوچین است تبرک بفتح تاء فوقانی و سکون باء موحده
و فتح راء همزه و سکون کاف آن درختی است که در زمین عرب پیدا شود و ثمر آن برگ آن همچو
برگ و بار درخت گلاب میباشد زبره و کل می نیز مثل بره گلاب بود در حاله همضم تلخ
گردد و گرم است و کف و آبله و سیلان می را دفع گرداند **فصل الباء الفارسی**
بی نحو و همی بفتح تاء فوقانی و ضم باء فارسی و سکون و او و فتح دال همزه و خفاء و کسر نون
و سکون یا تختانی هم هند می است یعنی حصا بر ریاضت چه هند یا نیشته اند که هر که بد او
بآن نماید بریت و عبادت شوق می بکشد تاء فوقانی و فتح باء فارسی تشدید تاء فوقانی
منفوحه و سکون یا تختانی هم رویه کی است که سه برگ آرو ساک او پنجه میوزند **فصل**
التاء فوقانی تترک بکسر تاء فوقانی و تشدید تاء فوقانی ثانی و کسر آن کسر راء همزه
و سکون یا تختانی و کاف و بعد تاء اول نون نبر آمده است تترک یک شخام و دفع فسا و باد و
قانی گرم شکم و مقعد و بسیار گران رسیده او بسک و قابض شکم و نافع شکم می و دفع
باد و بلغم و بعضی ساق و یه تنهک بضم تاء فوقانی و یل تاء فوقانی ثانی شده و منفوحه و
خفاء و سکون کاف هم نیلا تهره است **فصل الجیم بفتح تاء فوقانی و سکون جیم**

باجاز اندک بود
 دفع و اصلاح آن
 خواب بر یکدیگر
 پس خراج و بندایش
 و مقدار دفع در ماده
 نمود و احکام بلغم غلیظ با شور
 کثیف خلط خون می باشد
 گاهی قصد در میان
 سکنه که در قصد آن می خورد

۷۱

بسیار ضعیف بود و طاق بسیار
 نیشته باشد یا اگر ماده مرطوب بسیار
 بود احتیاج به سبب نیست و در صورت
 احتیاج به سبب در هر ماده
 فاسده منفع و سبب استحال
 باید کرد و بارای هر یک ماده کبیر
 چند معمولی بود ذکر می کنم حسب
 حاجت برکنند اگر ماده از
 غلیظین و غلیظین یک باشد

سازند و حکم عمار الدین محمود
 استعمال چوبی نژاد
 استراحت کرده و در چهارم
 دفع از سه لایه تیره روز
 جمع باید ساخت و بود
 همان غلیظین با کوری نمود
 فواید او به که برای

بصلطاح ابطا نضج یگوید
 الا نضج شود این را
 بودیم باوه عامی که بگوید
 بایست اند از کس آن
 دستور العمل غاذا ان
 کرده اند چون آن را بگوید
 در سالهای خود را
 و بگویند نضج را

بعضی قرضه و بعضی سلیقه گویند و نیز اکثری سلیقه را بکسی که بسیار تفسیر کرده اند و بالجملة خواص نضج
 در کتب بندی سر و تر نوشته اند بلغم از تمام بدن مخصوص از فم معده و فم کن و حلق را
 صاف نماید و زود و بهضم بود **فصل الدال** الملهله تدھاراکبتر نازوقانی و فتح دال ممله
 و خفاء و الف و راء ممله و الف قسم سینه است **فصل الراء** الملهله تدھاراکبتر نازوقانی
 نازوقانی و سکون راء ممله و فتح باء فارسی و خفاء و لام الف اسم بلیله و بلیله آمله است
 تر کساکبتر نازوقانی و سکون راء ممله و ضم کاف و نازوقانی نهد می الف تر و کسین
 نیز گویند کبتر نازوقانی و ضم راء ممله و واو مجهول و فتح کاف و خفاء و سکون راء
 اسم ترکیب و فاضل به و فاضل کرد و ادراک تساوی الوزن بگزیدند تهی طعام و بهضم
 و دفع شکلی نفس و سرفه و بیماریهای پشت و باو گول و بر روی و کف و زهر و دفع ورم خصیه و
 بیماری چشم یعنی بطلان چشم و حس آن تر کنند کبتر نازوقانی و راء ممله و سکون سین
 ممله و فتح کاف فارسی و خفاء نون و فتح دال ممله و باء نهد می تر جاکاک نیز گویند
 کبتر نازوقانی و سکون راء ممله و فتح جیم و الف و فتح نازوقانی و سکون کاف یعنی ترکیب
 قاقله صغار و قرضه و سانج مساوی و دفع فساد و باو بلغم تر تاکبتر نازوقانی و راء
 ممله و فتح نازوقانی ثانی و سکون کاف قسمی از پنج است و در خواص مثل ساجی تر مره
 کبتر نازوقانی و سکون راء ممله و کسیرم و فتح راء ممله ثانی و نازخی بهترین بستانی است گرم
 در دویم و خشک در اول و ترویج ترویج آب بی اثر ریشہ با بر و در و ملین و مسخن و هیچ باه
 و موله سد و تارکی چشم و مصلح آن کاهو کاسه و خرفه و خل و او او آینه منی و منعظ
 و تریاق گزندگی را سوت چون با شراب بیا شام چون او را کوفه آب گرفته و پنج
 انار ترش نیزند با نخاصه شیرین گواند بجزی جبر است **ترسد** بسیار کبتر نازوقانی

و بعد از آن خالص در پنج و در بارگاه
 در آن حسب عصیان داده و بلغم
 در وقت و غلظت در نه روز و رفت
 و پنج روز و غلظت زیاد از نه روز
 و سودا و خالص در باز ده روز
 نضج میباشد و باشد که قدیم و تاخیر
 کند بالجملة هرگاه ناز نضج در یافت
 شود و سبیل سعال باید نمود و نضج

۷۲

نضج از ناز نضج خطا محبت
 مرض را به بول نوان کردن و نضج
 سبیل توقف بر عسل چسبید
 حلق است غالب و فاضل و سبیل
 نضج و سبیل نضج و تقیه بلغم
 و سودا و در چهار سبیل آنکس
 ناز نضج سبیل خود میان نیم
 و سبیل نضج باید دانست که
 او به سبیل نضج
 سبیل نضج نضج نضج
 سبیل نضج نضج نضج

باشد و سبیل نضج نضج
 بی نضج نضج نضج
 باشد و سبیل نضج نضج

سکون را هجاء فصح کاف و کسر را هجاء ثانی و سکون یا تختانی اسم را بی است
بر کتک بکسر را فوقانی و سکون را هجاء فصح کاف و سکون نون و فتح را فوقانی
بنویسی سکون کاف اسم خاضع است بمعنی حبس و خوار و شاکر را فوقانی و سکون
طه و کسر را هجاء فصح شین معجزه الف اسم مایه است تر یا بکسر را فوقانی و سکون را هجاء
فتح را فوقانی ثانی و بار و وحده و الف اسم نوت است تر بی بکسر را فوقانی و سکون
هجاء و کسر را بار و وحده و سین هجاء و سکون یا تختانی اسم با و زنگ است تر بر بی بکسر
ر فوقانی و سکون را هجاء فصح با و زنگی سکون را هجاء و کسر نون و سکون یا تختانی
م سال بر بی است تر بر بی بکسر را هجاء ثانی نیز آمده است تر ن و هجاء بکسر را
فوقانی و را هجاء فصح نون و وال هجاء و خفاء و الف و کسر نون و کاف و الف و کسر
ادام هفت تاشه بالا

وقت صبح موخو غلوس
 و غیره باید ناله در بعضی قبل از
 تناول غذا و وقت نشانی
 کاسه یا حوض شامه و نشسته
 باشد و بعد غذا آب خوردن
 ندارد و غذا بعد دو یا سه روز
 آب نونک بخورد و در این وقت
 باید تا دل کند و شیرین
 از سبیل آید و بی شسته بکند و
 بوق نقره یا درق غلار بکشد

الفط عام است اطلاق میکنند برین غله و نایه کانگر شیاک نیوا کتر تک او الکب
 بزکامه سوکانندی که بی بریکین جو کو و کاکو بر کمال کند و در وقت نزالق باید تحقیقا
 مذکوره در جایهای آنها که گوناگون باشد
فصل الکاف تکرر نفع تار فوقانی و کاف
 شود و سکون را در حلقه ام و دوشی که چهارم حصه آب در و بود و برخی اطلاق میکنند
 بر آنکه در آب و جنات مساوی بود و تحقیق کاف قدر ام اسار و ست شیرین و گرم
 و قیو و سبک و دافع سبب جن بری فساد و هر و صرع و بیوشی امراض چشم و فساد با و و بلغم و
 و قسمی از تکرر رخ است **فصل اللام** ملک بکره تار فوقانی و فتح لام و سکون کاف
 گلی است باز که گنجی گرم و دافع فساد و بلغم و خدام و از ر ساین است و تیر سکون لام اسم
 بزنجیل نوشته اند طبعی بختم تار فوقانی و سکون لام و کسرین همه و سکون یا در تحتانی
 شهنش بقر یک گز و زاده از آن برک کوچک طولانی اندکی نگره دارد و امل نه
 بسیار غیز دارند و پرستش او نیامد قسمی از ریحان تلخ و قیو و گرم و مقوی دل و شتهی طعم
 و مولد صفرا و سوزش اعضا و دافع خدام و دوشواری بول و درد پهلو و فساد خون تل بکثره
 فوقانی و سکون لام و گاهی با صافه یا در تحتانی نیز آمده یعنی قلی گویند و قلی نیز نام خیری است
 که بعد از کشیدن روغن قلی باقی بماند و گویند و خوشک و خرد افرا و شتهی طعم و مصلح
 فوی مفرط و حالب شکم و مصفیه آواز گلو و دافع تشنگی و افزاینده باد و فروزنده زنگ و رو
 و آن قسم است اول پوت و قسم دوم علی بنیوینی کنجید سفید و قسم سوم صحرانیت که آن
 کنجید رخ است همه اقسام گرم و قیو و شیرین و کران حالب شکم و افزاینده بلغم و صفرا و مقوی
 سر و دافع دله و امراض با و می شتهی طعم و خرد افرا و حالب بول و شتهی سیاه
 است پس سفید رخ و گل کنجید و امراض چشم مثل ناخن و گل آن تجویز شده است

۴۸
 براه حالب بهانه است
 شیر و حالب بجز در کلاب
 چهار تولد و غرقهای ناسب
 بر آید و شربت از قیو شیرین و
 تولد داخل کرده پس خول سلم
 نماند اضافه ساخته بر بند
 سکه اگر چه سبیل صفرا است
 سکه اگر چه دوم گرم است
 فال چون در آخر دوم گزاند
 اگر در سبیل صفرا و اندازند
 شربت است و آنجا که صفرا
 قلی الحات بود قلی
 از آن اگر در سبیل
 سبب در اصل کسند
 و بهر خشک است و سبیل
 صفرا خالی از خطا نیست

از سه دانه با پنجه لاله میوز
ماهیچه‌های کلایور زبان
کلایور زبان از پنجه شانه
یک کوزه از هر یک یک فنجان

باز صاف نموده بدین
 کف در دو ناله در آن بالیده
 ناله بیده صاف نموده
 ناله بیده صاف نموده
 ناله بیده صاف نموده
 ناله بیده صاف نموده

هرگاه غلظت از دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست

کشته است اصلاح او میگردد و مردم لاهور و افغانه اکثر سبوط استحال میکنند بروت و رطوبت
 و مانع رافع میکند و نیز که بسبب بروت و رطوبت باشد از این زائل گردد و همین قسم ضعف
 را و دماغ حاضری بود و در الفاظ الا و یرم قوم است که غیری را بصفت با کل زائل
 گردیده بود بعد از مدت با ملاقات کردم و دیدم که کتاب میکند با و استفسار کردم گفت
 که کایت برگ تا کو با برگ سبب کو که عبارت از چنگشت است خشک کرده بالما صنفه
 کشیدم و بعد کتاب بعبان بنیامی بن ازانی فرمود و بنیامی صورتی را که کشیده
 خصوص نان همراه برگ قبول بخورد و تحلیل و ضم نفع نیاید و موافق بر طوبین میروند
 است و باعث نشف رطوبت از قروح و فرج ز نار است و عرق او نیز ستمت برای
 مذکور هم کبره نادر فوقانی و سکون بیم قسمی است از نالی ستمی و مقوی بسیار است حال
 نادر فوقانی و بیم و الف و لام هم خست سروت بخاست مانده درخت سال است و دافع
 اسامی اعضا و سورش آن آلبه حال شیر نفع نادر فوقانی و بیم و سکون لام و فتح باز فاسه
 و تشدید نادر فوقانی نانی و سکون را و مملکت ستم خرج است و حال درخت سروت نوشته اند و بنیامی
 حال تیر باید که برگ مال نمایی سرو باشد و طرح را بعضی برگ صندل نوشته اند با جله و برین لفظ
 اختلاف بسیار و اقص **فصل النون** تنضم نادر فوقانی و سکون بن مانا بخت
 نیت شمش چون شرب و کل او از رنگهای هندوستان است زرد رنگ سرو و قابض
 شکم و مهبی و دافع رکت است و شور و جذام و بعضی نوشته اند لبربی ارجین است و حسب تجدد
 میگوید که ارجین هم پرک است و چهره که میگوید شایه بن نیت قبول بفتح تاء
 فوقانی و خفا و نون و سکون بار موحده و ضم آن سکون و او و لام هم بان است و مجال سر
 شایه خاص مجالس نان بان را ساید عرق او میگوید بخورد بسیار و فصل و

هرگاه غلظت از دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست

دو ناله بیده صاف نموده
 چهار ناله بیده صاف نموده
 اولان انجمه بیده صاف نموده
 در جوتا ناله بیده صاف نموده
 روضه بیده بیده صاف نموده
 سینه بیده بیده صاف نموده
 سینه بیده بیده صاف نموده
 سینه بیده بیده صاف نموده
 سینه بیده بیده صاف نموده
 سینه بیده بیده صاف نموده
 سینه بیده بیده صاف نموده

باز صاف نموده بدین
 کف در دو ناله در آن بالیده
 ناله بیده صاف نموده
 ناله بیده صاف نموده
 ناله بیده صاف نموده
 ناله بیده صاف نموده

هرگاه غلظت از دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست
 برآید و در دست

نفسہ بیکہ و سجیدہ ہوا کا فضا
دفعہ و در عرق کا اور ہوا کی شستہ و شستہ
عرق شستہ ہوا کی شستہ و شستہ
بالبدہ صاف ہوا کی شستہ و شستہ
امیت و اکسیدہ جیت
سودا و طبیعہ یا سودا
کہ از خرق و نام از خرق و نام

چهل شده باشد و اما اجزاء
 سر از حلقه صف و فحان
 باشد پس باقی آن سراسر کب
 صف و بعل از مذکور سبیل و فحان
 و سباج فحان و فحان
 اضافه نماید و وزن
 چهارین کتب و وزن
 بلیجات نه باشد و اما
 اقبیون و غیره باید که در حلقه
 عدت خلط محقق نقطه باشد
 اقبیون سباج و سباج
 اضافه سازد و در حلقه
 واضح مضرب سباج است
 و فحان سباج و سباج
 این اطباق متعین است
 و سباج سباج کرده اند

فارسی از جمله ساکنه و کسره نون سکون یا تختانی هم ترن باکاست تو یکام بضم تاد فوقا
 و سکون و او و کسره یا تختانی و کاف الف و بیتم قسم زیست تو پ بضم تاد فوقانی و
 سکون و او و باء فارسی هم روغن تورث زبان و کهنی است تو دوری بضم تاد فوقا
 و سکون و او و فتح دال جمله و کسره را جمله و سکون یا تختانی هم توت است تو ون بضم تاد
 فوقانی و سکون و او و فتح دال جمله و سکون نون قسم کاکر و است توت بضم تاد فوقانی
 و سکون و او و تاد فوقانی ثانی از درختهای متعارف است متوسط در کلانی و کوچکی و گرش
 گرد و یا بل طولانی قلیل اندکی نوک دارد و ثمر او بقدر نیمه و کم فرایده از آن سیاه و سفید بود
 و بیانه از اعلی فام او در طول بقدر ربع از قسم اول شیرین و هم و مقوی بدن و گوده
 و باه و مولد خون رافع قبض شکم و گرم و تر و بیانه در جمیع افعال قوی از قسم اول مخصوص آنچه
 شتقی زور اقم کرده بود و نکاشته شد و تفصیل او در کتب یونانیان مرقوم است **فصل**
الهار الهور بضم تاد فوقانی و سکون باء و جمله هم درخت زقوم است و بعضی
 سینتر از قوم گویند لیکن در چهره زقوم نوشته اند که ثمر او مثل بیل است و حال آنکه هر دو
 را ثمر نمیشناسد و شیر او مرقح است و در طلا قوت باه و بعضی تراکیب تحت و پارچه را در
 شیر او برنمایند و برای قوت باه استعمال میکنند تفصیل در علاج الامراض و عجایله نافع
 مرقوم است **فصل الیاء التختانی** تنید و کسره تاد فوقانی و یا تختانی مجهول
 خفان نون بضم دال جمله و سکون و او و باء کاف نیز آمده یعنی تنید و کسره
 دوم که تنید و کسره درختی است بندی از درختهای کلان است و ثمر او مشابه آله اندک بود
 و از قسم اول نافع و طهارت و فساد و باد و جوی درخت وی گفته شود گویند آبوس نشو و در
 بیمار چندی نیست و ثمر خاش سرد و سبک و قابض شکم و باد آنکه و رسیده اش گران و نافع

صفرا اضافه بر مودق نفعه در بزرگ
 از سبیل باید داد و گاهی جهت
 تنیده و یا غار خلط شود و او
 سهل است بیلد بهرین صفت
 حب بیلد بهرین صفت
 پوست بیلد کالی بیلد سیاه
 شش نفر پوست بیلد گلخ از
 هر یک سیاه است و سبک و گران
 غار یونان هم سفید و زرد

کوفه و تنیده لا جورد
 منول از هر یک دوم
 کوفه و تنیده بایست نازدها
 بیلد و کسره از این حب
 در سوزن حب بالاج و فحان
 صبح از سبیل بلغم
 او در یکم کرده بیلد او در

باشد پس بخل سلم بوزن نیم ریختن بقدیر چهار
 درک از عصاره بار بار بنوشند
 نوشانه در خاکه ماده
 کلمه باقی ادویه بر وزن
 همان ادویه از سبیل سودا

فساد و خون بر سر و قسم دوم آن در منافع چون اول است لیکن بسیار و سبک و سبک
 اسهال تجویفی کبسه مار فوقانی و یا تحتانی مجهول و مضم جم و فتح و او کبسه مار فوقانی ثانی و سکون
 یا تحتانی دوم تلخ و تیز و گرم و خشک و دافع فساد و بلغم و سنگی نفس و سرفه و بیماری
 و من تیره کبسه مار فوقانی اول و سکون یا تحتانی و فتح مار فوقانی ثانی و سکون را در جمله
 گوشتش رنگ بن برافروزد و قبض شکم کند و تقویت معده نماید و فواید و فساد و اخلاط
 و منافع سنگی نفس و سرفه و استسقا و سفید بهتر از سیاه است عبری دراج گوید تیفه و اکبسه
 فوقانی و یا مجهول و خمار نون و فتح و ال جمله و او و الف بعضی نوشته اند که هم هندی بر
 است و با جمله مردم هند وستان در اقسام شیر شیاره است بشیر کوچه و بخت و الف
 آمده تیری کبسه مار فوقانی و سکون یا تحتانی و فتح مار فوقانی ثانی و کبسه مار مجهول و سکون یا
 تحتانی ثانی جانور است در موسم بزرگال خصوص مرغدار با هم رسد مختلف الالوان است و قشبه
 رنگین دارد و پر او بار کیشل کاغذ حریری تیل کر کبسه مار فوقانی و سکون یا تحتانی
 و لام و فتح کاف در راهله و سکون را در جمله ثانی یعنی روغن کاجره تلخ و تیز و گرم و دافع
 فساد و باد و قوی اعضا لیکن مضعف جبهه فزاید اخلاط ثلثه و مورت سوزش معده تیرین
 کبسه مار فوقانی و سکون یا تحتانی و فتح را در جمله و سکون نون سرد و تلخ بود و ریشه سفید
 بخشد و رنگ خسته برافروزد و تلخ کبسه مار فوقانی و سکون یا تحتانی و فتح را در جمله و سکون
 لام و دانه است باب التار الفوقانی هندی فصل التار الفوقانی است
 قشیری نفع مار فوقانی است و کبسه مار فوقانی هندی سکون یا تحتانی و فتح را در جمله و سکون یا
 ثانی در فارسی طبع گویند گوشتش باوانگیز است فصل التار التحتانی هندی
 و یا تحتانی مجهول و مضم سین جمله و سکون و اوکل بلاس و در بلاس مذکور شد عیشی نفع

از سبیل نخل سازند اگر عصاره
 بود که بود نیم خطی نیم بخاری است
 بخت باشد بلعاب سبیل ریشه
 خطی نه باشد هم داخل سبیل
 سازند و مثل ازرق بقدیر یکانه
 سردار و کتله در لثه خطی در آبیکه
 از آن استخاری کنند اندازند
 اگر در صحنه کمال بوده باشد بوزن
 ششون یک کوفه در بیدان یک کوفه
 بعد از آن بخانه در بطریق نسخ

سبیل اضافی سازند اگر عصاره
 شود که صاحب نسخه المومنین
 قد شربت سور بخان از عصاره
 کبیرم و بار او و در بیدار شود
 است پس از اخن سور بخان
 بقدیر بخانه از چاره است
 بقدیر کتله در بطریق
 خواهم گفت که در مضمین
 و دار و سی آید و جرم
 مذکور و در چنین محل انقدر
 افزونی مقدار است مضاعف
 دارد و بکلیه حسن اطباء
 این عصاره فنیج القلوب
 اندیش سبلات جابجیه
 بیان کرد و است سبک
 حقه است نه بدست
 چیم و شلا بعد از است اند
 بطریق دوم باید که

زاده سبب بازو کافی باشد
 از چنانچه از بچه و جنین
 از چنانچه از بچه و جنین
 از چنانچه از بچه و جنین

بفتح جیم و سکون لام و کسر باء فارسی و سکون باء تختانی و فتح باء فارسی ثانی و سکون لام و
 کاف و الف **جل** پیل نیز گویند بخلاف کاف و الف یعنی فضل آبی سر و خشک است و
 سک و قابض و مقوی دل و مهبی مقوی جسم و دافع فساد خون و سوزش سینه و دمایل و شور
 که زود پروتسم و دیگر از سرخ است و خشک و دافع فساد و دافع و قابض شکم و غمزش
 دافع رکت پت و سرخ کل کثیر الوجود است **جل** نیست بفتح جیم و سکون لام و کسر باء موحده
 و یاء تختانی و خفاران و نون و مار فوقانی قسمی نیست **جل** نیست بضم جیم و سکون لام
 و فتح باء موحده و کسر باء فوقانی و سکون یاء تختانی و سکون کین جمله سر و قابض شکم
 و باد انگیز است **جل** نیست بفتح جیم و سکون لام و کسر نون سکون یاء تختانی و باء موحده
 اسم رویدگی است شاخهای باریک دارد و برگ کوچا شل ساگ لوبیا و بر زمین افتاده
 می باشد و نزدیکی و باء و جل زبان بندی اسم آب است و تلخ هم بسیار از جهت مسمی
 بجل نشیده سهل است و او را در آب ساییده بقدر شمشاد بکوبند و بنخیزند اسهال بسیار
 آرد و جرب خارش و آتشک و دفع نیاید اقویا را باید داد و وضعف را نباید داد **فصل المیم**
 حاکم گویند بفتح جیم و هم و الف و لام و ضم کاف فارسی و او مجهول و فتح مار فوقانی بندی
 اسم و اتون است **فصل النون** جنهیری بفتح جیم و خفاران و نون و کسر باء موحده و
 سکون یاء تختانی و کسر باء موحده و یاء تختانی ثانی غمزش و دافع خلاء و فساد
 بلغم و باد و غیرگی و مری و سینه و کمی استنها و گرم شکم و ترش و اخار باشد و مزاج وی سرد است
 و آنکه سیرین بود اندکی تلخی دارد و جوهر وی بایست بگرمی جنت بکشد بفتح جیم و نون و مار فوقانی
 و ضم هم و سکون کاف و اندکی تلخی بایست بگرمی جنت بکشد بفتح جیم و نون و مار فوقانی
 در جیم اقسام خود بهتر است و شمالی که در زمین آتش زده و سوخته بر وی بسیار است و

منافض کلام است
 و نون بین الکلامین صورت
 بند و یکی از سخنان
 عورتی اسهال
 پت و فنجال و فنجال
 بخت و خبی خورده بود و پت و فنجال
 هر روز بخت متعال نیم وین
 از سبب دفعه بیاخته بکشد
 یافته و چون از داروهای دیگر
 کمان شسته از این پنج مجوز

۸۳
 کمان شسته از این پنج مجوز
 با فقر که تفتن شام که قوت یافته
 بلا بعضی قوتی دیگر در فصل در
 بسیار ضعیف می شود و خصوصاً که
 بسیار گفته شده باشد شاید هم
 بر عدم دفع آن باشد که مقدار است
 از این پنج زیاد بوده است از این
 بن تاب او شسته باشد و قوت
 اخیره نه آنست که در دقیقه از این
 پنج تاثر کند و عاقل بوده

از دوزخ و صورت اولی
 از دوزخ و صورت اولی
 از دوزخ و صورت اولی
 از دوزخ و صورت اولی

فوت او میشود و دکتر از آن
بهر ضعیف با بطلان
آب جهت آنکه زیاده بر آن
و گفته پنج نین وزن
بغیر از آن به پنج کرده
که حکم عمار الدین محمد

اب کز اندازند و بسیار
 نیم بود با طراش می باشد
 کز اندازند برین لطافات
 انکی با قافله حق است
 تا بر او زیاده از حد مطلوب
 موجب غلط و نام و قوت

چون نند که نشت با ریح
 آب با قند و اگر سده باشد
 غلیظ بسیار باشد با مزاج طارد
 عطش منوط بود آب زیاد سازند
 و کمتر نوشاند اگر این پنج را در
 قدر همین زیاد با کم نمایند را
 نیز کم و زیاد کنند و هرگاه آب
 جوشن و طعم کفایت سازد و هرگاه
 از آن زیاده نمایند و این وسیله
 عمار الدین محمود درین دلیل بر
 معارف خود آورده است با کلام

۱۶

حکایتی که بسیار قشنگ
 هم از دست اهل حق
 نقل کرده اند از صاحب
 چنان کلامی است که
 است و اگر این کلام
 و که نیم خوابم
 اب که زنده است با حقیقت
 قوت میشود و از آن
 مقدار خوب صلی باید کرد

طرف است جهتی مدد بکبریم و خفا و کسر تا ز فغانی بند می یار تختانی و فتح مییم و وال معلول
 اتم شد است چهار سیری فتح جیم و خفا و سکون را و مملو کسر با موحده سکون یا تختانی
 و کسر را مملو و سکون با تختانی و ویم هم نهال کنایه صحت است و هم بر کنایه اطلاق میکنند
 ترش و سرد و دفع صفراء و متوی سده و قابض چون در اختک استاخته کوفه سفوف سازند
 بر چن گویند بکسر با موحده و سکون با مملو جیم فارسی سکون بود و دیگر فواید بسیار دارد و قبض
 افزود و فصل الیاء التختانی جیا پس فتح جیم و با تختانی و الف و ضم با فارسی سکون
 و با فارسی ثانی و هم بکسر رسند با برین نام گلیت که از تخم او تسبیح سازند و سر
 جیانیز گویند قابض شکم و متوی می سر و سیاه کنند نبات نمایند آن جهی که بکسر جیم
 و سکون یا تختانی و فتح و او و سکون کاف سروست و بهی فرایند می بنام و دفع فساد و حفظ
 و باد و سوزش سده و لاغری بدن و جنونی بکسر جیم و سکون یا تختانی و فتح و او و خفا
 نون کسر تا ز فغانی و سکون یا تختانی و حیونی بخند تا و حیوا با ضاف الف بعد
 از او و هدف حروف آخر نیز آید شیرین سرد و در و سبک و متوی عضاد و فرایند صبر
 و قابض شکم و دفع فساد و باد و بلغم و صفراء و ارجاء ساین است و حرارت پ زایل گرداند و اول
 هند ساگ او را که در اول زمستان می آید غریز دهنه میخورد و در تر کارها حیونی
 خورد و حکم باد شاه دارد و بار بزرگ نسبت بار خورد بزرگ و باره حیونی بسیارند و دو
 بطریق بوده باشد و کو چاکس بود و نیز حیونی هم کلوی است و در دهنتری آورده که آواز
 کلوی صدای و سکو گویند و متوی باه است حیونی تک بوض یا تختانی کاف هرگاه در ام
 شکور یازند هم تموا باشد که ساق میخ شسته باشد حیونی کن با ضاف کاف مضموم
 و نون ساکن هم اهل عبات از ترکیب حیونی با کسر و کاکول و کسر کاکول و کسر کاکول و کسر کاکول و کسر کاکول

این ج که بطلان است
 و درین کتاب است
 و درین کتاب است

[illegible]

پاشنه
اولا با بقدر در در یک کشته که در
وقت استعمال مطلوب است که بقدر
آب عائد و خوب باریکی بگریزد و آنقدر
آب کشته و موضعی را از چوب که
بسطح ظاهر آب است علامت کشته
پس بر پوش دیگر طنجری صافی
را سوراخ تنگی کشته و بخرچنگ گرفته
بر دیگران انهنه و بر چوب بونکر
از راه سوراخ در میان
خارجین

دیکدان خود آورده است
علائق خوب است
هرگاه سطح ظاهر آب بر سطح
آورد ملا خط کرده باشد
کارانه و همیشه بیرون
دیکان در جن را آورده است

در این کتاب از هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
 باید چهارم آنکه بنده بنده که بخارم در
 بنده بنده که بنده بنده
 بنده بنده که بنده بنده

لام و یا تختانی هم جری است چاکوت بفتح جیم فارسی سکون او و تا فوقانی هم مالک است
 چاکلیری بفتح جیم فارسی الف و سکون لام و فتح کاف و کسر را و هله و سکون بار تختانی
 اسم فوه است **فصل الباء الموحده** حکه جیم فارسی مفتوحه و بار موحده ساکنه و فتح
 کاف و لام کسره و سکون بار تختانی هم چاکلیری است چاکلیری جیم فارسی سکون بار و جیم
 و مشهور باضافه الف بعد جیم و گنج پیل نراوست و دفع بوسیر و منافع او موافق
 پیل مول است چاکلیری جیم فارسی ضم بار موحده و سکون کاف قسی از که نری است
فصل التاء فوقانی جیم چاکلیری بفتح جیم فارسی نادر فوقانی و سکون را و
 هله و فتح جیم فارسی ثانی و الف و فتح نادر فوقانی دویم و سکون کاف هم جاز چاکلیری است
 و باضافه الف بعد جیم نراوست یعنی جاز چاکلیری جیم فارسی نادر فوقانی
 شد و در هله و الف و فتح جیم و سکون لام جاز است از ترکیب ترک و نادرش و
 و کینه جیم و کینه جیم فارسی و نادر فوقانی شد و در هله و ضمیه و سکون او و فتح
 کاف فارسی و سکون نون هرگاه بر ترکیب پیل مول اضافه نمایند باین هم میخوانند
 و در خواص موافق ترک است که مذکور شد جیم بفتح جیم فارسی سکون نادر فوقانی و فتح
 را و هله و سکون نادر حاله هم گرم مثل آتش کرد و و خارش را نفع کند و در و نفع شکم
 و در کند جیم پیل بفتح جیم فارسی و نادر فوقانی و سکون را و هله و فتح بار فارسی و نفع
 و سکون لام هم سینده است که نوعی از خربوزه میگویند **فصل التاء فوقانی**
 هندی چاکلیری جیم فارسی نادر فوقانی هندی سکون هم جری است چاکلیری
 جیم فارسی و سکون نادر فوقانی هندی و فتح جیم فارسی ثانی و در هله و الف و جیم و جیم
 نادر شد و جیم دویم و اعوض الف و جیم و جیم و در هله و در میان هر دو جیم نیز

در این کتاب از هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
 باید چهارم آنکه بنده بنده که بخارم در
 بنده بنده که بنده بنده
 بنده بنده که بنده بنده

این طریق از هر یک
 در این کتاب از هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
 باید چهارم آنکه بنده بنده که بخارم در
 بنده بنده که بنده بنده
 بنده بنده که بنده بنده

در این کتاب از هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است
 باید چهارم آنکه بنده بنده که بخارم در
 بنده بنده که بنده بنده
 بنده بنده که بنده بنده

یادمانند و در هر حاله بخار بیدار افازد که پنج وقت بنده نماید بخار که در پنج جنبی در وی بسیار است بیرون رفتن این پنج جنبی در وی بسیار است

آنکه که بفارسی هار و از گونه گوید ترست و سهل و مستطعم و دافع فساد باد و بلغم و فو با و هت و بوسیر و جرب حکم و خله شکم و استقار و دما یسل و بنور و قسم دوم از و سرج است و هر دو خشک و قابض شکم و غمزش دافع رکت بت سرج کل بسیار است و سفید کل کیاب هر که پنج سفید کل با خود دارد در نیمه و ضرب بر و کار زنک برای خون فاسد بخش باب سایه بخور و دفع کند و اگر زن باجنوات و شکر تری بخور و خون حیض بند شود هر روز از چوب حبه اسواک ساز و جهاد افزاید و در دندان بر و دوی و بهر چش کند و آب برگش در ششم چکانند مار یکی چشم بر و در برگ بخش کوفته با یک بر نیمه بخور و فی بسیار آرد و تخم و جج و برگ با کاجی هر روز بهار توله با بست و بکوفت و بخورند و بهر چونی را نافع بود و نیز پنج و برگ آن کوفته گرم کرده بر بوسیر خونی بند خون بنده فصل الحیم الفارسی چیره بکبر جیم فارسی و نشه بید جیم فارسی دویم فتح راه معله و سکون و هم چیره است چینه را بفتح جیم فارسی و کبر جیم فارسی ثانی و یا بهر محله مجهول و خاد نون دال معله و الف چیلانند نیز گوید بفتح جیم فارسی سکون نون جیم فارسی ثانی مفتوحه و لام الف سکون نون و دال هندی عمره هند است طولانی از ان نان خوش می سازند و مجرب است جهت دفع سیست و لاغوی بدن شیرین هم سبک بود و صفادوی فراخ را نافع آید و شتهار یاده کن و برگ او بلغم نج و صفرا و دفع نماید و پنج او سهل و قسم یکرا و تخم بود گرم و در و سهل صفرا و بلغم و حرارت و خون فاسد و بیسی رکن چیره و دفع جیم فارسی ضم جیم فارسی ثانی و خاد و و سکون و او و خاد نون و فتح دال معله و سکون راه معله چوانی که کوروش نماند چون گوشت آن بر خازیر بنده نافع آید و در غش بروغن کد اختیه بر سر و ص مهبوق بالند نفید بود فصل الزار المله چیره بکبر جیم فارسی

بخار بیدار افازد که پنج وقت بنده نماید بخار که در پنج جنبی در وی بسیار است بیرون رفتن این پنج جنبی در وی بسیار است

۸۹
از دفع بسیار این پنج جنبی در وی بسیار است بیرون رفتن این پنج جنبی در وی بسیار است

در دوازده روز باین فو رسد بعد از آنکه کن بخار بیدار افازد که پنج وقت بنده نماید بخار که در پنج جنبی در وی بسیار است بیرون رفتن این پنج جنبی در وی بسیار است

مردی از این آب بنفعیه
اندران بعد که بخار آب
ختم او با یکدیگر بر طرف شد
در این زمان که بخار آب
در این زمان که بخار آب

این خوف اعلیٰ از کرده باشد
 این آب در خوف نفس زیاده از آن
 تاثیر کند و در خوف باسابقه
 نفوذ نموده تنگی اینانکه و همچنین
 در هکذا از هر گاه راه خوف در سایر
 اعضا درسد و منافع آن فوت
 نفس آید و گفته اند که در گراما گرم
 جبین غمخ است شرط است
 آیه آب را با این صفت و خوش

9.

و سکون را مهمله و کسره فarsi دویم و فتح را در مهمله نانی و سکون را هم چنان است چو پو تا فتح
 جیم فار و سکون را در مهمله و ضم باد فarsi و او و مجهول تا نو فو فانی هندی و الف و او و بند است
 سر و خشک و یلین و دافع تنگی نفس و سر و چرو و جی کبیر جیم فار و فتح را در مهمله و سکون و او و
 نو کبیر جیم و سکون بار تختانی و جاران یز کو نید و چاروی هم آمده وانه ایست سدید
 بقدر فلفله و نبات او بقدر در دمی و شیر دارد بر گش سفید و اخضر از و و از نقر خسته
 او و رعشند عربی الحسنة و بفارسی نقل خواهد گویند شیرین و جرب و کران و یلین و دافع
 فساد و صفرا و بلغم و خون و سوزش اعضا و ضرر و سقوط و مہمی چراتیا کبیر جیم فarsi و او
 مهمله و الف و کسره یا تختانی و فتح تا نو فو فانی و الف و قسم دیگر بیال است هر دو تلخ و سرد
 و خشک و سبک باد و انگیز و دافع سر و فساد و صفرا و سوزش اعضا و و تپ و هم
 الزیر است چو پو فتح جیم فarsi سکون را در مهمله و فتح او سکون لام هم است و بند است
 چو پو فتح جیم فarsi و او در مهمله و سکون او کسره تا نو فو فانی هندی سکون بار تختانی
 ام خیابند است در عرف کور که نگری گویند فصل الراء الملهله هندی چو پو
 کبیر جیم فarsi سکون را در مهمله هندی و یا تختانی و الف و در زبان سنسکرت چنانکه
 شامل کجشک خانگی و صحا ایت گوشتش بطعم شیرین سرد و تر و مہمی است و دافع سست
 و بلغم و او ایکن چنانکه بخصه بهی است فصل الکاف چکاره کبیر جیم فarsi
 تا ف الف فتح را در مهمله و او و قفیه قسمی از او است که دش سیاه باشد گوشت آن
 طعم شیرین سرد و سبک قابض شکم و مشتبه طعم و مقوی دل و دافع فساد و صفرا
 بلغم چو پو و جیم فarsi ضم کاف و سکون و او در مهمله گوشتش گرم و تر و دافع فساد
 و است بفارسی که گویند چکو و فتح جیم فarsi و سکون کاف و او و الف گوشتش

[illegible]

این کتاب از کتب معتبره است
 و در بیان معانی و اصطلاحات
 و در بیان معانی و اصطلاحات
 و در بیان معانی و اصطلاحات

بطوریکه هر کس در این متنی مضامین و حاسن و لول و برار و دفع فساد و با و صفرا و و خون
 بفارسی سرخاب چکا و ک و روک گونید و برنی فرده و ماده او را در نندی چکوی
 گویند به تبدیل الف بیاد تخانی چکند در ضمیم فارسی و فتح کاف سکون نون و
 فتح دال همله و سکون در همله اسم سلی است چکر کا بفتح چیم فارسی و کسر کاف و
 سکون یا همله و کاف ثانی و الف قسم سفید از عین الدیاست که در نندی گونگی گویند
 و خواص مثل سحر است چکر کف فتح چیم فارسی و کسر کاف سکون همله و سکون کاف تا
 و ابو نصر کف کاف ضمیم و لام الف و لام مکس و بیاد تخانی ساکن یعنی چکر کلائی نیز
 آمده اسم کلهبی است چکوند بفتح چیم فارسی ضمیم کاف و و و مجهول ساکنه و خفا نون و
 دال همله اسم پور است چکر و ج بفتح چیم فارسی و تشدید کاف و ضمیم همله و سکون و او
 و جیم و حرف چکورت چکوتره بفتح چیم فارسی و ضمیم کاف و سکون و او و فتح ماقوق
 و در همله و سکون مایه نه نیست درخت او مشابیه درخت کهنه و هر برگ دو برگ بود
 اول برگ که چکاسی از خورد چون او تمام شد بفاصله اندک بر شاخ برگ کلان مثل برگ
 کهنه برده و چون بر درخت کهنه چون چکوتره دهند چکوتره پیدا شود مایه سبز و در پوست
 مانده خورد و او و مثل کینیت سبز و بقدر تر بود خورد و اندرون نخر و سرخ در میان قاشها
 زبره زبره بار یکست برین ترش و تلخ همراه کما و قبه سائیده میتوان خورد و مالته زیاده
 و در و فراش سرد و ملوم بشود و سکون تنگی و صفرا و شرهت و آرد و در کتب هندیه و حوال
 این بخبر ارقام نیامده چکونه و انه بفتح چیم فارسی و کاف و تشدید و مفتوحه و سکون و او و فتح دال همله
 و الف و نون مفتوحه و کهم دانه است اخبر رنگ صلب و در و نون او مغز بار یکست می آید
 شاید چربیان بود و اندکی از و کلان لیکن در حب یلسان جیش و پس نیامده بار یکست

شکرین و میان خوردن این
 چرخ نموده اند و بجهت بقیه طهارت
 شکر که این طریق صحیح را بخورند
 و بقیه نشینند سلفه صابونه باید
 خورد و الا نصرت می کند انهی
 نفع دارد و از او به خارج شیشهای
 سوار شیشهای که در دست یاریم
 جان و ثبات خواهد یافت شکر
 باشد و از جوشن که مایه سبز

چهار است با خمر آن دست را بایست
 صاف زنند همان لحظه او را
 خشک نماید و بایست چینی زنند
 و قش شریع نمودن استخوان این
 نایب عادت که خوردن آن
 نماید ناکه وقت شروع نمودن
 قدر قلیل از نیک باقی باشد
 و بعضی اجداد بعد از است
 بگویند قش این را بکار

شکر کرده بود و
 بخورند و آن آب را
 بخورند و بعضی همان
 نام شود و بعضی آن
 است و بگویند آن
 میماند و بگویند آن
 بیش از روز و مهل

دویم بیدار بنمونه از علم خزانند و بدین روز
ایام این پنج نهار قلیل
داخل کنند و هر روز قدری ز پادیه بگیرد و ده شنبه تا یکروز اخراج کند و داخل نماید و در جمیع ایام

و درین نبودن زبان شایع همان آبادانه مذکور را در سهیل اطفال داخل میکنند فصل
 اللام چهل و یکم کبیر جیم فارسی و سکون لام و کبیر جیم فارسی و دویم و سکون نیم بهم رسانند فساد
 اخلاط ثلثه و بدترین باینهاست چلی کبیر جیم فارسی لام مشد و سکون یا و تحتانی سبز
 مشهور بساک چیل کبیر جیم و سکون باد و لام سرد و خشک و سبک و لیکن شتهی طعم و خردا فرا
 و تقوی اعضا و دفع امراض سبز و فساد خون و اخلاط ثلثه و قاتل کرم و قسمی از قطعات
 بنی تهاو فصل النون چهل و یکم لفتح جیم فارسی و فساد خون و کسر باد موحده و باد
 تحتانی مجهول و کسر لام و سکون یا و تحتانی و این را اجائی نیز گویند و قسمی از این زرد است
 هر دو کرم و سبک و دفع درد سرد و جیم و دندان و دامیل و شور و فساد خون و برگ او
 جوشانیده مضمضه میکنند برای درد دندان مفیدی آید را قه هم درین باب شایع نموده
 و غیره سیخ او را چون بشیر ما و گاو و خورند حبس بول را بر دو درین امر مجرب نوشته اند
 چنیا چنیک لفتح جیم فارسی و فساد خون و باد موحده فارسی الف و بغوص الف
 کاف هم آمده است کل هندیت صنوبری کل رنگش مرکب از زردی و سفیدی بسیار
 رنگ مشوقان را با آب شنبیه داده اند چنیا چنیک برن گویند در دار الخلافه حر سها الله
 تعالی کثیر الوجود است و دفع و شوری بول و فساد بلغم و خون و غلبان تر و تلخ و سرد
 بود حرارت و خارش بنی و ریشها را نافع است و قسمی از پوست که از ارباک چینه گویند
 کرم و تر بود شتهای پدید آرد با صره را قوت دهد و باد و بلغم و ریشها را دور کند و با بجمله
 مغوی ل و دماغ است چون از میویند چنیک بضم جیم فارسی و فساد خون و فتنه
 باد موحده و سکون کاف سرد است و صلیخ و بی افراط و دفع فساد زهر و بعبی حجر
 مقنیس گویند چند رگانت بفتح جیم فارسی فساد خون و فتنه دال ممله سکون را

بر سرور اضحانک داخل کند
و در چون اسفحال ابن بن خاگولا
نیانک بخود نهند و ویس
این باقی در بیان اسباب
منافع ابن بن خاگولا
من اراد الاطلاع فليظ الى
یکی از مستخرین نوشته که درین
خودن ابن بن خاگولا
از دو یک هفته بعد از آنکه داخل
طعم نمایند اگر جرق نشینند و اگر
۹۰

۹۶
حققتہ پشیمان اصحاب و
بانتہ نام مطلقاً داخل کنند
بلکہ دریا چون اندکی توری
دارد داخل حققتہ نہاید و
چون حصے بنجر و دریا و حققتہ
مخلج حققتہ بود آب دریا و حققتہ
داخل کرد و کمال حضرت یافت
کشت در رود و دیگر بیان این
بعضی اهل انعام بیان این
چون بنجر و دریا و حققتہ
نیافتند حققتہ

سینه فتنه از مرض عروق
 خورده جان مضطرب
 در بر برف خنک و پخته
 فیه بوشند از آن تک
 رخت است انتهای قاله
 و بعد از دو اربعین کرد
 ابتداء خوردن چوب جنبی

مهله کاف و الف و خادون ناده فغانی بطعم شیرین زنجبیل و سر و ملین و مقوی چیم و مصلح
 فیهی مفرد و دافع دمایسل و ثور و فساد زهر بر جری حجر القمر گویند چنانکه بفتح چیم فارسی
 و خادون نون دال مهله و ضم سین مهله و سکون واو و راء مهله و لوت است و در باید چنان
 بفتح چیم فارسی خادون نون و فتح دال مهله و سکون نون نانی بفارسی صندل سفید گویند
 اندک تلخ و سرد و خشک و سبک و مقوی دل و مفتح و دافع هراض دل فساد زهر و بلغم
 و صفرا و خون و مسکن تشنگی و سوزش سینه و برافروزد زنده رنگ روی چیدن سار با
 بفتح چیم فارسی و سکون نون و فتح دال مهله و سکون نون و فتح سین مهله و الف
 و فتح راء مهله و با و موحده و الف اتم قسم سفید کالیست **فصل الواو و چوک**
 بفتح چیم فارسی و شکر بضم آن و او و مجهول کاف تلخ و ملین و مخدر و مقوی و دافع فساد
 خون و زهر و گرم و تر و کرم و نفخ و جرم و چورامی بفتح چیم فارسی و سکون واو و راء مهله
 و عیوض راء مهله لام هم آمده است و الف و کسبه سحره و سکون یا و تختانی و قسمی از و قسمی کنده
 است رستی است که از و نان خوش می سازند زهر و سرد و خشک و سبک و دافع صفرا و
 بلغم و خون در بر جل مسهل و ده خام و شتهی و ضم و دافع رکت پت و قسم دیگر ساد است سرد
 گران ملین و دافع بر پی و فساد اخلاط و فتنه بعر بی قبله یا نیست چوک بضم چیم فارسی و سکون
 واو و فتح کاف و ارنه بی ستنه است که بر گیش نامی برگ پاک و اندکی قصیر بود بطعم
 ترش که اهل هند بدان نام خوش سازند چو پنج بضم چیم فارسی و سکون واو و نون چیم فارسی
 و قسم بود بزرگ و کوچک تیز و گرم و زنجبیل و شیرین و قابض و شته و قوی و در و سیر
 و در و شکم را نافع بود و از جمله بسیار است و تخم دی نیز همین خاصیت و او چول بفتح چیم فارسی
 و سکون و لام اتم فیه است **فصل الهاء و الهوز و چیتون** بضم چیم فارسی و سکون

بکند و خوردن باید این پنج
 سازد و جمع بسیار است
 حضرت زکریا و بعد از آن
 زینبیه و سبزه و لعلیات
 حضرت زکریا و اما بعد از اینها
 حضرت ستمال نماید از این پنج
 کمتر است حال بود می باید
 بیشتر خورده بود و می باید
 بهتر است در جمع بجا و تداوم
 کند و در آن راز بسیار محفوظ

۴۳

این از خصوصیات و فیکر است
 بشناسد که درین هنگام سردی بود
 آفتابی بدن نماند خواهد شد و غلظ
 و ملین که علت غائی این پنج
 است و وجود خواهد آمد و دیگر آفتاب
 رو خواهد نمود و قوار و اضداد بر بدن
 از غلظت و کثافت جهت حرارت
 بخار این پنج و برودت و داخل
 عظیم در بدن اهلان خواهد

این سوره را در روز
 که روز دوازدهم از آن در
 آن روز که از آن بسیار
 که این سوره را در
 که این سوره را در

دفعه ای بسکرتی بلاد
 دوزخ و آتش و دوزخ
 دوزخ و آتش و دوزخ
 دوزخ و آتش و دوزخ

بافتن ناول کند و اگر حرات
 از آرد گندم که سبوس او را
 نگرفته باشند ناخواه در بناد
 تخم کشنده خشک بشود و در بناد
 یا گوسفند و اگر حرات غالب باشد
 ناخواه و در بناد و داخل کند و درون
 که در طعم کند ملاحظه نماید که آنکس
 همیشه باشد و غیر بایمان نیز نکند
 کند و از غلویات خصوصاً آب نبات

و سکون یا تختانی و تار فوقانی و الف گوشتش گرم است و گران و دافع فساد باد و امراض
 چشم و صاف کننده آواز ملکوت بعرنی فهد و نیز اسم دوانست که دو قسم بود یکی سرخ
 دوم مایل تیرگی و از اندرون مایل زردی و هر دو چوبها بار یک بود و هر دو نیز و سرخ
 و خشک و سبک قابض شکم و هضم طعام و دافع سنگ است و چون جتاسخ را بهر که نیز و
 تند سائیده بر برص عالیه تا آنکه آبله شود و هرگاه آبله بظهور رسد ضاها نکند و بگذارد تا از زیر
 آبله پوست سرخ بر آید لیکن باید اول موضع برص را از پا چاکشته بخار و خوب مالش و هر چه
 شیطیح گویند چیل کسبیم فارسی سکون یا تختانی و لام گوشتش گران و هم رساننده
 فساد اخلاط ملته بفارسی غلیظ و بعرنی حده گویند چیل کسبیم فارسی سکون یا تختانی
 و فتح نو و منسج بار و حده و الف اسم مله است چیتکه کسبیم فارسی سکون یا تختانی
 مجهول و تار فوقانی و کسر کاف سکون یا تختانی ثانی اسم ملیه است باب الف الحاء المعجمه
 الحیم الفکار حجر نفتح خار مجده و تشدید کسبیم فارسی سکون یا تختانی بعرنی غلیظ و بعرنی
 گوشتش نفوی اعضا و بهی و افزاینده بلغم و ضروت فصل السین الملهه حسن منسج
 خابجه و سکونین ملهه اسم شربت باب الدال الملهه فصل الالف دار مله بدال
 مفتوح و الف ضم و ممله و سکونین و فتح و لام و مشهور سکون لام و سکون الدال و بعرنی چوبخت است که آنرا
 مله و گویند تیر و تلخ و گرم و خشک و دافع فساد بلغم و صفرا و خون جو شیدگی و پیری و اماس اعضا
 و زردی بدن و دها و بخر و دافع امراض چشم و درد گوش شکسته و شکسته و مجلی و مدل
 جراحات و قروح و اقون و نفتح دال ممله و الف و ضم تار فوقانی و دوا و مجهول و دانست
 نفتح دال ممله و الف و خضار و سکون تار فوقانی و انشی با ضافه یا تختانی بعد تار
 فوقانی نیز آید و چیل سلاطین است که بندی اجمال گویند تلخ و تیر و گرم و حاد و اضم

و سکون و فصل بود و فصل
 از زاید قدی جوارش
 نقل نماید تا بخت باب پنج
 زیاد شود و گاهی بخت از ف
 و نبات و گلاب و صوف و بیدار
 تخم بجان تخم بالنگ و صوف و نقره
 باب پنج جنبی از زاید و مبدند
 اگر سن و فراج شفته نبرد بود
 شفته و فود و اشال آن بره
 استمال با بیکر و اگر
 و بیدار و صوف و بیدار
 و بیدار و صوف و بیدار
 و بیدار و صوف و بیدار

باید و بعد از آن چیل
 با عقیات ساسا چیل
 و بیدار و صوف و بیدار
 و بیدار و صوف و بیدار

روز اول را روز بیت و
روز شش و فصل
روز نهم است

علاج الامراض ودرجاتها
و باید دانست که در طایفه
موج لازم می آید که کاملاً غنی
دارد و بلکه ترجیح من غیر
استطاعت نمودن بهی
و بر هر نفس روز نوزدهم

فصل الف کسر و هجاء و سیم و الف بزرگ است اما رست و نمی آید و نوشته اند و اکمه
بفتح و ال هجاء و الف و کاف از هندی سر و در آن یلین و مقوی و صبر و مہی و دافع تب و تنگی
و تنگی نفس و فساد و باد و صفرا و خون و یرقان و دشواری بول و سوزش اعضاء و مصلح شراب و
ترش می دافع فساد بلغم و اندکی صفرا زیاده کند **فصل الباء الفارسی** می پیر یا بضم ال
هجاء و فتح با فارسی سکون او کسر را هجاء و یاد تختانی و الف نام کلی است منسوبه که سرخ و زرد و
سفید میشود و اکثر در شکم و وسط النهار می گنجد و سبک و قابض شکم و دافع فساد بلغم و باد و
صفرا **فصل الحیم الفارسی** چہنا و رنا بفتح و ال هجاء و تشدید چیم فارسی و کسر و نون و الف
و فتح و او و سکون را هجاء و نون ثانی و الف تلخ و شکام مضمت نیز و شک و باد انگیز و دافع
سرفه و دہلها و بخور و فساد بلغم و صفرا و چشم **فصل الزا** ال هجاء در بر بفتح و ال هجاء و
سکون را هجاء و فتح با موحده حفاء و سکون را هجاء و ثانی قسمی از زو است و در حث لام بیاید
فصل سین ال هجاء و سمول بفتح و ال هجاء و سکون سین هجاء و ضم سیم و سکون و او
و لام عبارت است از ترکیب هر دو و بخوبی که در حرف یا که شش شش طعم و دافع فساد صفرا و
بلغم و تنگی نفس و مرط و حاجت و دافع تب و فنج و در شکم و در دیلو سیم و پیر یا بضم ال هجاء
و سکون سین هجاء و انحنی و فتح با فارسی سکون او هجاء و فتح سین هجاء و الف هم کتابی خود را
یعنی دشوار بود و ساس کردن این سبب آنکه خا رسبیا و او **فصل الکاف** الف می بکا
بضم و ال هجاء و سکون کاف فارسی کسر ال هجاء و ثانی و حفاء و فنج کاف و الف اسم و در ہی است
فصل اللام و لعل بفتح و ال هجاء و سکون لام فنج و ال هجاء و ثانی و سکون لام ثانی اسم
پیل است **فصل المیم** و منافع و ال هجاء و سکون میم فنج و ال هجاء و هم و نا است **فصل**
النون دندانه بفتح و ال هجاء و سکون نون و فتح و ال هجاء و ثانی

علاج الامراض
على فوائدهم كدبان فخر
در طبع کلاری که در فکله هر دور
چوبش می نازد می جوشانده
می نوشانده و اما آنرا که طلب
سنگال این بیج می باشد پس در
عمل بنمایند هر ط
اگر آب جو بخشی گرم و اندوز دیر
است و الا سرد و غوطه بخورد و فطرطیکه
سبب سردی است که اگر بسیار سرد بود
فوق و روح قوی و اندوز و نایم

ببرید شش چهار و نیم
علاج بوضی که سنائی استحال
سج جنبی بوده باشد شش پیا
مقام باید داشت و بهنگامی
چند باید کرد که توافق آن مرض
بماند پس باید که احتیاط بسیار
در منع اینچنین عملها کند و الا
مفسد بی فایده خواهد شد معطر
پاک و نرم در امر ضعیف که او
آنها بخایت حکم کرده باشد
و ایام او در آنوقت

این پنج نود و نه سال
تا چند روز نمایند و اگر چنین
نباشد در بیست و نه سال
کافی است اکثر اوقات
چون این پنج را در انقضای

و بهتر است که روز بخواند
رای طیب حاذق است
بکار این همه موقوف و
بهار بخور یکبار با هر هفته
بهار سه روز یکبار
نقد هر دو روز یکبار
بماند و اگر

کشته و تمام بدن را
بشاند و درین باغ
چون کوسرخ دارباش
بر کوی بدیاف یارگری
خوبی اینت که میل را
خوبی نمایند و طریقی

و کسر اوقافانی و فتح یا تختانی شد و الف هم چتر کا کولی که قسیم دوم کا کولی است و هم چو سها
بفتح دال همزه و خفاء و سکون نون و فتح حیم و واد و الف و سین همزه الف قسمی از جواست
و موافق خواص و دال نون مستحج دال همزه و خفاء و الف و کسیریم و سکون نون و سین
تبرکونید بفتح دال همزه و خفاء و وند بدون ثانی درختی است خارناک و سخت و سبک و دفع
فساد بلغم و صفرا و خون و سرفه و هو بفتح دال همزه و خفاء و سکون واد و درخت خارناک
سرود دفع فساد صفرا و بلغم و کج و سیر و زردی بدن و واد و بفتح دال همزه و خفاء و الف
فتح واد و سکون دال ثانی شیریت که گلشن است حال آید نیز و گرم و زیاده کننده کف همه نوح
اسهال اسهال است و ریشیا را دفع بود و واد و بفتح دال همزه و خفاء و الف و فتح واد و سکون
یا تختانی و فتحی است که گلشن مستحلت و از او تا کلی نیز کونید بفتح دال همزه و خفاء و الف و فتح
تا اوقافانی و کسر کاف و سکون یا تختانی تلخ و تیز و درخت و سرود و سبک حایس اسهال دفع
فساد صفرا و خون و سیر و گرم و شکم و جوشیدگی و بشره بقدر مسکرت و سیر و ن آدن مقدر است و واد
و فتح جیش بود سیر باز دار و بعضی معتدل نوشته اند و هور بفتح دال همزه و خفاء و وضم تا اوقاف
و سکون واد و واد همزه و الف نهالی او بقدر یک که قدری زیاده و کم از آن شاخهای بسیار
دارد مثل باد بجان خور و در مرغ میباشد و برگش شباهت به برگ جاسی و ثمرش بقدر کوه گان
و قدری زیاده از آن و خارناک مثل یارید انخیز و در جوف او دانه و و وضم میباشد یکی را
گل برگ و قمع سیاه بود و در راسی قسم اول کیاست و در افعال قوی کل سیر و وشل
بق گرم است و کلان و مشتبه و قوی و منشی و بر او زنده رنگ و دفع تب جذام و دابل
شور و فساد بلغم و زهر و حرب و گرم شکم و منافع بسیار ازین ذکر نمایند و سبک و هملک
بانی هر نیه است و تخم پنبه محض تخم او چون تخم پنبه بقدر سه چهار دام در آب سیده بخورند

راه فرستاده دارم تا با عیث
 صفه شده میلک از اینجا و جی
 اند جهان بعضی را که امر بپوشیدن
 تمام راه نفس خود را پاک کردند
 و دیگران که نمی در آورده سر از
 ایستاده بودند و بخار می
 عیث را می خوانی بخار می
 عیث را می خوانی عیث را می
 عیث را می خوانی عیث را می
 عیث را می خوانی عیث را می

که هم بخار آید و عرق تمام شود
و با خاست خود را بخار باران
و عرق باران از جای خود را
حرکت کند و بقدر مطبوع بماند
و بتدریج عرق را از پای خشک
کند و از لحاظ این دو بیان
فهمیدند بعضی آب بطبع اوقتی
که بخار بگیرد قبل از عرق کردن
می نشاند و از برای روز
اول که در وقت عرق کردن
نمی نشاند و

چون چینی عیالده فتشاید
دروقت ششما بخوارند
و آب انور را از برای خود
دیگر بخارند ما آب ششما
هم روزی بوده باشد

فصل در بیان علاج جنبی بسترگاه
 رسیده آید و این را بسترگاه جنبی
 رسیده آید و این را بسترگاه جنبی
 رسیده آید و این را بسترگاه جنبی

عوض برگ او برگ و عوض گل گل و خاصیت او بیشتر در پنج او نوشته اند اگر پنج او را که سیاه باشد در خانه نگاه دارند باعث از دیار و محبت و آبادانی است و نیز اگر او را خشک ساخته هر روز شش درم بآب ترنج نخل و تمام لای سفید بریزد و موی سیاه برآید و ترنج او خشک کرده و ساییده صد و شصت درم و شش تا دو درم روغن گاو در ظرف پاک همچون کرده و سرش محکم بپوشانند و در شامی و برنج نه چهل و زعفران غسل کرده و قدری تصدق داده و از میان شامی برآرد و هر روز بگذرد و آنکه برآید ناستا تا چهل روز بخورد و غذای شیر و برنج سازد و از ترشی پرهیز کند قوت احضار و هر موی سفید شود و موی شود و مسک شود و اگر دهنده سیاه نیکو ساییده با شیر زرد پاره نبات یا شکر تری انجیر بخوراند و عورت عظیمه در حاله گردد و گل دهنده در عفران ساییده با روغن گاو آمیخته و قدری خون خود در رو کرده از آن در میان دو ابرو بخورد و ببالد هر کس او را ببیند از شوکور و اناث مطیع او گردد و اگر بی میان پیشانی کشد شوهر او را دوست دارد و نیز اگر زن عظیمه پنج دهنده سیاه را ساییده با شکر و روغن گاو هر روز بخورد و حاله گردد و دنیا بفتح دال مملو و خفاده و سکون یون یا و تخانی و الف رخت است و هنگام هضم شیرین و سرد و معتدل و خشکی تری و سبک و قابض شکم و در بول مقوی دال مشته طعم و گوارنده آن و دفع فساد و باد و صفرا و بلغم و خون و گلی نفس و سرفه و تشنگی و بوی قاتل کرم شکم و متقلبی است و نیز است و مبول کرم هضم دال مملو و خفاده و سکون و دلام و فتح کاف و دال مملو و سکون و سبب قسمی کرم است و بهما سه بفتح دال مملو و خفاده و فتح سبب و سکون الف و فتح سین مملو و سکون و دهنده نیز گویند بعد الف و در کنار آبها روید نباتی است بر زمین افتاده میباشد خارا و از شر جوته و کلها بر خارا میروید و ابتدا از سبک و حاک از غلبه خیار و در بعد از آن شکاف

چوب جنبی صد و پنجاه مثقال
 صبر جنبی که در شقای از آن شش
 و آنکه در بعضی رسیده
 اجبار و کاک صد و شصت
 مثقال و در بعضی ششصد
 و در بعضی پنجاه
 و در بعضی بیست
 و در بعضی بیست
 و در بعضی بیست
 و در بعضی بیست

و سیاه است از پنج جنبی گرفته
 ش با قند خرد و کوبیده کرده
 و یک نیم انار آب بوزن تریز
 بخوراند تا نصف بکشد و در بعضی
 نه تا دوازده است که در دوا انار
 آب بکشد شاه بخوراند تا تمام
 حصه بخورد و عمل بعضی طبایع
 بر آنست که در سه انار آب
 بوزن تریز بخوراند

طعم غامق و سرد و تر
 کدر و سبزه با لعل و گاه
 بخوراند تا تمام
 بخوراند تا تمام
 بخوراند تا تمام
 بخوراند تا تمام

دارند آینه در چهار تن
که برون دو آمار باشد
نمود پر شب زخامید بعد
از آن که دو پر یکزد به
آتش ملاجیم بنزد آمار
چهارم حصه بنزد پس
آینه آینه دین آمار
و آکنده بچشم وقت صحیح
نزدی نبات

نورین حوزیدہ از: احیاءِ یاسینیت پوسلہ امانت خانہ پریس بکھروہ دیاس بہ ثروت دھت کان از روی ہند و جوبست مہولی خاندان یاسینہ راقم کجیہ کیان طریقہ

فساد بلغم و صفرا را **سین** بفتح را مهمله الف و فتح سین همزه سکون نون و نون با ضافه
واو بعد از مهمله نهالتش بقدر درخت کنار و زیاده از آن و دیر پانیت در دوسه سال
ضایع شود و اگر نهالتش بجای نباشند زود نشو و نما پذیرد و برگش بر شاخهای باریک
از هر دو طرف روید مثل برگ ابله و از او اندکی دراز تر و در خوشیست رو و پس راجع
تحفه نوشته کنج است و در هندی هم بعضی در میان **سین** و **س** نون فرق میکنند در ظاهر
حال آنکه هر دو یک اند و با بجز **س** و **سین** که مشهور است چهاره او نوشته شد و پہلی و او شل پہلی و بیا
دار و گل او از بالای بغش و از درون سرخ و زرد و سفید و برگش بوقت جمع شوند و
صبح جدا گردند و بعضی سر و شیرین نوشته اند سفید و زرد و سرخ و کبود چهار نوع مرقوم شده
اند و ظاهر این انواع بسبب اختلاف گل است و بعضی گویند قوت انسان کم کند و بهار
گلهای او خالی از کیفیت نیست و چون برگ او ساییده بر او را نم نغیره ضا و نما نید
جذب ماده را تقویت نماید و بیرون آورد تلخ و گران و دفع فساد باد و بلغم و آماس
عضا و سنگی نفس و باد و رکت پت و خلط و استسقا و باضم ماده خام را سسی بفتح را
مهمله و الف و کسرین مهمله سکون یا تحتانی اسم رواج جا که برانی مهمله
منقوضه و الف و جیم ساکنه و فتح جیم ثانی و الف و فتح کاف و اء هندی بطعم رخت
و خشک و گران و قابض شکم و باد انگیز و بعد از بضم فضله بیشتر و در ششها کم کند
و شیرین نماید راجع **سین** بفتح را و مهمله و الف و سکون جیم و فتح او و خا و نون
و سین مهمله پر سیا دشان است ارای بفتح را و مهمله و الف و کسرین و سکون یا تحتانی
تند است و تلخ و گرم و خشک و دفع فساد بلغم و هر ب و خدام و جوشیدگی یا قاتل
گرم شکم و شتر طعم و بهر ساند و رکت پت بجز بی خردل گویند را گانک بفتح

[illegible]

[illegible]

مقول است و اصل این
در آن شرط کرده اند
دیگر به خیابان خارج
قبول و کجاست
آلوم قاسم از رف
۱۰ پیاده در حال
صحت مزاج ثلوث
ن و دس

جیوتنی است راشت کا کولی بفتح را و مہملہ و الف و خفا و شین مجہمہ و سکون
تا و فوقانی ہندی و فتح کاف و الف و ضم کاف ثانی و سکون و او مجہول و کسر لم
و یار تختا اسم برہنہ است را کئی بفتح را و مہملہ و الف و فتح کاف و کسر نون و سکون
یا رختانی اسم مذکر پشست راج پرچمہ بفتح را و مہملہ الف سکون تیم و کسر ر و ح
و را و مہملہ و تشدید جیم فارسی و ہائینی بہترین اشجار ہا اسم انعام است راج مجہول
بفتح را و مہملہ و الف و سکون جیم و فتح نون و سکون میم و فتح با و موحده و کاف
اسم راج بنو پہل است راج آمر بفتح را و مہملہ و الف و سکون جیم و مد ہمزہ و تشدید
و سکون را و مہملہ اسم انبارہ بزرگ است سرد و شیرین و قابض و دفع تلوی و کاف
راج گوشا کئی بفتح را و مہملہ و الف و سکون جیم و ضم کاف و سکون او و فتح شین
مجہمہ و الف و تا و فوقانی و کسر کاف و سکون یا رختانی قسم بزرگ توری است فصل
التاء فوقانی رتن جوت بفتح را و مہملہ و تا و فوقانی و سکون نون و ضم نیم
و سکون و او و تا و فوقانی اکثر اطلاق رتن جوت بر دو چیز است یکی انکہ برترہ کہ آن
بیارہ می دواند اہل ہنر اکثر آنرا پنختہ میخورند عادت بسیار دارد و دوم نجی است کہ
مال آن کو چکلبہ و در او دیستعل میشود و نیز نباتی است کہ از طرف کوستان می آید
ترہم رتن جوت گویند دوا می ہند لیست برگ سبز و شاخ سرخ و زرد و آنرا آورده
سوتختہ بار و عن کچھ انجنتہ بر سر بالند سفعہ دارد و ہفتہ سیرد گو کہنہ باشد گویند اسم
بو خلسا است کہ بفارسی ہو جو بہ نامند و بالفعل عوض او خلسا و ہمین استعمال میکنند
تتا و بفتح را و مہملہ و سکون او و فوقانی و فتح نون و سکون الف و ضم لام و سکون او و
ذ نون شہور است بعضی رتا و درند متعارف است و عالم از مرہ نیست

بعضی درین بسیار ثوی نمیاید
بگیرند چوب صنی بک یکم شغال
از کار و تراشیده و جای خطا
نمکونه یکم شغال و در صنی بادیان
خطای نمکونه هر یک نیم شغال
در گلاب کب تر نمایند و با
بکین شام آتش نرم بکشانند
تا راج بماند صاف نموده بعد از آن
که عدد از معدّه نادر شده باشد

۱۰۴
بقدر و رونجان بیکرم نبوت
تا در خیزد نغمه خوشید نمود
اگر خواهد نبات هم بقدر داخل نماید
ماندند نمود و طبیعت را هم
و باین هم غنچه مغربیه را هم
در بیان فصل
که گفتند

چند کہ اصل
بر منافع بسیار و نیکی
و شتمن بر آنکه در خود
متبر و مجرب است بد آنکه در خود
شکوف و عرق چوب چینی
و غیره از آنرا کیسک
فصل

باید که سده در ۲
در این حالت نهایت منف
است و در این حالت
در این حالت نهایت منف
در این حالت نهایت منف

شرین و سرد و در بزم بود و وقت بدن و صفرا و حرارت را نافع است و می بیند و
توت بدن بختد و قریب سازد در تن بفتح را و مصلحت و تا فوقانی سکون فون اسم جوهر است
و از مطلق او مراد الکاس باس جامع هر شش است **فصل الحیم الفارسی** چه
براهمه مقصود و تشدید حیم فارسی و صفرا و دفع یار تخانی و الفت یعنی گاید زده
از زخمها اسم صوت است **فصل الدال الملهله** و بکسر را و مصلحت دفع دال ممله
که بزبان سنکرت راسی گویند سرد و گران و مقوی عضاد دفع فساد و صفر او غنم
و اخر اینده منی در حالت بزم نیز و شرین میگردد و در وقت بزم را مصلحت دال
و سکون او و صفرا و فون کسرتا و فوقانی و سکون یا و تخانی از رستی عظیم نفع است
پخته و در کشته واقع شود رفته و سایه نمود بر و نینداخته با بچ و گل و شاخ بر کند و بچ
در شبنم کاید و در سایه خشک کرده تا یک طماک نبات یا حل منجمه هر روز بخورد
تقویت باه نماید و اگر در شیر درخت کیده میت و یک تقیه داده که بر کند و تقویت
در عرق مندی بدنند و باد و بر نبات در شیر نیم کیده بقوام آورده جلای سازد و در
نمک و در قدری روغن گاو برشته در جلاب مذکور کند و الا بچی و قرض از هر کدام
یکتوله و نیم نیم توله شک کافور اضافه نموده بقدر سه طماک گلی بسازد و با شیر که او را
جوشانیده باشد هر روز بخورد و در تقویت باه فایده نمایان دهد و نیز اگر داشته باشد
ایمنیه هر روز بخورد و همین فایده دهد و در آنچه بزم را مصلحت و تشدید دال ممله و دفع
ممله ثانی و سکون الف و حیم فارسی و باد و مخفی مشهور است و بنو و از وی تسبیح بسیار
و او را تبرک سید اندر تخم و گرم بود و گرم معده و زیاده خون با صفرا و بطنم و در
سر و بر و امراض طفلان **فصل الین الملهله** رسوت بفتح را ممله

سرد و با گلاب و دید شک و حق
سرد و با گلاب و دید شک و حق
سرد و با گلاب و دید شک و حق
سرد و با گلاب و دید شک و حق
سرد و با گلاب و دید شک و حق

۱۰۷
تقویت باه نماید و اگر در شیر درخت کیده میت و یک تقیه داده که بر کند و تقویت
در عرق مندی بدنند و باد و بر نبات در شیر نیم کیده بقوام آورده جلای سازد و در
نمک و در قدری روغن گاو برشته در جلاب مذکور کند و الا بچی و قرض از هر کدام
یکتوله و نیم نیم توله شک کافور اضافه نموده بقدر سه طماک گلی بسازد و با شیر که او را
جوشانیده باشد هر روز بخورد و در تقویت باه فایده نمایان دهد و نیز اگر داشته باشد
ایمنیه هر روز بخورد و همین فایده دهد و در آنچه بزم را مصلحت و تشدید دال ممله و دفع
ممله ثانی و سکون الف و حیم فارسی و باد و مخفی مشهور است و بنو و از وی تسبیح بسیار
و او را تبرک سید اندر تخم و گرم بود و گرم معده و زیاده خون با صفرا و بطنم و در
سر و بر و امراض طفلان **فصل الین الملهله** رسوت بفتح را ممله

نصف سده در ۲
در این حالت نهایت منف
در این حالت نهایت منف
در این حالت نهایت منف
در این حالت نهایت منف

یزدانار آب بسوزد
 صبح روشن دهند که
 در آن از آب تر کرده
 نوقه که این او دیگر این
 نوقه که علی سفید بود
 فنیقه دو نوقه قاسم
 از این یک نوقه که سفید
 شیشم غلاب پوست میزد
 پیری دو نوقه بر می

سازند و شکاریان و غریبان و پستش زیر جامه کنند گوشتش بطعم شیرین به کام
 بهضم و مزاجش سرد و گران و تر و بلغم افزا و دافع رکت پت سارس بفتح سین مهله
 و الف فتح رای مهله و سکون بین مهله ثانی طایریت دراز کردن و پا و خاکستر
 رکت زبر حفت خود عاشق به کمال گوشتش شیرین و سرد و تر و گران و مقوی اعضا
 حالبس لول غریطه دافع فساد و جفرا و خون ساسپ بفتح سین مهله و الف خفا نون
 و سکون باء فارسی اسم تیر پست سال بفتح سین مهله و الف سکون لام اسم خست
 متعارف است چوب در مصارف است سرد و قابض شکم و دافع فساد و بلغم و زهر و تری
 و شور و خشکی آتش بعربی شلج نامند ساسر مولی بفتح سین مهله و الف فتح سین مهله
 و سکون باء مهله و ضم میم و سکون او و کسر لام و سکون باء تختا نه اسم سحر است
 ساسلیب بفتح سین مهله و الف سین مهله ثانی مفتوح و سکون لام و کسر بار موحه و سکون
 باء تختا نه و دال مهله بعضی اسم شادنج نوشته اند ساند ل بفتح سین مهله و الف
 و خفا نون و کسر دال خدی و سکون لام و تشدید آن فتح آن اسم سلاب است
 ساسکه بفتح سین مهله و الف و سکون کاف هاستی گر است غلبه کف و غلبه باد بر باد و چشم
 منفعت نجشده و غشیان آورد ساگ سریش ثانی بفتح سین مهله و الف و سکون کاف
 فارسی و کسر سین مهله ثانی و الف و سکون باء تختا و شین مجروح و فتح تار قوقا نه خدی و الف
 اسم حیوانی یعنی دار و نیک ساگ آن بهترین گاه است ساملی بفتح سین مهله و الف لام
 مفتوحه و میهم ساکن و کسر لام ثانی و سکون باء تختا فی اسم سینبیل است سارس بفتح سین
 مهله و الف فتح رای مهله و سکون نون قسمی از امپیدین سائون بفتح سین مهله و الف
 و ضم تار قوقا فی و سکون او و نون اسم سینبیل است فصل الباء الموحده

عزیز منسوب تواند
شک پنج اوله عیال
هم بر دست و من کشند
خواه یک آتش خواه
دو آتش و بیغی عیال
پست یک پست ناز
سکند و از هم فریبند
چو پستی خبی
نفی بانه

ضعیف به راه نهایت
 تقویت حواس کند و تفریح
 قلب محمد بن لون نماید و معده را
 قوه دیر و طعام را مضیق کند
 بجهت گوناگونی خاطر فایده مندست
 اجزاء آن دار شیمی
 ریحان از سر یک در وقتیه شنبلیله
 سانس هندیه نقل میل بوانند
 ادر سنجید شکل نکند زبان ابریشم

موقوف از برای یک یک اوقیه زمین
و سفید صندل و خود بند و ایاشنه
از برای یک نیم اوقیه زعفران و درم
مصطفی دودم مشک خالص نیم درم
عطر آشتیب یک درم جو ب چینه
اعلی غریه یکصد و پنجاه مثقال
سبب بشرن رسید و پنجاه عدد
گلاب دور حل بنات سفید دو
اوقیه جو ب چینه را بر دم شش بخار
بون خود ریزه ریزه
سبب را

سازند و شکریان و غریب از پوستش زیر جامه کنند گوشتش لطیف شیرین نه کام
بهضم و مزاجش سرد و گران و تر و بلغم افزا و دافع رکت پت سارس بفتح سین مہلہ
والف ففتح راء مہلہ و سکون بین مہلہ ثانی طایریت دراز گردن و پا و خاکستر
رکت زہر حفت خود عاشق بہ کمال گوشتش شیرین و سرد و تر و گران و متغوی اعضا
حاجس لولی غلیظہ دافع فساد و جفرا و خون سائب بفتح سین مہلہ والف ففتح نون
و سکون باء فارسی اسم ستر پست سال بفتح سین مہلہ والف سکون لام اسم سخت
متعارف است چوب در مصارف است سرد و قابض شکم و دافع فساد بلغم و زہر دہل
و شور و سوزنکی آتش عبرنی شایع نامند ساسر مولی بفتح سین مہلہ والف ففتح بین مہلہ
و سکون باء مہلہ و ضم میم و سکون او و کسر لام و سکون باء تختا نے اسم ستر پست
سایلیہ بفتح سین مہلہ والف ففتح بین مہلہ ثانی مفتوح و سکون لام و کسر بار موحہ و سکون
باء تختا نے و دال مہلہ بعضی اسم شاد بخ نوشته اند ساند ل بفتح سین مہلہ و الف
و خفاء نون و کسر دال ہندی و سکون لام و تشدید آن فتح ان اسم سلاب است
ساکہ بفتح سین مہلہ والف سکون کاف ہامتی گر بہت غلبہ کف و غلبہ در برابر و شیم
منفعت بخشد و غشیان آورد ساگ سریشٹا بفتح سین مہلہ والف سکون کاف
فارسی و کسر بین مہلہ ثانی و راء مہلہ و سکون آن تختا و شین مجہور فتح تار فوقانی ہندی و الف
اسم حیونتی یعنی دار و نیکست گ آن بہترین گہاست سامللی بفتح سین مہلہ والف لام
منقوہ و میم ساکن و کسر لام ثانی و سکون پارتختانی اسم سینہل است سارن بفتح سین
مہلہ والف ففتح راء مہلہ و سکون نون قسمی از اپہدین ساتون بفتح سین مہلہ والف
و ضم تار فوقانی و سکون داو و نون اسم سین نے است فصل الباء الموحده

فصلنامه ان و مصطفیٰ علیه السلام
در کتاب بخشنند پس
بگو فردا همه را بخشنند
و او به را این را بخشنند
پایه باره کنند
۵۷

نصیب دیدماند
 د از سر ضایع شدن
 شفا یافته اند و در
 تقویت اعضا و
 تنفج و نشاط و قوت
 به موجب است و به
 استخوان اعضا و
 نفخ معده و روده و در دماغ
 تند و ضعف کرده و دارد

فارسی و لام الف قسمی از سکر است که بفارسی نبات گویند گران است و سرده
 و افغ فاد باد و صفر او ملین است و افغ سین مہملہ و سکون تار فوقانی و واد و ا
 اسم زنجیل است کہ بی رثیہ باشد فصل البجیم سبجی بفتح سین تشدید جیم و سکون
 و سکون یاء تحتانی اسم سحر اکهار است فصل البجیم الفارسی سحر اکهار
 بضم سین مہملہ و سکون جیم فارسی و راء مہملہ و الف و فتح کاف و خفاء ہاء و الف ثانی
 و سکون راء مہملہ مشہور سبجی قسم سفید رصاص نوشته اند و در بارہ خوراک
 ہنود است داخل میشود اگر بقدر باد و ام در یک قش و وضع حل کرده بصاحب لبنج
 و ہند مسکن و است و اگر اوراد آب لیمو حل کردہ با قلم بر اجاقش کنند و آن
 سنگ را در آتش خلک ہند بقدر آنکہ صدم بار ہر دو دست ہم زنند یعنی سفید
 بر و ہوید اگر د کہ بہ آب شسته نشود و حکیم نور الدین مجرب نوشتہ فصل
 الدال المہملہ سد ہارتہ بکسر سین مہملہ و فتح دال مہملہ مشدودہ و خفاء ہاء
 و الف و فتح راء مہملہ و تار فوقانی ہاء و اسم سفید سر سون است سد اسہا گن بفتح سین
 و دال مہملہ و الف و ضم سین مہملہ ثانی و فتح ہاء و الف دوم و فتح کاف تار و سکون نون اسم ہند و است
 سد ما کبار بضم سین مہملہ و فتح دال مہملہ و خفاء ہاء و الف و فتح کاف و خفاء ہاء
 الف ثانی و راء مہملہ نکہای گیاہ بسیار گرم و در جلا و جرک یشہ ہا بکاراید و کشاید
 جراثیم و مضعف اعضا سد اہل بفتح سین و دال مہملہ و الف و فتح
 بار فارسی خفاء ہاء و سکون لام و بعوض الف یاء تحتانی نیز آمدہ یعنی سد اہل
 اینہم اسم بیل است سد اگلاب بفتح سین مہملہ و دال و الف و ضم
 کاف فارسی و لام الف و سکون ہاء و موحده گلی است مشابہہ کلاف درختش

سنگ
 زیاد و اداریوس
 فواید بسیار دارد و احاطہ
 چوب چینی قسم اول صند
 تنقال اربزہ نمودہ در چاہ
 اصل آب صاف بخت نمایند
 باسی اصل باند بس بکیر
 زرباد اگر کسی خود ہند

۱۱۵

کاف و زبان و خشک در پیوستہ
 قافہ سان اعضا فیر است
 سافج ہندی گیاہ بخار خشک
 ہر یک نیم مثقال بادیان
 ناخواہہ دار چینی و فضل جوز و
 بسببہ تخم زردک ہمین سفید
 ہر یک سرخ شفاقل خفہ تعلیل
 پوست تخم زردک و شفاقل سد کو

تخم ان ہر یک
 لیمو شہید مصطفا
 ابلان تازہ دگر
 تازہ ہر دو احد یک قش
 زردک تازہ
 سفید لیمو
 صند لیمو
 عاقر قرحا یک مثقال
 سفید تخم زردک

نام کو برود و در آب بنه
 کیده بایست بشیرن آید بین
 گلاب از برود و بعد بکشد مثقال
 فندقیف عمل مصلحت بالماصفه
 سه وزن ادویه بقوام از در پس
 منکر با دواشیرین شکر مرقه ذوق
 تر چغوزه نوزادگان از بزرگ
 ده مثقال نرم کوبیده
 داخل کرده پس ادویه اول
 را بدان بر سر بشنود در

کاف خضارون وال جمله و الف معروف و شیرین کار آید سران کتیکلی بضم سین
 جمله فسخ را و جمله و سکون نون کسر کاف و یاء تختانی بهول تا فوقانی و کسر کاف
 ثانی و سکون یاء تختانی قسیمی کتیکلی سران کپی بضم سین و سکون را و جمله و فتح نون و هم
 و الف کسر کاف خضار و سکون یاء تختانی رخت و تیز و سبک و او مقوی و دوزخ خدام
 و اما اس عصاره و بواسیر و پر میو و در دانه و زردی بدن فساد خون و استقامت و فساد
 زهر و دق و بعضی گلو و متعظ و جالی منافذ و از جمله سایرین است سرب جیالفتح سین
 را و جمله و سکون با و موحده و کسر جم و فتح یاء تختانی و الف قسیمی جیالفتح سین
 بضم سین و سکون را و جمله و فتح یاء تختانی و الف لام کسوره و یاء تختانی ساکنه نهال او
 تا بقدر و در گرم هم طرف حصار مشاهده نموده و در هم برشکال و محض و شقیهای خانه بهر سه
 تنه باریکتر و در برابر رخت و شانهار باریک سرخ رنگ گلشن خوشه سفید صبح
 یکنوع مشابه بخوشه مار گندم که پخته باشد لیکن سرخ شده باز غیب لبیاد و اندکی گل سر با
 کج و گیاه مذکور مقوی باه است سر کوا لایق سین و سکون را و جمله و ضم کاف سکون
 و او و فتح لام الف اسم نگراحت است چون بکار جراحته می آید لیلایا بایسم می
 و رنگ و از نیز گویند سبک است در غایت نرمی سرد و سبک و صفرا و دمه و درد
 سین و فتح و اسهال دور کند و چون در مراهم داخل کنند زخمها خشک گردد و تکلیف
 الم نماید و مجفف رطوبات معده و اسهال است و چون او را خشک ساییده بر جرا با
 نیز خشک گردد اندر اقم هم اشغال او را و اسهال مشاهده نموده سر افقی بضم سین و جمله
 مقصوره و الف خضارون و کسر تا فوقانی و سکون یاء تختانی اسم کوه و است و شیل
 سین و جمله و تا فوقانی و فتح یاء تختانی و خضار و سکون لام اسم آله است سر و پودر

۱۱۸
 نسخه دیگر این معجون
 ضد سین از بزرگ
 ختم و کله
 سر مثقال آله
 و دوزده مثقال خضبه
 و داخل است حکیم
 پنجاه مثقال
 و نسخه المونین نوشته
 و رقیق مشطرا که از بزرگ
 سر است داخل
 و است مثقال چوب جینی
 عمل بقوام از در آب
 بنه کیده بایست بشیرن
 گلاب از برود و بعد
 فندقیف عمل مصلحت
 سه وزن ادویه بقوام
 منکر با دواشیرین
 تر چغوزه نوزادگان
 ده مثقال نرم کوبیده
 داخل کرده پس ادویه
 را بدان بر سر بشنود

حاد و الدین
 بنیاد از فخر عات
 شایده نمودم
 نیابت و فعل
 بنام کوهی

وقاتل کرم شکم مفت کشانه و اکثر الفس فیقهوی جمله تراکیب از جمله رایین پروا
 که یا میزند بطبع او شود و بالجملة از دوا جمده حکما و هندست خصوص است آن بفتح
 مهله و سکون تا رفوقانی و آن عبارت از گرفتن اخرا لطیفه دست با عمل
 دست او را تا هم در قرحه و تراک غلظت نمی استعمال نموده در تراکیب باه و
 کرده و مشانه نیز داخل است و ترکیب فتن ایست که او را در آب خنک باید چل نموده
 در ظرف گلی آب رسیده به آفتاب گرم بگذارند تا غلظت و قنات درو پیدا شود
 زنگ آن مایل به بنفش گردد از چوب یا از کار و از بالا بالا انداخته غلیظ شده است بر دوا
 و ظرف گلی دیگر آب رسیده بگذارد زیر آفتاب بگذارند و از پارچه نازک پوشیده تا از گرو
 بخار محفوظ باشد هرگاه خشک گردد دیگر برند و آنچه باقی در ظرف مانده است باز از آفتاب
 آفتاب گشت داشته و سه مرتبه بطوریکه مذکور شد عمل آرد تا صاف همه بیاید و در آب بماند
 و این است سلاجیت افغانی گویند و این بهتر از قسم آتشی است و اگر بعد از آنکه اختن
 در آب آتش عمل نکور نمایند و نقل در ظرف دوم نموده خشک آتش نمایند آنرا آتشی
 گویند این جلد می شود بخلاف هم و سلاجیت از طرف که همان می آید بسیار
 مثل چوب میباشد سلارسل کبر سین و لام الف و سکون که مهله اول فتح را
 نامند و سکون سین بعضی بعد از لام با اضافه می نمایند سلهارسل
 کرم قرص و اقرا زنده نور چشم و بیخی افخ جذام و جرب و بصری میوه سایله گویند
 سلاجیت بفتح سین و لام الف و سکون تا رفوقانی سلاجیت نیز آمده
 سلاجیت بفتح سین و لام الف و سکون کاف نیز اسم از دست فصل
 المیم سلاجیت بفتح سین و لام الف و سکون با جمله فتح باقی

۱۲۰
درد اعضا و وجع فواصل
که سبب آنک بودی نظیر
در اکثر امراض داخله جباره
و در ابتدا آخر احوال
چینی جسم اول چهار
نقل جزو اسباب
اعضا و فواصل
نوعی از اجزای بدن
که در فواصل نقل یافته
است و در اینجا نقل شده

۱. کتب و نسخ خطی
 ۲. کتب و نسخ خطی
 ۳. کتب و نسخ خطی
 ۴. کتب و نسخ خطی
 ۵. کتب و نسخ خطی
 ۶. کتب و نسخ خطی
 ۷. کتب و نسخ خطی
 ۸. کتب و نسخ خطی
 ۹. کتب و نسخ خطی
 ۱۰. کتب و نسخ خطی

کتاب کوفه ترغیل و جود
انبار و مغزیات
کوفه بکته کتاب
بابو بالا اودوم شک

در طرفه اندازند قدر شربت
 و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند

شکسته سین مهله و خوارنون فتح کاف با رندی بقاری سفید مهره گویند
 سرد و سبک متقوی با صره و دافع فساد و بلغم و صفرا و خون و بصری حلاوت نامند
 دیگر از خوردن است و قهقهه و تر از و از او گویند و اگر او را سوخته ساید به
 قروح باشد خصوص قروح گوش زود با صلاح آرد و سببها او بکسرین مصله
 و خوارنون دفع با موم حده و خوارنون دفع فم لام و سکون او و بصری او یا رختی
 نیز آمده است یعنی **سنبلی** و در نگر و بحث نون بیاید سببی
 مهله سکون نون قهقهه با رندی و کسره تا فقه قانی و سکون یا رختی اسم بر سببی آن
 سند و بکسرین مهله و خوارنون و ضم دال مهله و سکون او و از جمله شهر و میا
 سین مهله نون یا رختی گرم است و دافع جوشیدگی و رو و جذام و جرب فساد و ماسل
 شور و صاف کنند و در ضم و خوارنون شکسته یا رست سازد و بصری سرخ گویند و هر هم
 سند و برای اکثر فوائد مذکوره بسیار مفید است و فسخه آن علاج الامراض و عجا که نافه
 زکورت سنبلی که با رندی و سکون لام و فتح کاف خوارنون
 و الف و با جمله زنگش مثل شکری سفید و امتحان او و جو دوش این نوشته اند که
 او را ساند و بجز راغ طلا کنند و در تاب آتش دارند و بصری او بصری مبدل گردد
 و بر آتش دو دکنند جلالت سنبلی بای دیگر و بصری شکسته اب الهالک گویند و هم
 بلد با قسم سوم کو و تا قسم چهارم در با پنجم سنبلی یک مقام خود مذکور شود و هم
 یونان بجهت مضاد او با حرارت غریزی احتمال او را فراموشی و در معاجین بکنند
 مگر در بعضی تراکیب که اکثر از آن در اصل نندی بوده اند مثل بوی و جنون
 و حکما و یونان از او و بصری افیون را بجهت فواید و بصری مصلحات استعمال میکنند

و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند

و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند

و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند
 و در وقت خوردن از آن خورند

و هر دو در اقباض باقی در جمیع افعال ساوی گل ان گران قابض دافع فساد و نفهم اهراس
 اعضا یا در انگیر و نهود از کل و اچار در میان و نفخ می سازند و الد ما بعد از حمله اهراس
 اجازت خوردن گل او را بطریق اچار و جز آن می دانند و اچار این منجم شمشیر اند
 طریق و چنانست که او را در در آب گشته بشویند و قدری خردل انفا و نهود در عین
 شرف اندازند تا ترش گردد و در گری اچار کم میشود و اچار پنج دی جمله بار و دفع کند
 برگش ساینده و تر و شاخته طلا کنند و در کند و اگر برگ را پخته بخورند در دل امفید
 سهدی می افتد و سینه و خفا و کسر دل هله و یا تختانی مجهول و کسر مزه و یا و تحاشا
 ثانی مجهول نهال بقدر نیم گرم که در یاده ازان برگ آن مشابه سیرک تلخی سرد و تر و دفع
 و شوری باد و نافع تب و دست و پا و حلقن نماید خوردن سرخ و سفید میشود
 بهجه قتل سیاه و کار آید و نفخ ساینده بر قیض ساینده بهر زنی که جماع کند فریفته شود
 کسر سحر و نفخ سینه و یا و کشید سینه ثانی و سکون یا و هله و ضمیم و سکون او و
 کسر لام و سکون یا و تحاشا اسم ستاور است یعنی رخ بسیار دارد و شاد و چون غیر بسیار است
 باین اسم سحر سحر سحر سحر سحر است بهوض الف و شت سحر سحر سحر که نفیم
 هله و نفخ او الف فتح کاف فارسی وقف با اسم کبک است فصل ایسا و التحاشا
 سینه کسر سینه و یا و تحاشا مجهول و خفا و نفخ یا و موحده و سکون لام و شت
 نه نیست کلا است برگش مشابه سیرک چاسن لیکن طول و عرض یاده ازان و از بر
 پیل در عرض بقدر نصف در طول و برابر آن در بطری و رنگ ظهور گلبا و ماثل آن
 و گل او در ابتدا چون بکاین در وسط مشابه و گوگرد در انتها و بقدر لیون کلان و بعد
 از طبی بهار کند و سرخ شود و مشابه گلبا و کاغذ سرخ که بر بوجه آگندای میگذازد بعد از آن

در بیان طریقه و خن
 طعام و طریقه بار و دعام
 اند که خن طعام و طریقه
 و قدری از این و سینه
 لیکن از این که سینه
 از سینه و خن
 و در طریقه
 و از سینه و طریقه
 و سینه آن که

۱۲۹
 کسب و ذی عقل و سلام
 به ده باث زیاده از این
 خن طعام یا زینت
 از سینه از طب
 و سینه نهود و اندک دوام
 خوردن این در سینه
 باشند به نام سینه
 عقل و سینه و سینه
 علم مخصوص و غیر سینه
 به ده باث از این

نارنگه با شکر خورد
 از آب نارنگی در دهن
 از آب نارنگی در دهن
 از آب نارنگی در دهن

متر بسته کرده و گلاب برود و شمر او فراز بقدر دو برابر شمر آن شود و چون پخته گردد
 پنبه از برآید و حقیر بهر گلی او را مشاهده کرده و گل خام که بقدر گویا باشد حقیق خود
 انگلی فنج دارد و با نره میشود بعد از این پست بار یکسان پست چهارم قطع
 نمایند و از اندرون پیری سرخ برآید از او رکنند بعد از این پست مذکور را اول
 در آب جوشانند و آن آب و رنمود در میان دهن میان کرده همراه گوشت و سبزه
 پخته بخورند و گل او لعایت بسیار دارد سردست و سبزی قلیض شکم و دفع دمایل
 و شوره و ضدام و فساد خون و صفرا و بعضی گویند صمغ این معجز است و حساب
 تخمه نوشته و شهور است که شگوفه یا سمع فوغل است و همین اقرب در اقم است نزد
 حکما، هند از قوتیر او دیده ما هیست اگر تو شیخ وی بگویند شیر هاش با هموزن
 اینخه یا شانند عمر زیاد کند و حرارت عزیزی بر انگیزد و فهم زیاد کند و فسی بخورند
 و بخمی که قوتیر و مطهر تر باشد و درخت و کهن سال بود درین باب قوی باشد و بخ که
 از باشد قطعه قطعه کرده در لیسان آن خسته خشک ساخته بفرشند یکتوم شباهت همین شتر دارد
 و جو گیان گویند که خج درخت جوان تازه و سبزه زین فرج درفته باشد از ته خاک بر آورده از در
 او گرفته قطعه قطعه نموده در سایه خشک کرده سفوف ساخته هر روز چهار درم با شکر تری اینخه
 بخورند و قدرت حق تعالی مشاهده نمایند اقم هم این سفوف را تا یکتوم که مضرات استعمال نمود
 در اکثر امربه مفید یافته و نوعی تقویت معده و تکیه هم دارد و اگر معجون باشد بخورند
 استعمال نمایند قیاس تقاضا میکنند که در فعال قوت بخورند و در نصف امر الاطباء حکم
 بن عمر شیرازی گفته که در اشاء سفر در وی ای دیات هند فرو دم سر و دم شیر توان
 و نورانی زن جوان همراه او از وی طلبیدم خودم و گفتم که این زن و خیر بر بخورند

نارنگه با شکر خورد
 از آب نارنگی در دهن
 از آب نارنگی در دهن
 از آب نارنگی در دهن

از آب نارنگی در دهن
 از آب نارنگی در دهن
 از آب نارنگی در دهن
 از آب نارنگی در دهن

در میان آن
 در میان آن
 در میان آن
 در میان آن

۴۰ دن ایمنی خوردن اگر طعام طعام کرد با فضل روز باستان اول طعام گرم با فضل

جید الجوبه از سبزه جلیجور
 حیات مقدم است و از آنکه مراعات
 عادت باشد در عادت خود
 باشد قناعت کردن
 بیکبار موجب ضعیف
 پس اگر با ضعیف و ضعیف
 گردد باید که عادت در بار
 خوردن نگذارد الا مقدار غذا
 کم کند و شخصی که عادت
 میگوشت بوده باشد بدین
 خوردن نیز ضعیف و کم
 و دیگر آفات عادت میشود
 آنکه ندانند عادت در وقت
 خوردن نماید و کسی که عادت

سیت سار از ضم سینه و خفا یا تختانی و سکون تا فوقانی و فتح سینه و الف و اله
 و که سینه باید سیمیا کسر سینه و یا تختانی مجهول و خفا یا موحده و فتح یا تختانی و الف
 سیمیا کسر سینه و یا تختانی مجهول و فتح و او و الف اسم بیله است یعنی لایق نیست که
 خدمت این را کرد و منی بر دو لفظ یک است سیمیا پهل کسر سینه و سکون یا تختانی
 و فتح تا فوقانی و الف فتح یا فارسی و خفا یا سکون لام مشهور به شریف میوه نند است
 متعارف شیرین و متدل و مولد منی و منفرج و مقوی فی دافع خفقان باب ششمین
 المبحث فصل الالف شمال و همان بفتح شین مجهول و الف سکون لام و فتح
 دال مجهول و خفا یا و الف دنون قسیمی از پنج است و در خواص مثل سائشی شاخل
 بفتح شین مجهول و الف فتح خا و مجهول و سکون لام اسم است شالی بفتح شین مجهول
 الف کسر لام و سکون یا تختانی اسم دهان است یعنی برنج شالو ک بفتح شین مجهول
 و الف کسر لام و سکون او و کاف یعنی پنج کول در کلها باید شمال بر فی بفتح شین مجهول
 و الف و لام و فتح یا فارسی و سکون مجهول کسرون سکون تختانی مشهور شاکون
 بفتح لام و سکون او و دنون و نند است گران و دافع تپ تنگی نفس و فساد باد و ضرر و بطن
 غشیان حالیس سهل و نافع خشکی هفت و هات را و مقوی اعضا است و مسمی از ساین
 است و در دهنری آورده که فرقه تیز دارد و تپنه و سیلان منی و اماس را باید گرم است
 شالا که بفتح شین مجهول و الف ضم سیم و کاف و یا نند منی قسیمی از پنج است که بر
 آب ان روید و مطابق سائشی و در منافع کمتر از ان فصل الباء الموحده
 شش بفتح شین مجهول و سکون موحده و ضم یا تختانی و سکون او اسم گشت مشهور که
 قسیمی ان شش و در و آن سفید و زرد و سرخ و بنفش بود گرم و خشک و در و م خوردن

۱۳۵
 خوردن گوشت و نان دارد
 گوشت و نان در حق او بهتر
 است و مقدار این را از این بهتر
 است و بهترین گوشتها
 گوشت میش یکساله و گاو
 و یکسان است بیکان ماده
 بایکان تا که بیضه یا درده باشد
 و زانو تا که با انگشت داده باشد
 بهتر است و بیکان از این
 خوردن گوشت بهتر است

گوشت هم چنین
 بسیار از این
 است و این را
 باید از این
 گوشت و نان

آنکه کز آب حیات
فرموده اند و گوی
در باب بیخ بعضی اهل
طعام است که گفته اند
غذا بسیار بود تناول
کوفته شدن از دست

[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

و سکون و او از طرف کشمیری آید مردم کشمیر بسیار بان مخطوط و نمکی و چاشنی دار
 همراه گوشت پخته میخورند از اقسام ماروغ میگویند و بالحملة لفظ مذکور که از اسامی مرغ
 گویند یک کاف عربی مشهور است و او بیار و میوه ندارد و شکل نصف تخم مرغ و نمکی
 میباشد و آن نبات سفید است در صحرای میوه در موسم بزرگسال از جو بسیار کهنه و
 جاد نمک در مزابل نیز پیدا می شود و آنرا کهنی گویند و بهترین اقسام او است که
 در صحرای درجا پاکیزه پیدا شود و اکثر نهود در بید و نبات میخورد و لذت و مقوی
 او و ثقل او ظاهر میکنند و دیگر خواص کتب یونانیه مرقوم است و بر اثر اراضی نیم
 در کتب طبایع و هم در کتب احادیث مفید نوشته اند و قشلی که لفظ مذکور یک کاف فارسی
 دو بار دیگر باشد و بر اقامت محجب بود و المذ علم بالصلوب کاتر بفتح کاف و الف فتح
 تا فوقا و ما رندی اسم عصاره که از پوست کبیر بر آرد و همراه گیاه قبول میخورند و باقی
 خواص کبیر نوشته شد و کتب کبیر نیز گویند کاتر بفتح کاف و الف و خوار نون
 و فتح کاف فارسی کسرون و سکون یا رختانی بخلاف الف نیز آمده است یعنی کنگنی
 لغاری گاورس اشترازی کال گویند و در دست و بهتر از ارزن قابض و محفط و لول
 بر اند و اندک غذا دهد و اگر شیرین و خشکی کمتر شود و غذا بسیار دهد و سده و سنگ کرده
 تولد کند مصلحتین و سولق و قاطع اسهال صفراوی است مضر بشش مصلح آن
 و بر ارزن در اکثر افعال قریب بهم است و چون گرم کرده بر عضو موج بندند کنگنی
 است کاتر بکوری بفتح کاف و الف و خوار نون سکون نیم فارسی فتح کاف و سکون
 و او که سر از جمله سکون یا رختانی اسم کبیر است کاک بفتح کاف و الف و سکون
 کاف و فتح یا رختانی سکون لام و کال است می لغت تا فوقا و خوار نون کسرون

شاه شایسته
 خورشید مجرب از کرم دریا
 اینجور آمد و بالا بایش نشاند
 حضرت سینه ایست
 بلکه منتفع بشود بیستین
 خان میگردد سر
 واسطه نویسی
 اینجور بفرست
 حار موجب قسط
 شکم و فرج متعصب
 میگردد
 و دیگر اعراض
 از آن شود

۱۴۱
 می شود غلبه از حد است
 نمی باشد و نیز از جهت
 دهنیت از این چنین مفرق
 میکند باب دوم
 در احوال ما یعنی آب و
 این آب نیز متضمن است این
 فضول فصل اول
 بیان غرر آب و
 طریقی از شنیدن آب و
 عده جمع کردن
 آن آبهاست

اندوه نباشد و بشه طبع
 نوشیدن در ظرف طلا
 و نقره معقوی دل دین
 تصف و خصال است و نوشنده
 را باید که آب بنزدین و نوشنده
 یکدم در نکشد و وقت در نشاند
 نوشیدن نماید و هنگام دفعه
 دم زدن ظرف را کنار کند
 و از شر بیله که در خواب درون
 است که کوبن و در شستن
 ۱۳۲

هندی و سکون یا تختانی اسم کچلاست کایهیل یکاوت الف کبیره و مختار نون فتح
 باو فارسی و باو سکون لام تخم است فرخت و نیزه و دفع فله باد و بلغم و تب و تکی نفس و میوه
 و بواسیر و سرخه و امراض کلاوت کایهیل یفتح کاف الف مختار نون فتح جیم فارسی و بارنگ
 و بدون نون یا نیز آمده است یعنی کایهیل بست و صلح فریبی و دفع و نایل و شور
 و معقوی چشم و آن اسم رجح است کایهیل یزنی یفتح کاف الف کتر لام و سکون یا تختانی
 و زار و حجه سکون یا تختانی ثانی و راهله سکون یا تختانی ثالث و آنه است سیاه رنگ
 و دراز بقدر و برابر زیره و گندگی اسم فرد و مانا نوشته اند و فی الاصل غلج است سیاه است
 اگر تسخیل است گرم و محل معلوم میشود برای اورام بلغمی و غیره مفید کاشت
 یفتح کاف و الف و شین مجده و تار فوقانی هندی بهی قسمی از شکر است که بسیار
 سخت باشد کار پاسی یفتح کاف الف سکون راهله فتح باو فارسی و الف
 و سینه ملج سکوره و سکون یا تختانی اسم درخت قطن است کاند یکاوت الف
 کسر لام و سکون نون ال مهلا اسم تر بو است که تخش سیاه بود کار یلی یفتح کاف
 و الف و سکون راهله کسر بار موحده و سکون یا تختانی و لام اسم کریده است و به بار موحده
 مقهوره و لام شده و سکون یا تختانی کار یلی اسم کریده جنگلی است کال سینه
 یکاوت الف سکون لام و کسرین مهله مختار نون بار موحده سکوره و یا تختانی و حی از
 سیاه است گرم و ثقیل و دفع باد و بلغم است کائنا یفتح کاف و الف مختار نون و سینه
 و الف مشهور عرض الف یا تختانی کائنی فارسی دمی گویند گران گرم و بلغم معقوی
 چشم و دفع قمل و خم و ستر است کائنه یفتح کاف الف فتح نا هندی و ما ویم الف
 و مختار نون ال مهله هندی و الف یگویند اسم سان الثور است کالاکوثر یفتح کاف

و نقره معقوی دل دین
 تصف و خصال است و نوشنده
 را باید که آب بنزدین و نوشنده
 یکدم در نکشد و وقت در نشاند
 نوشیدن نماید و هنگام دفعه
 دم زدن ظرف را کنار کند
 و از شر بیله که در خواب درون
 است که کوبن و در شستن
 ۱۳۲

و سینه ملج سکوره و سکون یا تختانی اسم درخت قطن است کاند یکاوت الف
 کسر لام و سکون نون ال مهلا اسم تر بو است که تخش سیاه بود کار یلی یفتح کاف
 و الف و سکون راهله کسر بار موحده و سکون یا تختانی و لام اسم کریده است و به بار موحده
 مقهوره و لام شده و سکون یا تختانی کار یلی اسم کریده جنگلی است کال سینه
 یکاوت الف سکون لام و کسرین مهله مختار نون بار موحده سکوره و یا تختانی و حی از
 سیاه است گرم و ثقیل و دفع باد و بلغم است کائنا یفتح کاف و الف مختار نون و سینه
 و الف مشهور عرض الف یا تختانی کائنی فارسی دمی گویند گران گرم و بلغم معقوی
 چشم و دفع قمل و خم و ستر است کائنه یفتح کاف الف فتح نا هندی و ما ویم الف
 و مختار نون ال مهله هندی و الف یگویند اسم سان الثور است کالاکوثر یفتح کاف

عاجت آن در سر و حال استعمال و حال نشین
 زوشتین آب با سر و حال استعمال و حال نشین
 سر و حال استعمال و حال نشین

والف لام الف وضم کاف و او جهول و فتح راه و هندی الف اسم کثر است کاپرون
 فتح کاف الف فتح جیم فارسی با فخی وضم لام و سکون او نون اسم مستوفی است که کف آکینه
 است بلج الرجان نیز گویند از کثرت و در خون و حرارت زیاد کند بلغم کم نماید و قوی و
 رافع است و اسهال بدید آور و سفید چشم زایل سازد و چون طلاء کنند خارش و جرب رافع و
 و لغایت مختلف طبع است معده است کاشطه پاؤل ففتح کاف و الف و شین و فتح تا و
 فوقانی است و هندی و بار فارسی و الف و فتح و ال هندی و سکون لام و ضم ویم پاؤل است
 گذشت کاشطه پاؤل ففتح کاف و الف و فتح شین و فتح تا و فوقانی هندی و الف لام و ضم
 و او ساکن تخی از پند الو است کاشطه پاؤل ففتح کاف و الف و فتح شین و فتح تا و فوقانی هندی و الف لام و ضم
 و کسرون و یا تختانی اسم گشای خورد است کامیوچی فتح کاف الف سکون ویم وضم
 با و موحد و او جهول و کسر جیم و سکون یا تختانی اسم پاکیزنی است کالین فتح کاف و الف
 و کسرام و سکون یا تختانی و فتح شین و سکون و هله و کلیس و الف نیز آمده بنا کس
 بود و شاخ و برگ ریخت که چکارد و خشک که میفرشند کف و مشابهت به باور بخوبی
 و بار او بقدر غایت در دراز و باریک و غیره بل هندی و زردی در حالت خشکی و قسم بسیار
 سفید و سیاه هر دو چرب شیرین و قلیل بود و منی میفراند و غلبه اخلاط ثلثه را بر باید و چرب
 فرج زنان که سبب خون شده یافته باشد از دفع کند و قابض شکم و رافع است و قسم بسیار
 اشتها است کاشطه پاؤل ففتح کاف الف و فتح شین و فتح تا و فوقانی هندی و الف لام و ضم
 سر است و تر و مزه شیرین دارد و مقوی بدن است و رنگ آن برافزود و قابض است
 با در انگیزد و تلخه بر باید و دق رافع بود کاشطه پاؤل ففتح کاف الف و فتح شین و فتح تا و فوقانی هندی و الف لام و ضم
 شسته و الف اسم غصص است و گاهی لفظ کولی نیز اضافه نمایند و کولی کاندگویند و

گذاشتن یک ساعت
 خوردن طعام و کسه را
 که در معده حرارت دارد و بازم
 است که میان خوردن طعام
 و بعد از وقت آب خوردن
 بخلاف باردی که
 و کثیر آب بنوشد
 رافع است و آب بر آب
 زوشتین منع است

۱۳۳

در آب بام و با حرارت کمتر
 سرد باشد و بعضی کسان
 طعام کمتری میخورند که اشتها
 برون آب سرد میدارند و
 اشتها و قوی میشود
 در بعضی نیز در آب اگر زوشتین
 بر آید بر کف و شین
 با هم چون عطش صادق کامل
 باشد هر چه حال
 در آن باشد

است اما این را
 مقدار سرد که بسیار
 زوشتین این عمل
 را
 سرد بود و نایب
 انصاف را میگویند

در زمین سبک است
 از زمین سبک است
 از زمین سبک است
 از زمین سبک است

بوی کافور می آید و بالجملة نرا جوش گرم و سبک و شبنمی طعام و دافع جذام و بواسیر و امیل و
 جراحات و تنگی نفس با و گواره و فساد با و بلغم و قائل گرم شکم فصل الالهه
 که هم بفتح کاف و دال جمله سکون میم و که تب نیز آمده بعد از دال جمله نون و
 با و صوحده و قسمی است از و هونت و قسم دیگر و هونل که هم و هوم که هم نیز از اقسام او نوشته اند
 گلی آن بماند آسود برگ درخت او بسان چار مغز سه سر و دافع فساد بلغم و صفرا و و
 فصل الالهه که نافع کاف و سکون و جمله نون و الفید باند و خوره او پس از
 سه سال رسد در آغاز سبز و ترش و تلخی آن میسر نشود و می گراید و تلخی آن در و در چنگلی سرخ و ترش
 چون بر بماند لب سبزی باز گردد و درخت او بسان لیمو و برگش تلخی پسین و تخمه او چون پیکان
 خالی و گل او چهار برگ سفید بود و خوشبو و غیره بایه از و میدانند و عرق از و گلاب بسیار گیرند
 و آنز عرق بهار گویند و مزاج عرق بهار گرم است و خشک و همه ضعف باغ و قشر و قوت
 اشتها و با و در د سینه و قولنج و کجی و خفقان و غشی مفید نوشته اند و ملاست او را نهفت
 در روزی دو اوقیه باشد که در هر جهت فاع بهار چرب است نوشته اند و آب که فاش به نرا
 سنگنه و کرده مفید و شراب ناستا به قطع سعال بواسیری نافع و در هندوستان از
 گلوری پان محلول عرق بهار خرد و امثال این را بویان می نمایند صاحب نسخه نوشته که از شکوفه
 که عرق گیرند آنرا عرق بهار در میان نایج و کشته اختلاف معلوم میشود و آنچه تحقق نموده
 کرنا اطلاق او علی الاصح در شهر گل کشته پس از آن بر گل لیمو شیرین است عند الضرورت
 عطاران گل نایج و نایج و نایج و لیمو و چکونه و چمنی عرق کشیده و عرق بهار بکار
 می برند و این گلها را نیز در عرق گل کرنا گویند ظاهر آنست که درین گلها اینقدر فرق میان
 نباشد و اصل همه با درخت کشته است صاحب شکوهی که نوشته است که در چنگلی شیرین سرخ

واقف آنست که در زمین
 واقف آنست که در زمین
 واقف آنست که در زمین
 واقف آنست که در زمین

است و این قسم
 است و این قسم
 است و این قسم
 است و این قسم

۱۵۰
بود و متعفن نداشت
باشد آب بعضی جاها
لطافت و سبکی و قوت
بسیار است و عادت
بپای نوشیدن آب با خلقت
مردم دارد از اینجا است که مردم
بسیاری که نوشیدن آب
عادت گرفته اند
بسیار عادت
نمی یابند و قوت
بسیار
نمی یابند و قوت
بسیار

بهای از دست رفتی
از آب چاه هست
و بدترین آب از آب زشت
سختی گرفتند باشد
و این را طبیبان و الی علاج

گویند و آب سبیلان
 و آب علفزار
 زبون است و آب
 معدن طلا و نقره
 نفخ دل و تقویت
 روخا و آب کان این
 تقویت اعضا و اندام

همه و سکون یاد تخلفی جوخس با یاد تخلفی و جوخس همه ثانی لام یعنی کریم می مشهور است
 میوه هند است تاب ساد اند می باشد سیاه رنگ اقیام در از مثل جمال گوشت و از و اندکی
 باریک درون مغز سفید و همراه نمک فلفل بود و در پیچند بسیار بالذت و مقوی باه
 مغلط منی و قاضی شکم و روانست اتم است که هر یک فتح کاف را همه و سکون
 فتح را همه و خفا و سکون کاف سی و کرکها بفتح کاف سکون را همه و فتح میم
 کاف خفا و الف اسم مرکب است که شش دهان بکاف را همه و سکون
 معجمه فتح نوین ال همه و خفا و الف نوین ثانی قسی از پنج است و نجاصت بطلایق
 ساطی کروانک کاف سکون همه و فتح و الف فتح نوین سکون کاف طایری
 اصبت نمک و گوشتش باز می شود و بر لب با هم می باشد و در صحرایم لیکن در بای کلان
 و در بر صحرایست که کرکها بفتح کاف سکون را همه و فتح کاف را همه و ثانی و الف فتح نوین
 مشهور است طایریست نام بزرگ کلنگ اندکی از آن کو چاک با یاد از چشمها بسیار رخ
 متصل بر دو گوش های سفید و از گردن موهای سیاه پیش سینه او زبان دارد و در موسم گذر
 کلنگ از لایات سرد سیری آید گوشتش مسجن و پی و مقوی اعضاست که نجوا
 بفتح کاف را همه و خفا و سکون ضم جم شد و فتح و الف قسی است از و کرکجی به یاد
 تخلفی جوخس و الف کرکجی نیز بعضی و کاف کرکجی نیز به نوین جوخس و
 و الف آید تخم سب اقیام سب سفید قلیلی سرخی آینه یعنی فاختی و بعضی سیاه خاستری
 رنگت سبک است سبک رگنده بقدر باز و زیاده از آن بعضی برابر بلوط خورد و چون خرد
 دهند صدائی از و شمال با نام بظهور رسد و در جوف او مغز سفید مثل کمانه بر آید و درخت او
 قلع آوم و کم زیاده از آن و شاخها باریک است بر آید مثل جبار شود و در میان پهلوی ها

شکم و قاضی اعضا و اندام
 طحال و منع اسهال معده و
 شکر کفایت جماع میکند
 و اگر طلا و نقره و آهن را کم
 کرده سبک است و قرات و آب
 خاص سرد نماید تا آب
 این اشیا بود و در حکم این
 آب در شفت مثل آب جان
 این اشیا باشد و آب
 این اشیا نذر تان

۱۵۱

بهمه زینت لب که در باران
 خوب است و در اوست نوین
 آب کاهانی مذکور جایز نیست
 چه همه آنها سعادون اگر چه
 طلا و نقره است و آب
 باشد ننگی بول سبک
 خاصه که نوشیدن آنها سعادون
 واقع شود و چون همه سعادون
 سواد معدن طلا و نقره

و این زنون است
 آب اینها هم زنون
 و در معدن طلا و نقره
 اما آب و نثار در اسهال
 میکند خواه نوشند
 خواه در آن نوشند
 خواه بر آن هفت نهند

استغفار و تقویت و نذران و تقویت اعضا و ضعیفه نفع میکند
 و نذران و تقویت و نذران و تقویت اعضا و ضعیفه نفع میکند
 و نذران و تقویت و نذران و تقویت اعضا و ضعیفه نفع میکند

و ان بهترین قسام اوست و طریق بخش او بسیار است لیکن همراه پیاز پنجه شود و در لذت
 و تقویت باه اقوی و آنچه بدون پیاز پنجه شود در تقویت معده و برکت بهضم وجود و
 حرارت کمتر بطور آرد و در کیهو رفتح کاف سکون و هله و فتح کاف و ضم با ز فاری
 و سکون و او و بار هله اسم کپور است که کند و فتح کاف سکون و هله و فتح کاف و ضم
 و خفا و نو ن و ال هله و نامی کنار خورد و تر و گران است و شیرین و دفع فساد و صفرا و باد و
 ازین چهار سیری نیست بلکه قسم خورد سیر باغی است زیرا که چهار سیری یعنی صحرای ترش
 شیرین بود که شش اگر آب کاف و بار هله و سکون شین و سکون فنی و فتح الف و
 کاف فاسی و سکون و بار هله و الف اسم اگر سیاه که کاف و فتح کاف سکون و هله و
 فتح کاف الف و ضم نو ن و او اسم که است که کشی و فتح کاف سکون و هله و فتح کاف
 و کستره فوقانی هندی و سکون یا تخانی اسم کلر است که کشی و فتح کاف سکون و هله و
 کسرون و سکون یا تخانی این گل بیشتر در کوکن میشود و تیز و تلخ و گرم بود و صفرا و بلغم و نفخ
 و گرم شکم دفع نماید که اگر گوشت بهضم کاف و فتح کاف و هله و الف و ضم کاف فاسی سکون و خفا
 نو ن و سکون ال هله اسم کپور است و گذشت که شش چو ته کا کبر کاف و بار هله و سکون
 شین و حجه نو ن و ضم جیم و سکون و او و تار فوقانی و خفا و هله و فتح کاف الف اسم جوی است
 گل مال بسیار باشد که کاف و فتح کاف سکون و هله و کاف و فتح با ز فاری
 و خفا و بار و سکون لام اسم بهیره است که به فتح کاف و بار هله و تشدید بار و هله و فتح
 آن و سکون ها اسم پیل است که را تا به فتح کاف و بار هله و الف سکون نو ن و تار
 فوقانی و الف اسم بر شیا است که شش بر تا کبر کاف و بار هله و سکون شین و حجه
 و نو ن و بار و سر حجه و مشوره و سکون و بار هله و فتح تار فوقانی و الف اسم ناکه پیری است

سر کرده باشد و عادت
 قوا و حبس پول است
 و ازین قلیل است آبی
 که در آن کاف گرم نموده
 و کنند و نوشیدن آبی
 شور یا
 شور خواه از در پاشی شور یا
 زمین شور خواه از از اخشن یک
 در آب شش برین حاصل است
 و اگر به بدن می آرد و

۱۵۳

شست اسهال بعد آن
 قبض سه کند و خارش پیدا
 میارند و اصل حضرت آن
 از خوردن پیاز و شیرین توان
 کرد اما شستن به آن از آب شش
 از آله خارش و قوباد و خلیل خون
 بسته زبر جلد و قتل قمل و مقام
 و نفخ با مراض عصبه چون است
 و فاج و اسهال و خارش و سوزش
 و از خواص آب دیدار
 که مازایده

و اگر اسهال حاصل
 استغفار و تقویت و نذران و تقویت اعضا و ضعیفه نفع میکند
 و نذران و تقویت و نذران و تقویت اعضا و ضعیفه نفع میکند
 و نذران و تقویت و نذران و تقویت اعضا و ضعیفه نفع میکند

بکامیار در هر چند کد و این قطار آورد در ظرف خال لطیف از بسکه صاعدا اگر خوب محفوظ

تخلیض از دست گرفته
بست سینه و اگر قفسه خوب
ترتیب و اگر قفسه خوب
تصفیه نماید و حسن
در اصلاح آب در دست
گذاشتن و خوردن پیاز و سیب

عشقی نفس سرفه و آروغ کلهر البغم کاف اول سکون کاف ثانی در راه مبله و الهبت
نفسی دیگر نیند گرم و تروگران بوی و دافع فساد باد و مقوی مولد نمی و فزاینده بغم و گو
دیک بلغم رخت و خشک گران و گوشت مرغ دریایی گرم فوهمی بلغم افزا و جاج را
کلری گویند با خفا به تختانی و راقم مرغ صحرای دیده است که در سرعت حرکت و پیرین
خوشنمای زاید از خاکی شکلی در گوشت او یعنی صحرای افزون کلری بلغم کاف اول
سکون کاف ثانی و کسر راه مبله و سکون تختانی خامش شیرین سرد و گران مقوی دل
و قابض شکم و ترو راقم بلغم می طعام و دافع فساد و صغرا اگر و نده البغم کاف اول علی
و نشه و ریح آن سکون کاف ثانی و فو فو راه مبله و سکون او و خفا و نون و دال مبله و ما
در وقت کردن که بالاند کور شده و نیز باین اسم میخوانند و با جمله نهال و بقدر نیم گرم و از
گره نهایت گز و برکش شیب برگ تینا کولیکن این و کو چاکت بوی بد دارد خصوص اگر برگ
او را در دست مالیده بپویند زیر دیوار یا و در خرابها و میدان موسم برشکال میرود
تیز و ریح و دافع تب و دق و خون و بلغم و چون آب گاو کوفته برگیند و آن بمقصد
اطفال بچکانند گرم باخورد که باعث اذیت اطفال میگردد و نمیند و غریزی سیفیت
اگر سه قطره از آن آب در گوش راست و سه قطره از آن چپ است که گرام و سر او را
بود به انداز دو نفع نماید که چندی نیز گویند از برای آنکه کلب چون این باخورد و قی کند با
اسم می گردید که کربنکه هم گویند قسمی از بنیکه است که بر گلخن من ابل بر وید فضل اللام
کلها از فتح کاف لام شد و خفا و ما و الف را راه مبله کنول صدر گ است که در آب
قلیل الحمق پیدا شود و بوی کم دارد و سرد و خشک گران و قابض شکم و میند و زردی
گل وی که از اکیس گویند بکسر کاف سکون یا تختانی و قحیمین مبله و سکون راه مبله و مبله

است و خوردن پیاز و سیب
زیاد آب سرد و شرب
تا شش ساله بکول شرب
تصفیه خباب و خیم و خج
مرحم و منسور و قحط

بسم الله الرحمن الرحیم
سپاس بقیاس حکیم را حیل
جلاله و عظمی که بار بار از آن
۱۵۴

اشن علی بنظر استنداد
شناخت هر اشیا را در مینر
دکبر و فقر و قطیر که است و در
تا اثر ضعف المخلوقات شود
و فو فو تندیب الا غلات
از مغلوب کردن غلبه غلات
و بار صفات را فو فو غلبه غلات
نمود تا سید الدنیا و الا غلبه غلات
بازای چنین لغای متوافر
والای شکاره بیت
از دست در زبان که بار

از دست در زبان که بار
انگیده فلکس بدید
لی کان بزرگ النان
باین عقل سبب از اید
سه قطره بده کمان
که از فقیر فو فو
عذر بر گاه خدا آورد

الافلاک مخصوص
 دولاک لایحقت
 اخلاص را که خطاب
 در دیر گزیده و نندب
 وصلوہ تسودہ
 کسی نتواند که بجا آورد
 در ستراد ارغوانین

نیز گویند سرد و قابض شکم و دافع بواسیر خونی و فساد بلغم و صفرا و تخم که معترض است به کول
گفته تابستانی شیرین سرد و گران دافع فساد صفرا و خون و سوزش اعضا و فزاینده بلغم
و باد و راقم اوراد بیماری تشنگی که باطفال در گراما عرض میشود تجربه نموده که در ظرف خردن
آب اطفال تخم نامتعد در انداخته همان آب اطفال داده شد نفخ کلی تیره ساند و نیز سبزی
اورا که در میان دانه او می باشد در آب سائیده طفل را بدیند اثر سموم و اطلاق شکم و تشنگی
بیرطرف سازد و در ادویه قلاع نیز شعل است و زال یعنی باقی گل او و سالوک یعنی خا
و منال یعنی ریسیا خا و هر سه شیرین سرد و خشک بهی قابض شکم و دافع صفرا و خون
و سوزش اعضا و گل کول دو گونه بود یک سنگام تابش اقباب بشکند و بهر سو که خرا
کند رو بدان جانب آرد و بشام غنچه و شقایق اند سفید سرخی تل در گها، او از اس
کمتر نباشد و در دانه او زرد و مخروطی شکل که قاعده بالا دارد و چهار تیه او است شیرین
و سرد و برافرو زنده رنگت و دافع فساد بلغم و صفرا و خون و تشنگی و سوزش اعضا و
جذام و آبله و فساد زهر و جوشیدگی ساری و دیگر چهار برگ سفید که در فروغ ماه شکند
و بدستور بگردد و یکل غنچه نشود و کول سرخ و کول نیل و اگر درین اندک سفیدی بود آنرا
کود و کودنی گویند یعنی گل خور که در فروغ مانتاب شکند این خاصیت فروتر از
کول سفید گل است و کول نیلی را نیلو فر گویند کلنک بفتح کاف لام و خفاء
نون و فتح باز موحده و سکون کاف ثانی درختی است گران وزن از جوهر آرد
و زیر آبار آلود و برخی خود خام بنید از نده سائیده او سفید تیره بود و در خوشبو میماند
دافع کاف است و در خاصیت مطابق رکب چیدن است شویلا گویند و نیز اطلاق
این لفظ بر اقسام لیوم میکند کلهار می بفتح کاف و سکون لام و فتح با

بذات دوست و طهرانی
انک لعلی خلق عظیم صفی است
از صفات او که صلای علی
و علی که و اصحابه اجمعین با بعد
میگوید عاصی بر محاسن
غلام محمد بن حکیم محمد صادق
بن اشرف الحکماء حکیم
محمد شریف خان که چون شراف
حکمت عیله در معاش و معاد
اظهر من الشمس و این سنه
۱۵۸

است اللهم فقبلا
شمار علیه بخاطر نجات که
اقوال حکایم و بعض
مشایخ دیگر که تعلق این حکمت
داشتند با شطط فراموش
در سلسله تزیین داده بود و در
مطالع خود وارد ظاهر و از تزیین
اخلاق برداشته شود و سخاو
تمندی و نیکوئی حاصل کرده اند
بجمله و سر و اندک در قفس
نقش و اوج

۱- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).
 ۲- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).
 ۳- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).
 ۴- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).
 ۵- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).
 ۶- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).
 ۷- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).
 ۸- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).
 ۹- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).
 ۱۰- حضرت علی (ع) فرمود: **مَنْ رَزَقَ الْفَقِيرَ كَرِهَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ** (کسی که فقیر را رزق دهد، ملائکه برای او کراهت دارند).

بہارِ حجاب سمنی گھٹ پونہ
کہ چرخِ جمیع نزاری و عمر
بلوایم پس کند بر کسیدند
روز قیامت ز رسیا پیش
ویہود شود فرمود کہ اورا
خرامی آنکے متکفل شیخ
گفت خداوند ایا صبت

و سکون را، همله و میم ساکنه اسم پیچیده است کایفتح کاف سکون لام و کسرین همله
 و سکون یاء تختانی اسم پرشت برنی است کایفتح کاف کسر لام و سکون
 یاء تختانی و فتح سین همله و سکون را، همله اسم کایسرت فصل المیم کم و بضم
 کاف میم و واو مجهول سکون ال همله کول سرخ و پخی اگر درین اندک سفیدی
 انرا باین نام خوانند کم و فی بضم کاف میم و واو و سکون ال همله و کسر نون
 و سکون یاء تختانی یعنی گل کنول خور که در فروغ مایات انگفت این در خاصیت
 فروتر از کول سفید گل و کول نیلی را نیلو فرگویند کمر کایفتح کاف و سکون میم
 و فتح را، همله و سکون کاف ثانی کر مرکب اضافه را، همله بعد از کاف و میم بعد از را، همله
 آمده است و اضافه باو الف بر لغه اول و تقدیم و تاخیر را، میم آمده یعنی کر که در
 زاید از درخت سیری یعنی کنار اندکی و بعضی مثل آن و برگش به انبوه و نوکدار و بر
 کلان او از برگ سنگنه و عریض و قصیر و املس و منبر و باریک است مشهور خار و دار چوب
 زستانیست و افشرد از وی بسیار تخمه درست میشود وافع صفراء و سرد و قابض شکم و افع
 فساد باد و بغم و بزبان ترقیدگی میرساند و مصلح آن خوردن او همراه چونه و نمک است فی
 بفتح کاف و ضم میم و سکون واو و کسر نون و سکون یاء تختانی اسم غلب الشلب است
 فصل النون که بهار بفتح کاف فاء نون و فتح باو موحد و فاء باو الف و همله
 شیرین و گرم و گران و با و انگیز و دافع فساد و صفرا و خون و قبض شکم و تب و قولنج و زهر او گرا
 و مقوی و بالاینده موی سر و طول منی و دافع فساد باد و صفرا و دق و تشنگی و خون
 و در بول در جمله ریان است که بهار می به از دیار تختانی و در آن نیز آمده است
 بعض الف در لغه اول یاء تختانی آمده است یعنی که بهار که کایفتح کاف و سکون نون

بماند بهتر است از آنکه مردگان
پس از آن چه خانه و زمین هم مرده دارد
که در آن دینه کنند فصل دوم
در بیان حال سکر بخشی جانیکه
شربت آب باشد عفت و حکمت از اینجا
گريزان است پستی بر طرف میانه عقل
است و در سطوف موده کیک اسراف کرد
در اثابیدن شراب پس اوز بونین
مردان است از روی ایشان آرد

[illegible]

فوق که در حدیث و تفسیر
است از روی مشهور و معتبر
در بیان حال دولت خاندان
نفس خود را از خوشبختیها پاک
میکرد و این منیند از دستهای
شکرگزاره مرشد خوانک
چنان است از آخر کار

دین و سلامت است از
 دین و سلامت است از
 دین و سلامت است از
 دین و سلامت است از

فتح نیم و سکون لام و کاف اسم زردی که میان گل کول میشود از اکیس تر گویند کنول
 بفتح کاف خفاء نون و او مجهول و لام الف فاعل ضعیف از سنگ تره و اثنای ذکر او مذکور
 شد و چون ترشی درین بیاورد شکستن سوره صفراء و مفرط سرفه و آلات نفس زیاده
 کند بضم کاف خفاء نون و دال مملیه یعنی گل ای سیل بری سرد است و سبک
 و دفع فساد و بطن و صفراء و در سرفه و کجراه گاه در گل ای سیل بری و باغی
 پرورش نموده روغن بدستور مقرر می کنند بکمال لطافت و عطرب برمی آید مقوی
 دل و دماغ بارد و نافع امراض بارد و در اقم مزاج گل مذکور را گرم میداند و بدستور
 روغن او را و چون او را بایست و سر که حل کرده بماند بدستور روغن چینی نافع خا
 بدن و نسبت بر روغن چینی گرم شکول بفتح کاف سکون نون و ضم کاف
 ثانی و او مجهول و لام وانه است شباهت بفضل دراز و کلان گرم است و شتی
 طعام و دفع بیماری دل و فساد و بطن شکول بفتح کاف سکون نون و ضم کاف
 و فتح تاء فوقانی هندی و سکون کاف فتح باء فارسی و خفاء و سکون لام اسم سهل
 کشک خارا گویند و پهل ثمر را و چون ثمر خارا نماید لهذا باین اسم سمی شده که
 بضم کاف مشهور فتح ان و خفاء نون و ضم دال مملیه و سکون داد و کسر اء مملیه و سکون
 یاء تحتانی ثمر بلوطی شکل است شباهت به پلور از و کو چاقی ش بار سبزی است که بسیار
 میدواند و نان خوش است دفع فساد و صفراء و نون و سنو ش اعضا و قوی و صلح
 فزینی سفرط و قابض شکم و نفاح و باد اکیس و مسک و خج او تیز و دفع بطن و زهر و زردی
 بارد و رطب تلین و مضعف معده و گویند چون او را چار کنند جاذبه را قوت ده
 و بر بضم یاری نماید کشیر بفتح کاف کسرون و یاء تحتانی و سکون اء مملیه و نیز اء مملیه بعد

عقل که ناشیست از عقل
 است که ناشیست از عقل
 است که ناشیست از عقل
 است که ناشیست از عقل

۱۹۱
 نفس تو باقی شود و خواهشها تخفیف
 راغب میگردد از ترس و بیدار زن منازل
 و اندازه است که بان اصلاح حال
 آن شخص که اینها را و اندام میگردد از آن مقدار
 زیاد شود و سیردن می آید از آن شخص
 بری و بدستور اگر که غلبه شمس است نمک
 طعام که می اندازه در آن اگر اندازه است
 مصحح طعام است و این است بسیار

طعام را و عین است بسیار
 طعام را و عین است بسیار
 طعام را و عین است بسیار
 طعام را و عین است بسیار

گفت راحت از کاف است و قبح بسیاری
 از معراط مشهور است خواست که
 که گفته شود گفت خند کن بانی که در دلم
 است بیل خرد دارد و دیگر برون
 است بوس دخول سطره گفتند
 که فغان دشمن تو کرد گفت بخواستم
 که گویند گفته اند زن اگر رفت کرده
 شود بهتر است از بنگه ترنج کرده شود
 و نیز روان عادل فرموده بر مگر رفت
 غم توید اگر باشد زانوی بی رنگانی

از کاف می افزایند یعنی کر نیر و قسم بود سفید او را کر سیر گویند بعضی نون را
 سرش را را کست پس درخش بقدر قداوم و کم و زیاده از آن شاخها بسیار دارد و
 از تنه آن میروید و برگش بدرازی برگ بانس و از او گنده و بنبر و گنها، باریک نمایان
 گرم و سبک و مضیف نور چشم و دافع جوشید گیاه بدن و جذام و دیاسیل و شیور و گرم
 و جرب و از سمیات است و گاه بد اشتن گل از او در خانه اهل هند سبب جنگ در آتخانه
 میداند و پوست کثیر در اطلیه و اضمه ضعف باه استعمال نموده شده گویند اسم و فله
 نوشته اند کبیل لفتح کاف خضار نون و کسه بار و موهده و سکون یا و تخم آن
 و لام آخر یا نیز اضافه میشود یعنی کبیل تلخ و مصل و گرم و دافع فساد بلغم و صفرا و خون
 و شکته سنگشانه و قائل گرم شکم و دافع با و گول و اشتقاق و دیاسیل و برگ
 سبز او سرد و قابض معده اسم قبیل است کلمه انضمام کاف و سکون نون و ضم کاف
 ثانی و سکون بسم اسم زعفران است کلمه لفتح کاف و خضار نون و کسه و ال بند
 و سکون راء همله و بدل مهمله عوض ال هندی و اضافه های خنی یعنی کند هر نیز
 اسم چورائی است و در جمیع فارسی گذشت کثامی لفتح کاف و سکون نون و
 فتح نا و قاف هندی و قاف کسره و سکون یا و تخم آن اسم کثامی است کلمه انضمام کاف و خضار نون و ضم
 ال همله و سکون که همله و جضی او نیز اضافه نموده و کند و نماند و نیز کاف بجای او
 افزوده کند رک خوانند یعنی نیز کند گویند و ان ضم است یا به مضطکی و سکون و ننگ
 و گویند که از طرف مین نیز و لبان نیز اسم وی است و دافع فساد بلغم و تخم حالب
 عرق و مقوی باه و معده و دافع و مثانه است کلمه چا لفتح کاف و سکون نون و ضم
 و فتح نا و الف اسم مروست کلمه کنی انضمام کاف و سکون نون و فتح ال هندی و

کن به نین و جها تا بیک
 بفرایند که طبع اطلاق
 به زبان نمیکند گفته اند که
 باز آن تابه است زبان با طبع
 دارند با فراط فقه است بر زبان سکون
 و گرم است هر که بگوید
 و هیچ کس بی نظر کن بسیار
 مصاحبان زن که نمی پوشند
 حال او را طلب کن زنی را که
 در پیر او کار از آن صانع عاود
 عالم بیدار و منیر است
 حاشی بر آن کجاست
 صاحب جمال بسیار
 بکنند بهشت باور این
 و بهشت بکنند

در بیان حال زنان
 در کوفت و بیدار
 در کوفت و بیدار

عاشق از دیب
جانت بوجین می است
درم کی ایست
گشت سوزن کد ان بود
است و اندیشه یاری و
گفت از کمان زیاد کرد این

که اینم خود خود از این سخن افزون
 است که در خدمت قاسم
 که اینم خود خود از این سخن افزون
 است که در خدمت قاسم
 که اینم خود خود از این سخن افزون
 است که در خدمت قاسم

[illegible]

والفصل فی زیارت و در آخر ای ذکر کاغذ است و چه نسیم کند فصل الهی اکبر
بضم کاف سکون با و خفا سکون و دال همزه ای بر ی گویند بسیار دارد و برش
مشابه بر برگ است و دوازده کلان و سیوه قند و برابر زون کلان و سستیل و غیر
سرو و دافع فساد و باد و بلغم افزایده آن شیرین سی نایل معتدل در سرد و شسته و
سعد و در اخلاط و دافع امراض و فساد اخلاط کثله و ریشه و بنبری و بسیار او شیرین و افم
فساد باد و بلغم و کثله نکهشانه مغز او شیرین و منقی شانه از ریگ و چرک و دافع فساد و صرع
و مجنون و شبهه پاک در علاج الامراض و عجایب نافه بر قوم است برای نفوس پناه و
بدن بسیار مفید که بر شمع کاف خفا و سکون یا تختانی و از جمله خوشی و شوی
که از قند و کاه سازد و بخور الفی است ای بی کته و کدر ریزه گویند بفتح کاف خفا
یا کسر و دال همزه سکون از جمله خوشی ازوست بسیار است هر دو سرد و تقوی دندان
و قائل گرم شکم و دافع بر سوء و تب برض اما اس اعضا و رکت پست و زردی بدن و جام
و فساد و بلغم و صمغ او شیرین و سی و تقوی اعضا و غیره و خوب دافع و امیل و شور و امراض
و برض و بلغم و خون و کاه سرد و دافع خمر و زبان و دافع فلاح که بر شوی که کاف خفا
و قند و از جمله سکون با و نندی و دافع فوقانی سردی و سکون یا تختانی نهال او بقدر
یک کته که از آن و قسیم کلان او اگر بنا گویند باضاف الف عوض یا تختانی بر گران
کلان و در حقیقت این کلان نسبت به قسم اول لیکن که بر شوی و دافع قوی شیرین و سرد
و قائل شکم و دافع سرخ باد و فساد و صرع و فساد و بلغم و امراض رحم و برافرو زنده زنگی که می
بفتح کاف و خفا و سکون یا تختانی می است که از خانه سفید کنند
و قسیم است از و کدر کلان هر دو سرد و دافع سوختن اعضا و فساد خون که بر

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

این بنویسند که این کلام در وقت خواب میگوید

کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن

بول در سیده ان بطعم ترش و با لم که بر اضمی کلان از دست در افعال کم زنان است و کمی
 کلان از دست بطریق ارشاد راجه با و از به باد شاه هندوستان میفرستادند گویند برای حیثیات
 از جبریات است که مستطیع کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه
 و فتح تا و فغانی و الف یعنی شکریه که شکریه گویند و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون
 و الف نون و سکون ال بندی شش طعم و مقوی اعضا و اگر ان لین و فغانی و خفا و نون
 با کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 یا سخانی اسم سلیمه نوشته اند را قلم کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 است اغبر سنج تیره و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون
 کرده و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 پیچیده ای که در موسم سرمای پزند که کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون
 معلیه و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 بورق نقره نموده میفرستند و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 بندی بسیار اول از اول آب حل نموده خوب مالیده میگردد تا صاف آن نشین شود
 بعد از آن در شیر گاوی یا تنباکوش میهند و با قدری مشک غبر در کلاب بنید و دخی که
 جویند کلاب بن کبوره صرف میزند که کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 دست به آن میزنند و در آن سو طعم باشد که کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 و الف کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 و الف کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی
 و الف کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی و کسیرین معلیه کاف و خفا و نون و سکون ال بندی

کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن

کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن

کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن
 کوهی از کوه های بلند و آلوده است و در آن

شده است او دشمنان و دشمنانی اند
عقل صفتی نفس است و عقل باطن
که در است از دشمنان ابو علی می گوید
عقل این است در غایت و لذت
عقل شفاست که در وی لایق آن باشد
فایده این بر کمال دانست بر دو نوع
بجای است عقل یک عقل منزه و عقل
عقل یکی سطر است که عقل آینه را
نموده اند و گفته اند که عقل آینه را
نموده و عقل آینه را در آینه می گوید
۱۵۰
عقل صفتی است که در وی لایق آن باشد
فایده این بر کمال دانست بر دو نوع
بجای است عقل یک عقل منزه و عقل
عقل یکی سطر است که عقل آینه را
نموده اند و گفته اند که عقل آینه را
نموده و عقل آینه را در آینه می گوید

در آن چنانچه در کتابهاست
 در آن چنانچه در کتابهاست
 در آن چنانچه در کتابهاست
 در آن چنانچه در کتابهاست

و بهار که ملک شهر را بپوشد و کشتی که بر کاف با بهر بول ناز و قافانی و کسر
 کافانی و سکون با تختانی قبی از کپوره است سر کشتی قبی از کشتی است
 صنوبر بر کپور کپور و افروند بود بولیش ملایم و خوشبو و نهال او شش خست سال
 گل و دهر و شیرین سر و تلخ و تیز و سست و قفسا و بلغم و قی که به راقم هم استعمال کرده است
 دل و داغ در یافته کیوانچه کسر کاف با بهر بول و و او و الف نون مخفی و فتح حیم کاف
 و با بهندی شیرین گرم و گران بهی و مولد مخفی و تخمش دافع ضار و باد و بهی است بهی
 کنگ نوشته اند و آن نوعی از کفش برست کیلا بکسر کاف با بهر بول و لام الف و شش
 راست باشد بقدر نیزه و برگ است نه سطح بر نرم بر آید و بنیاد خسته آستینی آتو کشید همانند لیکن
 در آن تر و قراخ تر و از میان او چیزی صنوبری شکل بر آید و آن چنانچه بود و برگ بر کاف و در آن
 رنگ و در هر خوشه هفتاد و شصت کیلا بود و در پیکر بخار خور و در دیکه پست با سانی کشید شود
 و چند قسم بود و بهترین اقسام او خورد که از امرت بان گویند و هر سال دست واری از و کذا
 قلم کنند و الا با بخار و عاصه بنیدارند که کافور ازین پدید آید و این خست دیگر است و پنج او سرد
 و منقوی اعصار و قوی و دافع قسا و صفرا و خون و بلغم و برای سوزاک آب سینه بخورند
 نفع نیماید لیکن ضعف باه گویندی آورد و همراه شیرین و سرد و تر و گران و قفاخ و بلغم افزا
 و دافع قسا و صفرا و خون و باد و خورش سینه ضربه و سقوطه بصری موز گویند و اهل سینه
 ثم خام او را مع گوشت و بی گوشت پخته میخورند و نهو و شاخهای نرم او را نیز پخته میخورند
 تولید می و قوتیت باه و داغ و خمر بر اقم سیده است و ضعف معده است و نقل دارد و مصلح
 او دانسته است و اطباء یونان غسل و قند و زنجبیل مربی نوشته کیلا کسر کاف سکون
 با و تختانی و فتح کافانی و سکون را بهر بول است و قبی است شهر صحرای خاوار

باز و خجان خواهی بکشد
 تنطیم نماید و لاخطه
 ایشان این تنطیم نماید
 پیشتر نقد بر آنست
 سکن باشد و عالم را
 ز کد است گران
 سر و آند نهالی کسی
 بکشد از آن بکشد
 بکار و در خط آن
 در آن کاف و در آن
 در آن کاف و در آن
 در آن کاف و در آن
 در آن کاف و در آن

در آن کاف و در آن
 در آن کاف و در آن
 در آن کاف و در آن
 در آن کاف و در آن

فصل فی شرح کلمات و اصطلاحات
 فصل فی بیان اقسام و درجات
 فصل فی بیان احوال و عیال
 فصل فی بیان احوال و عیال
 فصل فی بیان احوال و عیال

تفصیل معلوم میشود و فصل پنجم کج میل بفتح کاف فارسی و سکون جیم و کبیر کفار
 و سکون یا و تختانی و فتح با و فارسی ثانی و سکون لام و باضافه یا و تختانی نیز آمده است
 یعنی کج میلی شریک است و در جیب در بالیدگی چهار برابر طفل در از بهمان شکل با
 تلخ و گرم و شتهی طعام و حایل اسهال و دفع جذام و تنگی نفس و امراض گلو و گرم شکم و فساد باد و نفهم
 و جاب و در جیم فارسی گذشته **فصل الال الملهله** که با فتح کاف فارسی و سکون
 دال و کلمه لغوی که از سبب خوردن گوشت و بطن شیرین هنگام تپ و یک مقوی اعضا و فواید بطن و غیره
فصل الال الملهله که با فتح کاف فارسی و سکون دال و هندی فتح
 با و سکون لام چون گل لاله و پر برگ بوته و گزری و افزون و برگش توت آساده و ساله
 گل و **فصل الال الملهله** که با فتح کاف فارسی و فتح او و هله و الف میم و فتح کاف
 و خفا و نون دال و هله اسم است و سهل کند است که سخن بفتح کاف فارسی و در او و هله
 و خفا و نون فتح جیم و سکون نون نمی از پیاز است و هم بر زردک و هم بر کزنجار و اطلاق
 این اسم آمده است که بر بفتح کاف فارسی و ضم او و هله اول و سکون را و هندی و گوشتش و دفع
 فساد و فساد و باد است و صاحب راشکو می نویسد که او طایریت مانند خفا که بنجر نام
 شنیده نشد **فصل الال الملهله** که با فتح کاف فارسی و سکون را و هندی و بطن
 قدری شور و شیرین و یک و لیم و شتهی طعام و مولد صفرا و جث سوزش اعضا و گرم شکم
 و دفع فساد و باد و مقوی اعضا و بول بر اند مقوی دل بفارسی قدسیا گویند که گوی
 بضم کاف فارسی و سکون و او و کسر جیم فارسی
 و سکون یا و تختانی و لب و ض یا و تختانی نون اسم آمده که چون مشهور که ج بخند و او
 و با اسم گوی است **فصل الکاف الناری** که با فتح کاف فارسی و سکون نون و کاف فارسی

تفصیل معلوم میشود و فصل پنجم کج میل بفتح کاف فارسی و سکون جیم و کبیر کفار
 و سکون یا و تختانی و فتح با و فارسی ثانی و سکون لام و باضافه یا و تختانی نیز آمده است
 یعنی کج میلی شریک است و در جیب در بالیدگی چهار برابر طفل در از بهمان شکل با
 تلخ و گرم و شتهی طعام و حایل اسهال و دفع جذام و تنگی نفس و امراض گلو و گرم شکم و فساد باد و نفهم
 و جاب و در جیم فارسی گذشته **فصل الال الملهله** که با فتح کاف فارسی و سکون
 دال و کلمه لغوی که از سبب خوردن گوشت و بطن شیرین هنگام تپ و یک مقوی اعضا و فواید بطن و غیره
فصل الال الملهله که با فتح کاف فارسی و سکون دال و هندی فتح
 با و سکون لام چون گل لاله و پر برگ بوته و گزری و افزون و برگش توت آساده و ساله
 گل و **فصل الال الملهله** که با فتح کاف فارسی و فتح او و هله و الف میم و فتح کاف
 و خفا و نون دال و هله اسم است و سهل کند است که سخن بفتح کاف فارسی و در او و هله
 و خفا و نون فتح جیم و سکون نون نمی از پیاز است و هم بر زردک و هم بر کزنجار و اطلاق
 این اسم آمده است که بر بفتح کاف فارسی و ضم او و هله اول و سکون را و هندی و گوشتش و دفع
 فساد و فساد و باد است و صاحب راشکو می نویسد که او طایریت مانند خفا که بنجر نام
 شنیده نشد **فصل الال الملهله** که با فتح کاف فارسی و سکون را و هندی و بطن
 قدری شور و شیرین و یک و لیم و شتهی طعام و مولد صفرا و جث سوزش اعضا و گرم شکم
 و دفع فساد و باد و مقوی اعضا و بول بر اند مقوی دل بفارسی قدسیا گویند که گوی
 بضم کاف فارسی و سکون و او و کسر جیم فارسی
 و سکون یا و تختانی و لب و ض یا و تختانی نون اسم آمده که چون مشهور که ج بخند و او
 و با اسم گوی است **فصل الکاف الناری** که با فتح کاف فارسی و سکون نون و کاف فارسی

تفصیل معلوم میشود و فصل پنجم کج میل بفتح کاف فارسی و سکون جیم و کبیر کفار
 و سکون یا و تختانی و فتح با و فارسی ثانی و سکون لام و باضافه یا و تختانی نیز آمده است
 یعنی کج میلی شریک است و در جیب در بالیدگی چهار برابر طفل در از بهمان شکل با
 تلخ و گرم و شتهی طعام و حایل اسهال و دفع جذام و تنگی نفس و امراض گلو و گرم شکم و فساد باد و نفهم
 و جاب و در جیم فارسی گذشته **فصل الال الملهله** که با فتح کاف فارسی و سکون
 دال و کلمه لغوی که از سبب خوردن گوشت و بطن شیرین هنگام تپ و یک مقوی اعضا و فواید بطن و غیره
فصل الال الملهله که با فتح کاف فارسی و سکون دال و هندی فتح
 با و سکون لام چون گل لاله و پر برگ بوته و گزری و افزون و برگش توت آساده و ساله
 گل و **فصل الال الملهله** که با فتح کاف فارسی و فتح او و هله و الف میم و فتح کاف
 و خفا و نون دال و هله اسم است و سهل کند است که سخن بفتح کاف فارسی و در او و هله
 و خفا و نون فتح جیم و سکون نون نمی از پیاز است و هم بر زردک و هم بر کزنجار و اطلاق
 این اسم آمده است که بر بفتح کاف فارسی و ضم او و هله اول و سکون را و هندی و گوشتش و دفع
 فساد و فساد و باد است و صاحب راشکو می نویسد که او طایریت مانند خفا که بنجر نام
 شنیده نشد **فصل الال الملهله** که با فتح کاف فارسی و سکون را و هندی و بطن
 قدری شور و شیرین و یک و لیم و شتهی طعام و مولد صفرا و جث سوزش اعضا و گرم شکم
 و دفع فساد و باد و مقوی اعضا و بول بر اند مقوی دل بفارسی قدسیا گویند که گوی
 بضم کاف فارسی و سکون و او و کسر جیم فارسی
 و سکون یا و تختانی و لب و ض یا و تختانی نون اسم آمده که چون مشهور که ج بخند و او
 و با اسم گوی است **فصل الکاف الناری** که با فتح کاف فارسی و سکون نون و کاف فارسی

[illegible]

شود و بیست و نه است
 معلولان نباید که در بخورده
 شش است حاصل شود معلوم
 ستانج چپ از زانو فاسد کن
 صاحب سینه در باطن و بنا
 را و خن داشت باشد
 در بیان این فصل

فصل الواو و گور و چا بفتح کاف فارسی و واو مجهول و ضم را همل و واو ثانی مجهول
 فتح جیم فارسی نون الف و بعضی الف قوف نموده اند یعنی کو چین جیم است زرد
 رنگ که در کاه منجه میشود و رخت و سر و دایره که باشد مغز و منظر بود و دفع آفت جن
 بری و فدا خون و حافظ جنین از اسقاط طاهر اسم جبر البقر است گور و دهن نیز گویند
 کاف فارسی و واو و ا و ا همل مجهول هم دل همل و خفا و سکون نون و گور مانضم کاف فارسی
 و سکون و او و میم و الف نون و او و نیت شیرین و در گرم خشک که ان و ملین
 و دفع شهاب و صفراء و بلغم و یرقان و آس اعصاب و گرم شکم بین قدر صاحب دار اشکوی
 نوشته لیکن که همان که مشهور است باضافه یاء بعد کاف نهالی در خرابیها بسیار یافته
 میشود و بقدر گز و زیاده از گز بود و در موسم برشکال بسیار شود و کلها بسیار دارد از
 گل نوزنگ و برابر لیکن گل نوزنگ سرخ و این نیز و بعد خشک شدن بایل بصفید
 بود و سوراخ باریک یک در و پیدا شود بالجملة گلش مدور بود و فی الجملة حدیه دارد
 گو بهی انضم کاف فارسی و واو مجهول و کسر یاء موحده و خفا و سکون یا و تحتانی قسم
 به و قسم که از و سر طمانی و در بر گش مشابیه سیرگ تب که نوشته باشد بود سبک
 قابض شکم و مقوی و دفع صفراء و بلغم و صفراء و خون و پرمی و سرفه و دامیل و شوره و
 گور و انضم کاف فارسی و سکون و او و فتح ما و الف اسم پرشت پرنی است که با کس
 بفتح کاف فارسی و واو مجهول و ا و همل و فتح با و موحده فارسی و الف و فتح کاف و خفا
 و الف و میم و نون قسم از که می است گور ک بفتح کاف فارسی و واو مجهول و کسر
 فهد و کاف قسمی از و است گوه انضم کاف فارسی و واو مجهول و یاء وندی گوشش مقوی
 و مینویشتها آرد و دفع شهاب و صفراء و با و است و بعضی ضعیف بپاری سوسا گویند

و همل
 خانه دارد و اطلالون فرموده
 کوه و الارض از و الا فاکتسی
 و الحواش سحاح و الا انسان بدف
 الرامی هو الله تعالی فاین المنه
 و اننون مصری اگر نقد زیادت
 و اننون مصری اگر نقد زیادت
 صفت به قدر از خفا غافل سازد
 صفت به قدر از خفا غافل سازد
 فرموده بر آتش اهل بصیرت گزین
 فرموده بر آتش اهل بصیرت گزین
 و گور کافیت بسیار در گزین
 و گور کافیت بسیار در گزین
 ۱۷۷

که از اند مت کنند چون از گز
 دیگیش آید ستایش غایب طبع دینا
 خاس نیست از اند و فیکه از ان
 یافت او را از و می بر در انکه حاکم
 از انکه فوت نخواست یقین پیدا کند
 است همه حال طالب دنیا بچوینده سر
 است که نشانی او از اند نظر غیر
 و گور کافیت بسیار در گزین

است و مقصود از انون نوده
 که گمان و غیر درست بوده
 البعد بان زمین معلوم او شد
 در قیاسی از اند و دیوان
 و گور کافیت بسیار در گزین

نمودن قوت عاقله از کمال
 در پستی و بر سر عالیه
 میاید که از بی غوری از دنیا
 و مغرور نشوی بیباشیت
 لذات آن کنایه حقیقت بکلام
 اندر نیندانی که بعد از لذات
 و غایبیدن در غوب و پوشیدن
 لباس برزیت و سکر ابلان

داو و خضار نون و سکون و الی جمله کس نون و سکون یا رختانی از میوه که مخصوص نند است
 سرخ رنگ بایک پوست بقدرفالسه و اندکی زیاده از دو فالسه بود و او یا بل خرو طری را
 بلین و مصلح بود اقسام کرم معده و در کند و بسیار خوردن می گویند نقیان می آورد خاصه اگر ناستا
 خورد شیرین سرد و لطیف بود و برای سرفه مفید شود گویا بضم کاف فارسی سکون داو
 و کسر لام و سکون یا رختانی ترش و شیرین و سرد و دفع صفراء و حرارت باد
 و بلغم بود و منی بفراید بمری مر جان گویند گویند بضم کاف فارسی و سکون او و کسر میم و سکون
 یا رختانی و دال جمله آخر کاف نیز اضافه کنند یعنی گویند کف می از جواهر است ترش و
 گرم و با هم و اشتها آورنده بود و امراض ریگی دفع نماید و دیگر خاصیت مثل سنگ خارا است
 است گورگ پان بفتح کاف فارسی و او و جھول فتح رای جمله و سکون کاف فارسی
 دویم و فتح باو فارسی و الف و سکون نون سم رویدگی هندی که برگ بسیار ریزه دارد و بسیار
 بد و اند و نیز زمین فاده باشد گویا بضم کاف فارسی و سکون و او و فتح لام و سکون را و جمله
 کلان از درخت جائزین نیک چکن گیش مستطیل نو که در پوست درخت سفید رنگ
 و میوه آن بسیار مشهور است اندکی از آن خیز زیاده و برابر انجیر که از آن گجراتی گویند و رنگ
 سرخ میشود و در اول نکلون سبز چون پخته او را بشکافند مثل پشه بایر و آیند و گویند چون
 بدون شکافته او را بخورند باعث حفظ صحت چشم است سرد و خشک نوشته اند و بعضی گرم
 و زرد و اقم سرد و تر است صفراء را تسکین دهنده و خام او را و الی با جد بطریق نان خورشن مرضا
 که اسهال داشتند با خون بود اسیر استعمال میفرمودند نفع میکرد و اطباء هند قابض شکم نوشته اند
 و بطبی الهضم است و پوست درخت او را برای زخمها بسیار مفید نوشته اند و نیز اگر پوست او
 بر زخم چوب اشال آن بر بند نفع کلی نماید و آب لایمی آن خوردن در شکم آرد و اگر از گورگ

بیشتر قوت و عاقله از کمال
 در پستی و بر سر عالیه
 میاید که از بی غوری از دنیا
 و مغرور نشوی بیباشیت
 لذات آن کنایه حقیقت بکلام
 اندر نیندانی که بعد از لذات
 و غایبیدن در غوب و پوشیدن
 لباس برزیت و سکر ابلان
 بیشترین قوت و عاقله از کمال
 در پستی و بر سر عالیه
 میاید که از بی غوری از دنیا
 و مغرور نشوی بیباشیت
 لذات آن کنایه حقیقت بکلام
 اندر نیندانی که بعد از لذات
 و غایبیدن در غوب و پوشیدن
 لباس برزیت و سکر ابلان
 بیشترین قوت و عاقله از کمال
 در پستی و بر سر عالیه
 میاید که از بی غوری از دنیا
 و مغرور نشوی بیباشیت
 لذات آن کنایه حقیقت بکلام
 اندر نیندانی که بعد از لذات
 و غایبیدن در غوب و پوشیدن
 لباس برزیت و سکر ابلان

در انداز ابلان
 در پستی و بر سر عالیه
 میاید که از بی غوری از دنیا
 و مغرور نشوی بیباشیت
 لذات آن کنایه حقیقت بکلام
 اندر نیندانی که بعد از لذات
 و غایبیدن در غوب و پوشیدن
 لباس برزیت و سکر ابلان

بکفر کرده و درم نامزم

فصل یازدهم

در باب قاعده

زوده که بهترین

است ارضی آن بود که سوال

نکند کسی که کل بنیاد زاده

پست سازد و تنهایی است جو باشد گریخته بخورند و در آن سیر سیر و حرارت مزاج دور
نماید و اگر شیر او را بر بشور و دامیل بر بندند تحلیل نماید و یا نفخ داده و سفیر سازد و متفرج است
فصل البهار و الهوز گومان فصح کاف فارسی و خفا و ما و ضم و او و فتح نیم و الف و سکون
نون اسم گومان است گسیب فصح کاف فارسی و خفا و ما و سکون یا و تختانی و با و فارسی
شیر میخوش نیست یا رستی که پور ابکاف فارسی مضموم و خفا و ما و سکون و او و فتح و جمله است
بفارسی است گوشتش شیرین و طعام و هنگام مضیم تلخ نیک شستی و افزاینده صفا و بلغم و جوم
فساد و با و بهی مقوی اعضا و چشم و راقم چند مرتبه خورده گرم و مقوی میدانند با مرتبه چاره است
نیست خوردن آن موم تو را آن که خوگیر ستند اکثر بان میل دارند و مفید بودن او به باه بسیار
بیان نمایند وزیر الحاکم هند و تان لوب الدیر خان جوم در سر اکثر گوشت است با انواع مختلفه
تناول نمایند و واسپ جوان و تازه و خوب با نفج میفرمود و راقم بعضی جا و اشخاص هند و تان دیده که
اتراق خون و صفی علسان بهم رساند دیگر خوانید و شیر او در کتب نامی مرقوم است و نیز بعضی
اشخاص را دیدم که به استعمال شیر او منتفع شدند و تقویت باه و معده و مزاج لیکن آنکه کتب
مرقوم است که سبزی که در این بیان نکردند گهول بفتح کاف فارسی و خفا و ما و سکون او و لام
جغرافی که روغن از و بگیرند گهوی که اگر کاف فارسی و خفا و ما و سکون یا و تختانی و او و ضم و کا
و او و ثانی و الف و را و جمله کو ارم سبکی و نیک است و در از بمقدار نیم گرم
نهایت یا بقدر یک گرم گاو و موم و ضم و پر از رطوبت و بد بو و دندان مثل دندان ارده در
و سبز رنگ و تلخ و سرد و سهیل و دفع امراض سبز و جگر و فساد بلغم و خفا و ما و خون و تپ و بلغم
و در پی پوست و قدری صفر اگر و با سبیده هر که بر دستهای باله و آتش بدست گیر و نسوزد
و در او و به بسیار آب متعل می شود و ناخواه را نیز در آب چند مرتبه کرده شکسته استعمال میکنند

فرومده کسی که قاعده گزینشی فرد
بجز چهار فرد و از اسناد برسد چه
چیز است که حجت را بر او گفت طبع
سیک که زیاد به بر حاجت خود بطلد او را
علم حکمت نباشد و ذوق از این قائم است
داشته اند که در جهان کبی در فی سکن
داشت و به سستی بگفت مرا خدا نیست
نمک در زستان از راه بفرقی می نمود
تابستان و به سستی در جهان کبی را چنین غایز

نکند کسی که کل بنیاد زاده
فصل یازدهم
در باب قاعده
زوده که بهترین
است ارضی آن بود که سوال
نکند کسی که کل بنیاد زاده

[illegible]

و مقوی می شود و بهی و واقع فساد و باده و صفر و خون و ق لیان لفتح لام و با و موحده و
 و سکون نون هم کند رست لیلی لفتح لام و با و موحده و کسر لام ثانی و سکون یا و تحتانی و کو
 بواد و خوض با و موحده نیز آمده برگ و شاخ شجره و می نبات انبوه آورد و بلند می بالاد برگ
 چو میشا به برگ نعل است و این سخن بوی نیک است آید و رنگ آن بزرودی مخلوط نماید و پو
 می هم و مایم بود و بار و کشل بارانی لیکن با این لیا و صحت باروی و دفع خون بواسیر و غلیظه
 و تلخه و سبک است و منقرض آن تر چمن فایده دهد و باید دانست که بار همه درختان حالیکه
 پنجه شود و خوب است الا بار درخت میل که خام خوب است و پنجه آن مسرت دارد و فصل التاء
 الفوقانی تاکستور کفتح لام و تاء فوقانی و الف فتح کاف سکون میله و ضم تاء
 فوقانی ثانی و سکون او و کسر راهله و سکون یا و تحتانی گویند می که است که از درخت هم سید
 سرد و سبک و مقوی با صره فصل التاء الفوقانی هندی لثوری لفتح لام
 و ضم تاء فوقانی هندی و سکون و او و فتح با و موحده و کسر راهله و سکون یا و تحتانی درش
 بقدر نیم گرم و کم و زیاد از آن بکنار دریا و آبها می باشد و در موسم گرما بنظر هر چه جای
 از بدن برسد خارش و شره پیدا گردد و نه و از و آچار سازند شاخ او را بریده در ظرف گلی
 همراه آب اندازند و در دو سه روز ترش میگرد و گرم است بر آرد و عرق او بسیار نفیض
 اول آب بسیار بر می آید و محلی راح است فصل الجیم الجیم لفتح لام و جیم شده و مشهور
 بی تشدید است و الف و ضم لام و او ساکن تلخ و زخم است و سرد و واقع فساد و بلغم و صفر و
 و رگ است و در قرح و زنا و عا یس اسهال و هرگاه برین گیاه دست برسد بر گیاه خود او هم
 کثر از خجست باین هم گشتن لفتح لام و سکون جیم و فتح کاف سکون جیم ثانی اسم
 لفتح لام و جیم الفارسی که چنان لفتح لام و جیم فارسی و خنار و قرح میمون و الف
 و جیم الفارسی که چنان لفتح لام و جیم فارسی و خنار و قرح میمون و الف

بهیچ و بزرگ می باشد از
 خنار فاضل است چاک
 چاک و دالی در عمل خود و قوت
 سید و سید و انداخته و قوت
 نصف است بطن خود اگر
 نیک است بکاف که رست بد
 سلطان چون او در کت
 و ارکان دولت چون جویبار
 از آن جویبار اندر سر شاه
 بود آب جویبار این جهان بنشیند
 را باید که دست خود بندید که از این
 نیک شود و شاه را باید از حرکت
 خود این فضل و دانش ضعیفان عام را به
 سند و خط و دار و در حاجات ایشان
 حصول سازد تا حاجات او نیز از راه
 حصول به دست رسد و گفت
 دست ملطفت بهیچ گفت
 ۱۸۳
 چو مخلص ماضی و فشان است
 و دستان در کار آن حاجت فشان
 و جز این بر چه باشد از اعتباری شود
 خنار نیک است بهیچ فاضل
 گروه انداخته بهیچ فاضل
 عظم است نباید سلطنت بی پیمان
 نشینت نیز از اول این شمشیر و پیمان
 نکره آتش اند دوم ارباب قسطن
 و از او ایشان بمرله بوانند
 مال حالت چون از گاران
 و از آن بمرله بوانند

[illegible]

زنده دار رخ خورشید و زینت
 گران از دوزخ کند و از غل
 تفریق نیند بهر اسکین
 کارند و ببرد مطلقا
 و مویان باطل
 صاحب اختیار
 بر این خود در فلک
 خبر گران
 و قشک
 بر نهند کبی استقامت

ثانی دست او گرمی زاید دارد و مقدار قلیل از احتمال میکند برای امراض بلده فسخ نماید و بر عظم
 سر را احتمال باید کرد و لبان که از درکت لجنانی کند میگویند این صفت است بزبان هند کنند و
 لحنی بضم لام و سکون او و فتح جیم فار و سکون نون هم طباشیر است و بسو چون نیز گویند
 لولی فتح اول سکون او و کسر لام ثانی و یاء تثنائی اسم بلی است لوطری بضم لام
 و سکون واد و فتح میم و کسر سیم و سکون یاء تثنائی اسم روبا است و ننگ مشک بفتح
 لام و سکون واد و خفاء نون و سکون کاف فارسی ضم سیم و سکون شین مجرور کاف نام کلی است
 و ترش و بسیار دارد و بهر بقدر و گز و گلش سفید خوشبو متقوی ال دماغ گرم معلوم می شود
 و بسیار بضم لام و سکون او و کسر با و موحده و فتح یاء تثنائی و الف غله شهر است گرم و
 است و نفاخ از نیمت تخیر کاه نماید و بول و حیض براند و خواها شوریده نباید و طبع
 و جبار سرخ چین مرده راز رشیمه برون آر و چون بار و غش گاو بخورند ماسکه را قوت
 نون بفتح لام و سکون واد و نون مشهور بضم لام و سکون او است بقاری نکت یعنی
 ملح گویند و اقسام بسیار قسمی از آن که از چتر که در فصل تاء فوقا از با جیم فارسی گذ
 مرتب سازند و طریق ترتیب چنانست که دو پشاره خار باز گونه سونده خاکسترش در آوند کرده
 آب بسیار برو کنند و بدست بسیار بشویند و شب بمانند با دوا از آن آب باق چکانده
 بخوشانند تا معتقد و تبه شود و قسم دیگر سوخچر لون است بضم سین واد و مجهول خفاء نون فتح
 جیم فارسی سکون را و جمله و از کالالون بفتح کاف سکون الف لام الف ضم لام و سکون
 واد و مجهول نون و بد نون فتح با و فار و سکون ال جمله و ضم لام و سکون واد و مجهول نون
 نیز گویند گرم و آتشها آرد و قابض شکم و کاسر نفخ که بیست شانه باشد و دافع خلط و گران
 گرفتگی سینه و دفع خفا و باد و بلغم و باد و غل براند و ترکیب ساختن او چنانست که گیرند و سیر آمل

زنده دار رخ خورشید و زینت
 گران از دوزخ کند و از غل
 تفریق نیند بهر اسکین
 کارند و ببرد مطلقا
 و مویان باطل
 صاحب اختیار
 بر این خود در فلک
 خبر گران
 و قشک
 بر نهند کبی استقامت

صاحب سبزه و در پیش و در آن
 اصل دولت است که در پیش
 چشم جیم فارسی و بطن
 صاحب و الفقه و در پیش
 و فنی خوش الحان و در پیش
 وکیل است گفتار و در پیش
 با و جبار و صاحب کلش و در پیش
 پوشش از سبزه و در پیش
 و کال از دوزخ و در پیش

[illegible]

و کلید به دست
جمع کرده قدم پیش بایستاد
و پاس طلبید
اگر تقاضای سپاهبری جمعی را برای
ناخت در ملک غنیمتین سازند مقرر نمایند
که بیداران و منافقان را بجزب همراه
نبرند و شب بجهان ایستند و در وقت
خروجشانی و بد علوی ننگند و در وقت
جلو نگر ایستند و صف را سن و پناه
ایستاد و کار فرمودن و از روی او
القای خود و معاونان را بیاورند
۱۸۸

است والا باید هزاری بار
خور و بیکه تا حق از سر در دست بگیرد
سر اندازی است بایده موی پیر
ساخته و طرح افروغ و خول و خدول
و کیمیا بینه و دره و خول و خدول
و اول و اول و اول و اول و اول
و اول و اول و اول و اول و اول
و اول و اول و اول و اول و اول
و اول و اول و اول و اول و اول

امروزه در این شهر
بسیار از این نوع
ساخته شده است

در این کتاب از خود بنیاد از هر چه که
 غرض از این کتاب است که در این کتاب
 در این کتاب از خود بنیاد از هر چه که
 غرض از این کتاب است که در این کتاب

روغن کشند و از آن چند نم برد و بر اعضا خود نیز مال و تابست و یک روز از جمیع برین روغن بپزد
 مجرب است و اگر دانه های او را در روغن گاو خالص بپازند و هر روز از آن یک قف دست بخورد
 انقدر قوت و جماع شود که در قیاس نیاید و اگر در شیر گاو یا ده جوشانده جرات مسکه آید تا آنکه از
 بهفت درم تا هشت درم ازین مسکه باشد برنج بخورد موی سیاه سازد و مو سفید دیگر نرود
 و اگر شب شنبه در روغن گاو بریان ساخته تا چهل و یک روز بخورد و از آن چمنی کرده اند بر هر کس که
 کرده و اگر در شیر یا شغال تر کرده سه روز متواتر زن بخورد شهوتش بسته شود چنانچه مردی دیگر
 بر و قادر میخواند شد و اگر در غره ماه که روز یکشنبه واقع شود روغن کشیده از آن روغن دهه بتانند
 و در چشم کشند گویند مال خون پیدا گردد و اگر در چربی خوک که در روغن کشند و بر قصبه طلا کنند
 افزاید و اساک نماید و معنی مرد گردد و اگر چهل روز در کینان تر کنند پس روغن کشند و بر هر صحن مالند
 تابست و یک روز بر یک اصل با آید مجرب است و اگر مردی را بسته باشد در دهه شیر تیر گاو یکست
 مال کنگنی بپوشانند چنانچه تمام شیر بخورد و هر روز بهفت دانه باروغن گاو تابست و یک روز بخورد
 جماع نکند انشاء الله تعالی متوج شود مجرب است و روغن مال کنگنی در عضو با در گرفته قفسه بپزد
 بر آتش تکمیل کند متواتر در اندک فرصت یابند بیان در توصیف دوا و در کور بسیار نوشته اند
 اختصار نموده انقدر نوشته و بالجماع دوا و در کور گرم در اول ثالث دریت میشود و دوا و دویضا و
 ضعف یا به تعالی نموده و بر امراض باره مثل خال و نقوه نیز مفید است اکثر مردم بکار میبرند
 ماد هموی بفتح سیم و الف فتح دال هاء و خاء ما و کسر و سکون یا در تخانی گل نبی است سرد
 بک و دفع فساد اخلاط ثلثه مانس نهی بفتح سیم و الف نون خفی و سکون سین مملو ضم
 را و هاء و او مجهول کسر و نون و سکون یا در تخانی مهبل است و دفع فساد با و در صفر و
 بلغم و موی است ماکحه بفتح سیم و الف فتح کاف نون هاء ای اسم ارد است که مانس گویند بطبع

بی اصلاح قلعه کبری نوپ نقاب
 در این کتاب از خود بنیاد از هر چه که
 غرض از این کتاب است که در این کتاب
 در این کتاب از خود بنیاد از هر چه که
 غرض از این کتاب است که در این کتاب

در این کتاب از خود بنیاد از هر چه که
 غرض از این کتاب است که در این کتاب
 در این کتاب از خود بنیاد از هر چه که
 غرض از این کتاب است که در این کتاب

در این کتاب از خود بنیاد از هر چه که
 غرض از این کتاب است که در این کتاب
 در این کتاب از خود بنیاد از هر چه که
 غرض از این کتاب است که در این کتاب

و نیکام هم میرین و گرم و گران و بیهوش و افع فساد و حافظ صحت و مقوی اعضا و مملکت
 و شیر و بیه و فزاید و صفر او بغم و ماده را از بول جدا سازد و دفع بواسیر و لقوه و در و بملوک و
 و باد و گوله و قوچ سرد و خشک باشد را قلم گوید بهشت تو لیک باخ لقوه باه بنیاید و مولدین و با بخت
 هم هست و نفع او قوچ و باد و گوله خلاف قیاس است بلکه با العکس او را یک میگردد و مانند
 سیم و الف و خوار و نون و دال مملکت یعنی آبی که در و بخت بخند گردد و بخت در و دست نه
 باشد سرد است و قابض و ششی و با صلاح و خدال آورده باد و بغم و صفر او نرم سازند و گها
 اعضا و دفع چ صفر او و شکم عیاء مائین نفع سیم و الف و بخره و سکون و شکم
 و نون ترش و زخم و سرد و بک جالب سهل و دفع غم و صفر او خون و بغم و امر و شکم
 بعضی گزینان گویند یا چک است سیم و الف که جسم فارسی شد و خوار و سکون کاف
 ام صحت است که بزرگ بیل باشد و دیگر اقسام در جایب خود و کور شد شیرین
 و سرد و خشک سبک و مصلح و فریبی و مقوی بصارت و فزاید و خرد و دفع پرید و شهید
 تر است و ملین و شهید کینه خشک شهید گرم کرده زبان کند و شهید آفتاب زده و آتش
 در هوای گرم و در دیار گرم میر نشاید استعمال کرد و ما جو پهل نفع سیم و الف و ضم جیم و سکون
 و فتح بار فارسی و خوار و سکون لام بعربی عخص گویند مائین پهل نیز گویند نفع سیم و الف
 و کسر هزه و سکون یا و تخانی و فتح بار فارسی و خوار و سکون لام تیز و گرم بود باد و دفع کند
 و مقوی را سیاه و مجید سازد و فرج زنان تنگ نماید مان کند نفع سیم و الف و نون و فتح کان
 و سکون نون و دال مملکت خواص آن در استهول کند گزشت مار جاری نفع سیم و الف
 و در مملکت و فتح جیم و الف کسر را مملکت و سکون یا و تخانی اسم سا که است یعنی تری گزشت
 سیم و الف و فتح نون و دال و سکون کاف بالوک در بحث بار و صده گذشت

فی تاجر و حیت و غیره تا بصلحت
 و عمارت کنند و در دست بمانند و در قوچ
 و نون و فزاید و صفر او بغم و ماده را از بول جدا سازد و دفع بواسیر و لقوه و در و بملوک و
 و باد و گوله و قوچ سرد و خشک باشد را قلم گوید بهشت تو لیک باخ لقوه باه بنیاید و مولدین و با بخت
 هم هست و نفع او قوچ و باد و گوله خلاف قیاس است بلکه با العکس او را یک میگردد و مانند
 سیم و الف و خوار و نون و دال مملکت یعنی آبی که در و بخت بخند گردد و بخت در و دست نه
 باشد سرد است و قابض و ششی و با صلاح و خدال آورده باد و بغم و صفر او نرم سازند و گها
 اعضا و دفع چ صفر او و شکم عیاء مائین نفع سیم و الف و بخره و سکون و شکم
 و نون ترش و زخم و سرد و بک جالب سهل و دفع غم و صفر او خون و بغم و امر و شکم
 بعضی گزینان گویند یا چک است سیم و الف که جسم فارسی شد و خوار و سکون کاف
 ام صحت است که بزرگ بیل باشد و دیگر اقسام در جایب خود و کور شد شیرین
 و سرد و خشک سبک و مصلح و فریبی و مقوی بصارت و فزاید و خرد و دفع پرید و شهید
 تر است و ملین و شهید کینه خشک شهید گرم کرده زبان کند و شهید آفتاب زده و آتش
 در هوای گرم و در دیار گرم میر نشاید استعمال کرد و ما جو پهل نفع سیم و الف و ضم جیم و سکون
 و فتح بار فارسی و خوار و سکون لام بعربی عخص گویند مائین پهل نیز گویند نفع سیم و الف
 و کسر هزه و سکون یا و تخانی و فتح بار فارسی و خوار و سکون لام تیز و گرم بود باد و دفع کند
 و مقوی را سیاه و مجید سازد و فرج زنان تنگ نماید مان کند نفع سیم و الف و نون و فتح کان
 و سکون نون و دال مملکت خواص آن در استهول کند گزشت مار جاری نفع سیم و الف
 و در مملکت و فتح جیم و الف کسر را مملکت و سکون یا و تخانی اسم سا که است یعنی تری گزشت
 سیم و الف و فتح نون و دال و سکون کاف بالوک در بحث بار و صده گذشت

و نیکام هم میرین و گرم و گران و بیهوش و افع فساد و حافظ صحت و مقوی اعضا و مملکت
 و شیر و بیه و فزاید و صفر او بغم و ماده را از بول جدا سازد و دفع بواسیر و لقوه و در و بملوک و
 و باد و گوله و قوچ سرد و خشک باشد را قلم گوید بهشت تو لیک باخ لقوه باه بنیاید و مولدین و با بخت
 هم هست و نفع او قوچ و باد و گوله خلاف قیاس است بلکه با العکس او را یک میگردد و مانند
 سیم و الف و خوار و نون و دال مملکت یعنی آبی که در و بخت بخند گردد و بخت در و دست نه
 باشد سرد است و قابض و ششی و با صلاح و خدال آورده باد و بغم و صفر او نرم سازند و گها
 اعضا و دفع چ صفر او و شکم عیاء مائین نفع سیم و الف و بخره و سکون و شکم
 و نون ترش و زخم و سرد و بک جالب سهل و دفع غم و صفر او خون و بغم و امر و شکم
 بعضی گزینان گویند یا چک است سیم و الف که جسم فارسی شد و خوار و سکون کاف
 ام صحت است که بزرگ بیل باشد و دیگر اقسام در جایب خود و کور شد شیرین
 و سرد و خشک سبک و مصلح و فریبی و مقوی بصارت و فزاید و خرد و دفع پرید و شهید
 تر است و ملین و شهید کینه خشک شهید گرم کرده زبان کند و شهید آفتاب زده و آتش
 در هوای گرم و در دیار گرم میر نشاید استعمال کرد و ما جو پهل نفع سیم و الف و ضم جیم و سکون
 و فتح بار فارسی و خوار و سکون لام بعربی عخص گویند مائین پهل نیز گویند نفع سیم و الف
 و کسر هزه و سکون یا و تخانی و فتح بار فارسی و خوار و سکون لام تیز و گرم بود باد و دفع کند
 و مقوی را سیاه و مجید سازد و فرج زنان تنگ نماید مان کند نفع سیم و الف و نون و فتح کان
 و سکون نون و دال مملکت خواص آن در استهول کند گزشت مار جاری نفع سیم و الف
 و در مملکت و فتح جیم و الف کسر را مملکت و سکون یا و تخانی اسم سا که است یعنی تری گزشت
 سیم و الف و فتح نون و دال و سکون کاف بالوک در بحث بار و صده گذشت

و نیکام هم میرین و گرم و گران و بیهوش و افع فساد و حافظ صحت و مقوی اعضا و مملکت
 و شیر و بیه و فزاید و صفر او بغم و ماده را از بول جدا سازد و دفع بواسیر و لقوه و در و بملوک و
 و باد و گوله و قوچ سرد و خشک باشد را قلم گوید بهشت تو لیک باخ لقوه باه بنیاید و مولدین و با بخت
 هم هست و نفع او قوچ و باد و گوله خلاف قیاس است بلکه با العکس او را یک میگردد و مانند
 سیم و الف و خوار و نون و دال مملکت یعنی آبی که در و بخت بخند گردد و بخت در و دست نه
 باشد سرد است و قابض و ششی و با صلاح و خدال آورده باد و بغم و صفر او نرم سازند و گها
 اعضا و دفع چ صفر او و شکم عیاء مائین نفع سیم و الف و بخره و سکون و شکم
 و نون ترش و زخم و سرد و بک جالب سهل و دفع غم و صفر او خون و بغم و امر و شکم
 بعضی گزینان گویند یا چک است سیم و الف که جسم فارسی شد و خوار و سکون کاف
 ام صحت است که بزرگ بیل باشد و دیگر اقسام در جایب خود و کور شد شیرین
 و سرد و خشک سبک و مصلح و فریبی و مقوی بصارت و فزاید و خرد و دفع پرید و شهید
 تر است و ملین و شهید کینه خشک شهید گرم کرده زبان کند و شهید آفتاب زده و آتش
 در هوای گرم و در دیار گرم میر نشاید استعمال کرد و ما جو پهل نفع سیم و الف و ضم جیم و سکون
 و فتح بار فارسی و خوار و سکون لام بعربی عخص گویند مائین پهل نیز گویند نفع سیم و الف
 و کسر هزه و سکون یا و تخانی و فتح بار فارسی و خوار و سکون لام تیز و گرم بود باد و دفع کند
 و مقوی را سیاه و مجید سازد و فرج زنان تنگ نماید مان کند نفع سیم و الف و نون و فتح کان
 و سکون نون و دال مملکت خواص آن در استهول کند گزشت مار جاری نفع سیم و الف
 و در مملکت و فتح جیم و الف کسر را مملکت و سکون یا و تخانی اسم سا که است یعنی تری گزشت
 سیم و الف و فتح نون و دال و سکون کاف بالوک در بحث بار و صده گذشت

عقوبت نماید اگر جانی
 بایزدن و بخلت و جانی
 آن نوازیدن و بخلت و جانی
 بایزدن و بخلت و جانی

ماش یعنی میم و الف سکون شین میم با که است اما که بفتح میم و الف و کسرون و
 سکون کاف اسم یا قوت است شیرین رساین بود باد و صفر از ایل سازد ماش یعنی میم
 و الف و سکون تا رفو فانی بندی اسم ساگ است بمنزله پخته میخورند و چون پوست میخ
 ماش را دور کرده منزه میگردانند و در کوزه میپزدند و در کوزه میپزدند و در کوزه میپزدند
 تا قوام آید و در ظرفی نگه دارند صبح شام موضعه که شیر او خشک شده باشد روغن کنجد بر بدن مالند
 و به آب گرم گرم بدن شسته فی الفوق قدری از آن دارد و بخورد و خوشن بگرم نگه دارد و چون
 دو هفته چنین کند شیرین تر نماید و شود مجرب شده اند اما که پس فی الفوق میم و الف و سکون
 کاف خفا با و فتح با فارسی و سکون را و همله و کسرون و سکون یا و تختانی چون بر کهای
 این رو بید برگ ماش شایه است دارد و لهذا باین اسم نامیده شد با که در بندی ماش را گویند
 و برن برگ سرد و خشک شیرین بود و مزه تیز دارد و منی و کف احوال کند و تب و غلبه خمر
 و خشکی و مانز را بر باد و خون و بستگی غایط را نافع بود اما که فی الفوق میم و الف و فتح کاف خفا با و
 و سکون و او و کسرون سکون یا و تختانی نیز گویند ماش فی الفوق میم و الف و فتح کاف خفا با و
 و کسرون همله یا و تختانی اسم چهارم است فصل التاء الفوقانی تسکیر میم
 تا و فوقانی و کسرون همله یا و تختانی و فتح کاف فارسی و او و همله و کسرون و او و همله و کسرون
 یعنی ریخته مایه طبیع تر است و گران و بوی و مقوی اعضا است منخرب است و بغم و پیوسته و پیوسته
 گفته گران طبیع و دافع پر میو فصل التاء الفوقانی بندی مشرب میم و الف و فتح کاف خفا با و
 بندی و سکون را و همله لغاری کر سده گویند گرم و گران و لین و افزاینده باد و صفر او و خون
 و بول و شیر و هم رساننده سوزش درون و دافع آماس اعضا و فساد بغم و مضغ چشم و کاه
 منی و سخی از این تبار گویند و قسم دیگر خوردر تر از هر دو قسم است بر و بولیم شیرین و سرد و سبک و نازک

آن عالم و مظلوم را حاضر از آن
 آن کار و از ثابت شود البته و از آن
 و در اگر خیری بفرستد و از آن
 که باز و در آن کار و از آن
 از خاصه خود و در و در و در و در
 تا دیگر با چنین کنند و هم او را بدان جا
 باز فرستد تا به تباری که در آنجا کرده است
 او خود بگوید که اگر عامل منشی باشد
 ملک باید که قبضه منشیان به خود

بیت از وی نستانند که در ازان
 عقل او را فروخته و ارضی بدیت شوند
 و بدانند که پادشاهی توان کرد و با عقدا
 درست و فرمان برداری خدا و پادشاه
 پادشاه برادر است و پناه و عیت او را
 فرمان بردار نشود و بیشک و شمش شمش
 گزیده و شکاک کار داران و عالمان آید
 باید که بر عباد او گویند و هم نازید و از
 این رحمت بیب خورش طعام و شراب
 است و شمار گاه که داد گویند
 رحمت ابدان باشد

آن زود ز حاصل شود
 اینها می نامند که با شایسته
 اینها می نامند که با شایسته
 اینها می نامند که با شایسته

سبب است از گرفت
 پیرترین از استخفاف بادشاه
 صادق و عظمای دین و دولت
 روح است آهنگ بر خدای
 حال بود با صحبت نباید در
 سر شیشه خند خوب خفاست
 رشت کرد است که کینه خند

عدس گویند غله مشهور است سرد و سبک و قابض شکم و دافع فساد و بلغم و صفرا و خون و بر طرف و زنده
 رنگ ن و رنگام ضمیرین سبک کافج نیم و سکون بین جمله و فتح نیم فارسی و کاف
 و خفاء و با و نون و وال نهدی و کاف الف اسم ستاد شرک است و در باب بین جمله
 و شین مجید گشت **فصل الشین** المجرم شین نیم و کسرتین مجر اسم مد است
 مجفف بود **فصل الکاف** مکن و فتح نیم و ضم کاف و خفاء و نون و وال جمله نیم
 و نیم گام نیم تلخ و گرم و خشک سبک با صلاح آرنده و زهری مفروط و قابض شکم و باد آور قوی
 از غله نوشته اند و همچنین بدو لکار و در خواص سیب مکی نیم و کسرتین مجر و کاف مشد و خفاء
 با و یار تخانی اسم ذباب است مگوی نیم و ضم کاف و او مجهول و با و تخانی اسم
 عنب الثعلب است مکتا سوکت نیم و سکون کاف فارسی و فتح تاء فوقانی و لغت
 و ضم بین جمله و سکون و او و کاف تاء فوقانی اسم صدف است که در آن مروارید بود
 و تیر بود و بلغم و ضیق و قس و منیده و شکم مکی تنها دفع کند مکتا سبیل نیم و سکون کاف
 و فتح تاء فوقانی و الف فتح با و فارسی و خفاء با و سکون لام اسم مروارید است مکتا سبیل
 نیم و کاف خفاء با و الف فتح با و جمله با و و حوض با و جمله نون نیز مشهور یعنی مکتا سبیل
 و ثقیل است و غلبه و باد و خون را دفع گرداند و منی را زیاد کند و باد بنفیر اید
فصل الکاف الفارسی مگر نیم و کاف فارسی و سکون را و جمله نیم
 تساج گویند گوشت چرب است و گران و دافع فساد و باد و مولد منی و بلغم افزا مکی
 سبیل نیم و کاف فارسی و با و کسرتین مجر با و فارسی و سکون یا و تخانی فتح با و فارسی نیم
 و سکون لام اسمی از سبیل است و در حث با و فارسی گشت مکتا سبیل نیم و سکون
 کاف فارسی و با و کسرتین فوقانی نهدی و سکون یا و تخانی و سکون نون و ضم وال جمله

از چهار چیز در سازد هرگز کوی باو
 رسد آن عجلت است و حاجت باو
 و کای جمله عجلت است و حاجت باو
 نزه حاجت جرت و نزه عجلت
 و نزه سستی ذلت و خاری باو
 گردان مال خود را در کای که
 نفع بر آن ترب نباشد و صف ساز
 قوت خود را بفریاد و ضایع کن
 ای خود را در چاکه شود و صلاح کار تو

۱۹۵

در آن بنده پس تو با و حفظان
 که ز برای آن آورده اند علی الخصوص
 عر که در آن همه کمالات یکجا حاصل میشود
 مکتا سبیل نیم و سکون کاف فارسی و فتح تاء فوقانی و لغت
 با و خفاء و نون نیز مشهور یعنی مکتا سبیل
 صحت و خلقت کردن با و خفاء و قدرت
 قهر افزا موده چهار چیز با و خفاء و قدرت
 طعام شور و خور و دایب گرم بسیار
 سرخس و در داف بگرین و روی و شین
 دیدن در آن آفریده در تنی

در آن فغان و نوحه
 علامت از نمان بود و خفاست
 چون آن نیم خفاست و نمان
 هم آن نیم خفاست و نمان
 هم آن نیم خفاست و نمان
 هم آن نیم خفاست و نمان
 هم آن نیم خفاست و نمان

از برای ایام پیری از عطا کلا جمع سبزی این
را بکنند که مال جمع کنند و بکشند
سبزی و حکما و بشا بکشند
تیمان شود آب و انگشتر این
را بکنند که مال جمع کنند و بکشند
سبزی و حکما و بشا بکشند
تیمان شود آب و انگشتر این

دانش است تمام
فوزنی بی و این که برادر و مادر و خانواده
افراطون است نام زلفت که نور
کفر است بی و خالی است
بیماری کردن بران باروری
بیماری و روحی که

این ندارد و قدرت گمان می کند
 راست اگر دست داری که دیگران
 سر ترا بوسند سر دیگران را بپوش اگر
 خای که از تو کس نماند گو در وقت
 ضرورت را استعمال توان کرد و چنانکه
 استعمال کنند دوا دارد و وقت فتنه
 فتنه خورشید حکم خود من خود بخود
 است البته خورشید بطی را هر که نشانی
 کردی علاج نمود که در آن نگذرد
 را بماند و قدر آن نیز نباشد که

بار و رخ گاه و در چیت و بیسایه باشد و در چیت و بیسایه باشد و در چیت و بیسایه باشد
 و کاکا شیر گاه و اگرین پوس باد و رخ و از مجربات و از شکوهی است که نیم منطقی در
 ظرف سین بدسته چوب نیب حق نمایند همراه آب چند آنکه بیای آید پس قری نپید
 تر کرده نگاه دارد و هنگام در چشم قدری ازین در آب تر کرده چشم را در تسکین دهد و نماید
 شفا بخشد قوی از قوی است به همانندی یعنی بهندی کلان که گاش و بزرگی بگل کدم
 ماند و در افعال موافق به بود کم است من نسبت بهیم و سکون نون انباری مهر و مار بعر
 جگر الحیه گویند سنگی است در قفای افی بیبا شد لیکن در همه افعی نمیشد چون از گوشت
 جدا کنند نرم بود پس از اثر هوا سختی پذیرد و خطوط بر و باشد بعضی بزرگ و بعضی سیاه
 امتحانش آنست که او را بر جامه صوف سیاه یا کبود بماند سفید گرداند و نیز نشانی است
 آنست که اگر زخم گذارد و چسب و مگذار و تا آنکه تمام اثر زهر بگریزد و گویند بر گاه در شیر گذارد
 اثر زهر و در شیر بپاید و باز اعاده قوت مهره مار گردد و هر که از آن بخورد یا زخم مار گذارد و نفع از
 زهر مار دهد و مست و فتنه نیم و خفا و نون و دال جمله یعنی جزوات خوب بسته افرایند
 اخلاط ناشه و اطباء اند جزوات را گرم تر نوشته اند و بهترین جزوات جزوات گاه و دست جزوات
 قابض شکم بود و منتهی تا پنج نیم و خفا و نون و کسر دال نهدی و تا و فوقانی اولفت یعنی
 سیده گندم را به آب بسیار تنک کرده بدست شوراند چنانچه کمر دست بر هم زنند
 پس آنرا بقدر کف دست در گچ اندازند و روغن زرد داغ شده بتاشق بریزند
 تا بریان شود پس نگاه در قوام نبات اندازند و بعضی قدری زعفران و الاچیل
 ان داخل نمایند بعضی عوض نبات قند سیاه یا سیرند و سل و فتنه نیم و سکون
 نون و کسرین مملو فتح آن مشهور و سکون لام تلخ و نیز و گران و طین دافع زهر و نیم و

جلال گوشت گمان می کند
 ان ندارد و قدرت گمان می کند
 راست اگر دست داری که دیگران
 سر ترا بوسند سر دیگران را بپوش اگر
 خای که از تو کس نماند گو در وقت
 ضرورت را استعمال توان کرد و چنانکه
 استعمال کنند دوا دارد و وقت فتنه
 فتنه خورشید حکم خود من خود بخود
 است البته خورشید بطی را هر که نشانی
 کردی علاج نمود که در آن نگذرد
 را بماند و قدر آن نیز نباشد که
 ۱۹۸
 بعد از آنکه باقی خفته باشد
 خواهد بود و فانی تو هم از وقت بگذرد
 که توانیش کردی بلکه بیان زنده
 نمودی آن کس که حق خود چپید
 نیست از و این باشد که فتنه نیم
 چیزی که آن توان باشد از نشان
 غرض حکم است چون جان و جان
 پیش از آنکه جزواتی تا مل گفتار و در
 زین اگر فتنه نیم و سیرند و سل
 و فتنه نیم و سکون نون و کسرین مملو فتح آن مشهور و سکون لام تلخ و نیز و گران و طین دافع زهر و نیم و

در وقت آن فتنه نیم و سکون نون و کسرین مملو فتح آن مشهور و سکون لام تلخ و نیز و گران و طین دافع زهر و نیم و

انکشت زانسان و کور
 چار و نیم در بیان حال
 چار و نیم در بیان حال
 چار و نیم در بیان حال

خون و تکی نفس و سرفه و برافروخته رنگ و مصلح فزونی نفوذ و دفع ایستادن و دیو و گونید
 اسم برنج است مثلاً و کپری فی بضم میم و سکون نون و ضم دال و نندی و سکون
 و او فتح کاف و فارسی و سکون راه جمله و کسرتون و سکون یار تختانی قسمی از و بری
 است مشکو فی بضم میم و فتح نون و سکون کاف و فارسی و فتح کاف فارسی و میم
 و سکون و او و کسرتون و سکون یار تختانی نیز اسم یک برنی است و این اسم هم سبب است
 برگ و نوک است مثلاً و الفتح میم و سکون نون و فتح دال جمله و الف و سکون
 راه جمله نهال خورد است و قسم بود هر دو تلخ و تیز و گرم و سهل بود و بغم و بزرگی شکم که سبب
 پید باشد و ریشها خارش آس بر طرف ساز و فصل الو او موت بضم میم و سکون
 و او و تار فوقانی که بفارسی شاش و کینه گویند شاش گاو و گاویش است و پیش و شتر
 و آدمی و قیل شعور تلخ است و خشک سبک بلین و مقوی دل و ششهی و گوار طعم
 و دفع آماس اعضا و مجلی مسام و منافذ و صفرا و لکیز و دفع فساد باد و بغم و باد گوله و بواسیر
 است و قاع و گرم شکم و جذام و زردی بدن و فتح شکم و خله بی اشتباهی و بهتر شاش شاش
 گاو است و شاش قیل مخصوص دفع فساد زهر و گرم شکم و مقعد و جذام و باد گوله و شاش گاو
 میش و دفع آماس اعضا و باد گوله و بواسیر و زردی بدن و پر میو است و شاش آب
 بلین و دفع فساد و بغم و قوبا و شاش بزرگ تلکی نفس و فساد زهر و یرقان و زردی بدن
 و شاش میش دفع خشک اعضا و آماس اعضا و جذام و بواسیر و پر میو و قضا شکم
 و شاش خرد دفع نگرانی و پر میو و جذام و خط و گرم شکم و مقعد و خله و اشتقا و شاش آدم
 دفع فساد زهر و اگر خوردن شاش آدم مایوت کند از جمله رحاین است و شاش گاو و
 و گاو پیش باید که از ماده باشد و شاش قیل و شتر و خرو آدمی و آب از زباید و گویند هرگاه

بهر از بزرگ است که عمل کند بهر
 بزر از بزر است که دوا و شمع در
 حاصل است که دوا و شمع در
 پوشیده دارد و انقاع و نیکو کند
 نفس خود یعنی و نفس خود
 جابل کسی است که تصدیق و نیکو کند
 اگر کسی نفوذ نصیحت ناصحان
 نفس فاضل و بلند تبار است که شتر
 بچگونگی و جیت نیکو شامالی و قوی خاص

در پیداد عالم گای میم بد که بیند بیک
 چیز از این نوع میو و نفس فاضل نال نماید
 چیز که در عالم عقل موجود است و فضایل
 در دال اینک بدین عالم عمومی وجود است
 مساک و میدانه و عالیشان و در آن بی از و چهر
 سادات و تین مردم نیست که در این نقطه
 عداوت و رسوم بر آورده باشد و فرمان
 بوداری غضب نکه و فکر خود را که در
 نیکو مامور و مستعدار و از انجمن

از انجمن و کلمات
 از انجمن و کلمات
 از انجمن و کلمات
 از انجمن و کلمات

[illegible]

اول از آنکه چنانچه در این کتاب مذکور است
 در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 در این کتاب مذکور است که در این کتاب

اول کیاب هر دو هم گرم و تلخ در بول دفع صفراء و بلغم مولد بفتح نیم سکون و او دلام
 در راه هله عوض لام نیز آمده یعنی هر اسم گل آب است و در انشای ذکر آب مذکور شد
فصل البهار الهور مهامندی بفتح نیم و باو الف و ضم نیم و سکون نون و کسر
 دال هله و سکون باو تختانی نمی کلان از مندی است مهو الف بفتح نیم و سکون باو و او
 و الف درختی است ابنه اسلرگ کلان و از خوشش چویش در عمارت بکار و دود ب
 بسیار است و از گل او عرق کشند و میوه او را کلوندا گویند قسمی از پوست که از آن پهل
 گویند و میوه و عرق او شراب بوی بد دارد و گردش سر آرد و خار بسیار و مهو او اول
 نمون سفید و در وقت پختگی زرد رنگ شود مشابه پیوولی لیکن آن و در از تر و کلان فرشته
 دارد و از خسته او روغن کشند سفید رنگ آید و در روغن مرفوح نموده و نیمه میفرشند
 خواص خست او نوشته اند که دفع بلغم و باد نماید و جراحات را باند مال کرد و گش سرد و
 گر آن موهی و مولد شیرینی و بلغم افزا و دفع فساد صفراء و خون و باد و دق و در فاری
 گل چکان گویند که بهی بفتح نیم و سکون باو و کسر کاف و خفاء و باو سکون یا تختانی بفتح
 شیرین و گرم و تر و گر آن و دفع فساد باد و منوم و مولد شتی و مقوی و حافظ صحت بجز جابوس
 گویند مهو کاف بفتح نیم و سکون باو و مجهول و کاف الف می نمی است که او را حقیقی و محکم گویند
 صاحب کتاب است و لوقات گویند و در این کتاب غالیه میخیزد و در این صاحب قوه و فایده و فایده
 نه نش اگر بزنا بیکان و خا که داده باشد طلائع باسانی بر آید و اگر مویش باشد بگو و کی و
 فیض فنی که در در اختیار گوشت گرم و خشک نوشته است و مقوی حافظ و سرگین دفع ربو است
 هر شتی بفتح نیم و سکون باو و فتح را و سکون باو و کسر تا و فوقانی بندی و سکون باو
 تختانی سرد و گر آن و مقوی اعضا و دفع تشنگی و عید آن فساد صفراء است بجز بل اصل السون گویند

را که شکر از ری گویند بدین که آب است
 و بعضی که بفران کنی و در آن است
 که شکر کوی شش قضا که
 نه می کردار یا مستبر است و در باو
 فضا را افلاکون فرموده و در آن
 سنگ فتن مذکور در حدیثی است
 بیکه عاجز است از سوال فایده
 بیکه شریکین باشد افلاکون
 بین طرف روی خود در آن است
 ۲۰۳
 صورت خوب پس کلام است
 پس صبح کن و اگر است صورت
 جمع کردن و بدی پس بدی کلامی بدی
 به صورت بدی کلامی بدی بدی
 صورت زبون کلامی بدی بدی
 دقت بر کین نزد عفتان فیه بود پس نفس
 با خلاق ذممه گزاشتن و از این نیست
 کردن بیکه باشد از کلام فیه غرض
 است که بیکه باشد از کلام فیه غرض

در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 در این کتاب مذکور است که در این کتاب
 در این کتاب مذکور است که در این کتاب

گفتند از این بزرگوارم بپایان فرمود
بفرموده من از این بزرگوارم بپایان فرمود
گفتند از این بزرگوارم بپایان فرمود
گفتند از این بزرگوارم بپایان فرمود

[illegible]

گفت قریب عوام از گناه است
 خواص از غفلت ایضا کلام
 دوست جویت است که بنده او
 بیانی به حال چنانکه او خداوند
 در همه حال از بخواند حق تعالی
 است که در است بهار و نور
 اول نماز است روز و آن است
 که کسی یا خداوند

نماید گیاهی است معروف بسیار بود و با دو بلغم دفع نماید و آشفته آورد و ضمضم طعام نماید و فربه
از آنجمله میخورند و سرفشان نیز شعل است ناکلی لفتح نون و الف ضمضم کافیست کسر لام و
سکون یا تختانی اسم نونی است صاحب آن نبود نوشته که نادر از زبان هندست نامی
گویند و الله اعلم ناکلی لفتح نون و الف و سکون لام و کسر کاف یا تختانی مجهول و
مهمله اسم نابجیل است نال لفتح نون و الف و سکون لام ساق گل کول است و در
گلها در بحث کاف گذشت فصل الحیم الفاری نخل یکبر نون و ضمضم حیم فار و
سکون لام اسم یک است فصل الرار المهمله زبسی یکبر نون و سکون او مهمله کسر
بار موجوده و کسرین مهمله و سکون یا تختانی اسم جد و است تر و سرد بود و باد و بلغم و
علتهای شعله انواع زهر را دفع نماید و زخم پر داید ز کچور لفتح نون و سکون او مهمله
فتح کاف و ضمضم حیم فارسی و سکون او و او را مهمله در کچور ند کور شد نر کند می یکبر نون
و سکون او را مهمله و ضمضم کاف فارسی و ضحان نون و کسر دال مهمله نندی و سکون یا تختانی
نماید ننگی اما سیاه و خور در آن دو حباب الفاظ الا و یه بنا بر عدم تحقیق منها نوشته حال آنکه
سواد است گرم و خشک دفع بلغم بود در ملی یکبر نون و سکون او را مهمله و فتح حیم و کسر
و سکون یا تختانی سرد و خشک و بعضی گویند معتدل است و اگر او را سائید و آب تیره
اندازند بعد از ساعتی صاف گردد و وظلا کردن او آب گردانف در دهن دفع نماید
و اگر سائید و چشم کشند بصارت افزاید و اگر سائید و بگریده مار دهند فایده دهد و اگر
هشت عدد در آب تر کرده صاف نموده با قدری نبات دهند قرصه سوزاک دفع کنند و اقوم
بحر بات عم مروج این دیده لیکن قید هشت عدد نبود و اگر چهار دان ویر او آب سائید
و خجرات از آنجمله در پیاله چینی پارچ بسته در گلب آشته بخوانند بسترنگی بول و سوزاک

اول ندامت از خود ان پنداشت
که کسی ناهار و ناخورد از خانه بیرون آید
ندامت سال آنکه ترک اعت کتد
وقت آن و ندامت عمر آنکه زوجه اش
خیر موافق باشد و ندامت بد آنکه فرزند
حقش را یعنی فراموش نماید پروردگار را
تصوف است که هیچ چیز ملک نباشد
و نه مالک هیچ چیز نباشی بصیرت انسان است
و عجلت و تشنگی از خدا فاصله و نالود
میسازد و بصیرت پشیمانی ترک کند راستی

[illegible]

که از زبان انجمن ادبی و فاضل
مجلسی گوید باید که میرزا و مجلی
کسان باشند گفته اند فضل
بعلیم است ادب و اصل و نسب
زیر گنج گوید حسن و نسب
فصلی است ادب و کمال و حیا
سخنی باز دروغی را سید قوم
حکیمی گوید بیهوده ادب را

از باب قطع طبع بایکدی
در بیان علی السلام و عقل
در بیان دینیت بی سیه
در بیان گوشت و کبیران
در بیان عقلت
در بیان گوشت و کبیران
در بیان دینیت بی سیه
در بیان گوشت و کبیران
در بیان عقلت

و سوزش و خون آمدن از بول دفع کند یا بچشمه فصل السیدین المله نسوت کبر
نوت و ضم بین هله و سکون و او و تا فوقانی اندک تلخ و شیرین و هنگام هضم تلخ و گرم و
و سهل باد و لکیز و دفع تپه فساد و بطن و بطن و اعضا و متعلقا نسوت یاه و اصل
سم است دردی و در اسهال قوی تر و جدت پیوسته و سوزش و گروش سر و بدن کننده اواز
فصل الکاف نکه بفتح نون و سکون کاف و باء ته و قوم بود هر دو بطعم شیرین و
گرم و سبک و دفع آسب جن و پیری و نافع فساد و بطن و باد و خون و زهر و مقوی دل
و افزون زنده زنگ اسم الطفال الطیب است چکمی بفتح نون و سکون کاف و کسر هم قاف
و خفاء و سکون یا و تحت فتح کاف ثانی و کسر نون و سکون یا و تحتانی ثانی اسم کندش
نوشته اند بر روی زمین قناده میباشد بر گش شل برگ تره تیر گش شل گل نیل و لکیز
و غلبه کف و غلبه باد و گرم دفع نماید چک بفتح نون و ضم کاف و سکون و او
و قبحیم و سکون کاف اسم چلو تره است فصل الکاف انصاری نلکند کبر نون
فتح کاف فارسی و خفاء نون و سکون ال هله نهال او بقدر یک جبه و برگش خور و
بقدر برگ بود و نیه سرد و تلخ بود و شکلی زایل گرداند و تلخ و باد و دفع نماید و ضرر هم حیوان
و نباتی را نافع بود چون او را باب ساینده بخورند و قوم بود یکی را لکیز و دوم را لکیز بایک
برگ ال نسبت به ثانی اندکی دراز بود و قوم و هم را گل بود شل گل تسی فصل اللام
تلخ و بفتح نون و سکون لام فتح و او و الف سرد است و مقوی با صره و دفع فساد و صغرا
نخون و جدام و دوشوار بول و سوزش اعضا و فساد و بطن و صغرا و جو شیدگی تل بفتح نون
و سکون لام و قلی با ضافه یا و تحتانی نیز آمده در آب های تنیای سیر و سرد است و چشم را
خایم و هدر و غلبه تلخ دفع کند نخون صفا نماید و فرج را از رطوبات پاک گرداند و او را نماید

در بیان طعم و بوی و عسل
در بیان گوشت و کبیران
در بیان دینیت بی سیه
در بیان گوشت و کبیران
در بیان عقلت
در بیان گوشت و کبیران
در بیان دینیت بی سیه
در بیان گوشت و کبیران
در بیان عقلت

۲۰۹

در بیان طعم و بوی و عسل
در بیان گوشت و کبیران
در بیان دینیت بی سیه
در بیان گوشت و کبیران
در بیان عقلت
در بیان گوشت و کبیران
در بیان دینیت بی سیه
در بیان گوشت و کبیران
در بیان عقلت

در بیان طعم و بوی و عسل
در بیان گوشت و کبیران
در بیان دینیت بی سیه
در بیان گوشت و کبیران
در بیان عقلت
در بیان گوشت و کبیران
در بیان دینیت بی سیه
در بیان گوشت و کبیران
در بیان عقلت

بعضی گرم نوشته اند فصل المیم بمبک فتح نون و سکون میم فتح باء موحده و کاف
 اسم لمیوست **فصل النون نندی** بر چن فتح نون اول و فتاح نون ثان
 و کسر دال همله و سکون یا و تختانی و کسر باء موحده و راه همله فتح جیم فارسی و فتاح هاکو
 نون ثالث و نندی بر که نیر گویند بعوض جیم فارسی هاونون کاف هاکرم
 و سبک مفعول موافق بدخست پیل نوشته اند و از قسمی او شمار کرده اند و دفع
 فتاح و جیم و خون و سر و دایمل مشهور تا هله فتح نون اول و تشرید نون ثانی و ا
 فتح هاکو سکون لام و دال همله بمبکی زرد و جوبه کوچک اسم مایه این است **فصل الواو**
 نواری بکسر نون فتح واو و الف کسر راه همله و سکون یا و تختانی کل نندی است
 مانند چنبیلی لیکن بومی ندارد و دو قسم بود یکی آنکه دوسوم گرامشکوته آرد و دوم آنکه در فصل بر
 کل کند و بعوض راه همله لام هم آمده است و بعد از نون یا و تختانی یعنی نیوالی و هر دو تر
 است و سر و سبک دفع اخلاط ثلثه و خون فوسا کر فتح نون و سکون واو فتح سینه
 و الف فتح کاف و سکون راه همله اسم نوسا در است بعوض کاف دال همله مشهور بسیار
 مشهور مره و سراج التاثير و لیون و قونج و استقا و قبض و در دو کم رافع است **نولای** فتح
 نون و سکون واو و لام الف و کسر مره و سکون یا و تختانی برگ لیور که هنوز تازه باشد
 گویند و داخل خوشبو بنمایند نولای فتح نون و سکون واو و کسر لام و سکون یا و تختانی
 اسم سال پرنی است نور تن فتح نون و سکون واو فتح راه همله و ناء و فوقانی و سکون
 نون بزبان دار الخلافه انبوره است **فصل الیا و تختانی نیوالی** بکسر نون و یا و
 تختانی فتح واو و الف کسر لام و سکون یا و تختانی اسم نواری است شیر بالاکبر نون و یا و همل
 ناء و فوقانی سکون راه همله و باء موحده و الف لام الف سر و خشک سبک نوشته می هم تمام دفع

که ام بهتر است گفت تا این در
 بیشتر بود عادت خوی گرفتن باشد
 هر مرضی را شفای بگو عادت که در
 بی دوا و در امثال بند است که
 علت رود عادت زود لغت
 حکم فرموده چهار هزار یک حکمت حج
 کردم و چهار از آن برگزیدم و یک یار
 باید گرفت خدا را و مرکب را در کوفه
 باید کرد نیکی را که با مردمانی بدی را

گفته اند این فصل که حکما می
 پیش نوشته اند است که تعیل نشان
 عقل کرده شود تا از عرض غلبه
 و خوف کثیر و غم و غصه و اندوه
 بالای طامع و قدر که باشد
 آب بنشیند و چون شش را شود و در
 و عظم بر وی قهین کند با سو جبات
 و انحال او را دست سازد و در حکام
 انحال و من به و از زایل انحال
 کنند و حکم تحصیل علوم را غیب سازد
 بکن و با یکدیگر بر ملاطفت
 علم و شوق کند تا باعث
 شود به تحصیل و به شوق و با

مورث خواست از چشم فرزند خود بداد و در کمال
بودن رد کند و بلا و صدق داد و بجا بدارد
بر تراش کاغذ و قلم ننشیند
عیسان پیشانیان را در
مسلکات بسیار داد و
ننشیند

و خفا و لون و فتح کاف و الف و سکون را در جمله در خوش اکثر بقدر قاست انسان بود
 تا دو قاست انسان در زیاده از ان دیده اند و برگش نو که در خوش و طبر و شکنده و
 رگها بسیار دارد و گلش کو چک سفید رنگش قمع او سرخ رنگ مالیدن برگه بر تو با با
 شفاء و لیکن حدت دارد و سوزش پیدا آرد سرد و سبک دفع باد و نفخ و صفرا و سوز
 استخوان شکسته کند و بهی بسیار است و در جور نیز گویند ماتی بفتح هاء و الف و کسر
 ناء فوقانی و خفا و سکون یا در تخانی گوشتش شیرین نبکام مضم یا لون بسیار است
 و ضمیم سکون و او و لون جب الر شاد است و انه ایست بسیار کوچک از تخم بالنگو خود
 لیکن از و گنده و سرخ رنگ گویا با بخار آلوده بهی و مقوی بدن و دفع فواق و باد و نفخ
 و انتشار و فساد خون است **فصل الیاء الموحده** **پیل** بفتح هاء و بار موحده
 و سکون لام اسم پیل است **فصل الساء الفارسی** **حصو** که الیاء مضم یا فارسی

قوتش بر داشتی و آنی خفته مشوید و از
 کمره مشوید و کینه بخویش و کار تار و
 انگارید و کار امر و زبرد و دایم کنید
 و بر مادر و پدر و خندید و زنگانی
 اگر چه در آن بود یک روز و دایم و از آن
 کینه و از ترسید و مست و دیوانه را
 پند نه خید و از کز زبان این
 باشدید و هر گز اختران این
 نان خود را

میان زمین و آسمان
نهیست و از آموختن
ننگ غریب و ناخوشانه
کس مشوید و از خود
میان نایید و با خداوندان

اوم افريد هام از راس
 شده اينست اي پير
 و عليه السلام نازن
 لکيل الله علی بنیا
 که عبارت از بلك است
 تا چون چرخهای نادیده
 چشمهای تو پوشیده

فوق مصروف دار
است بشمارش خدا را
چند کلامه املا نموده از اینجا
بلافاصله عینیت افلاک و
عمل کنید و زشتی
باشد تا که اقبال از آن
ان از شما سر میزود

و بکار خود مشغول کن و دیگر
شتر ناهم وقت عفو طلب باش
و بنده باز دار خود را از
برابر باشد با بخواجیر
شناسی نه دشمن
افت که بخانه دوست
که در مکانه خواج
که از نند واکا

در حقیقت وقت ادواب
 نیکو را در قفسه زبان برادر
 شاد با سماع عالم بها
 سبب است ترک فلسفه و دیلمه تر و زبان
 از این بهای این جهان
 از نیک شوی بسیار
 در دوزخ و بهشت

بالکبریا نذکور برف را گویند و اجل یعنی عدم حرکت کوه را و ال دران زمان عباد
 از مکان است و پوشیده نیست که اسم اول مساعد اول و نام ثانی سدید ثانی است و باین
 آب نه نذکور موافق با همین مرضی و مولد قلیلی از صفرا و مغش حراره غیری و مصلح و لایقه
 و واقع فساد باد و بلغم و خفی نماید که آب دریا گنگ است افعال طوره بر آب قوتیر از آب
 است چه اطباء نذ آب شستند و در آنکه نفج شین مجیمه و تار فوقانی و دال جمله شده
 و ضم را در محله و سکون و او است در خواص نذ کوره بعد آب دریای گنگ شسته اند و بعد
 آن سر جو را که نفج سیجلیه و سکون را در محله و ضم جیم و سکون و او است و بعد آن آب یا
 جیم را و شک نیست که در دریای گنگ اکثر خویها که در کتب یونانیان در او صفت
 انهار طوره است یافته میشود و بودن آبهای مغرب و مولد صفرا و قلیله خلط
 قیاس بلکه خلاف واقع بنظر در می آید مگر آنکه بالضرر باشد و الله علم فصل الواو یو کم و
 یو گیا بضم یا و تحتانی و سکون و او مجهول کسر کاف فاکر و سکون یم و در لفظ ثانی عوض یم
 یا و تحتانی مجهول و الف اده رد و جوده هر دو بهی نافع سرفه و چی یعنی نفث الدم که از نثر
 هم سر و ثانی معین بر جل و دیگر خواص و در باب محله و باب حده نذ کور شد یو کم
 نفث یا و تحتانی و و او و الف فتح سین محله و سکون کاف اسم جوا سا و یاس است و در آنکه خود
 نذ کور شد یو کم گنگ نفث یا و تحتانی و سکون و او و فتح کاف و سکون نون و فتح تار فوقانی
 هندی و سکون کاف ثانی یعنی خار جوست و از آنکه در جوار بیشتر روید و کسر تش جوب
 خرابی وی است گویا حد و تش در حق وی بمنزله خار است بدین سم موسوم گشته و با بجل
 ام پیت پاپرا است و خواصش در باب مو حده فارسی نذ کور شد و صاحب ن نبود ویرا
 واقع و لوس و فزاینده می نیز نوشته و الله علم یو انی نفث یا و تحتانی و او و الف کسر نون و سکون

در غیر وقتش و اگر در وقتش
 و بناید کسی گفتن که دران نفی
 نباشد و اگر کسی نافع خواص
 که گوی فسل که ده گو و لایق
 نیست که نکر سکن در وقت
 عت و او از بلب سراز
 ۲۲۲

در حقیقت وقت ادواب
 نیکو را در قفسه زبان برادر
 شاد با سماع عالم بها
 سبب است ترک فلسفه و دیلمه تر و زبان
 از این بهای این جهان
 از نیک شوی بسیار
 در دوزخ و بهشت

من تصنیف خباب
 حکمت پناه طبیب و
 حکیم غلام محمد نجیب
 در شهر بغداد فقط
 تمام

[illegible]

تایید و موافقتی الف کبای الیف
جس قدر او به سندی بین
که صحت کیهان تکلیف
و تبیه و ترویجی
الهی و دنیای منافع
الهی باعث می شود

بہذا رتبہ الاخلاق شامل کرده شد فقط بتاریخ پانز و ہم شبان العظمیٰ الہجری

اختتام

قطعه تاریخ طبرستان سخن سنج بمثل خواجہ غلام حسین ضابید التلخیص

تر باش میداد اعجاز ^{علیه}
 ز بهی محمود خالصاحب ^{شفیق}
 کتانی خاندانی وقدر ^م
 بدستم مصرعی اد ^{نقین}
 نوید از طبع تالیف شریف

حکیم صادق کامل طریقت
کدامی آنکه بنی کامل الفن
خوشا در مطیع خود طبع کردند
پی تاریخ او چون فر کردم
مریضان جهان را داد پیدل

قطعه تاریخ من نسیج طبع معنی پرور سخن گستر مرزا قوام علی سکنای آباد

انتفاعی بخاص و عام رساند
حرف مشکوک هیچ جسمائی نماند
صحت امینتر نسخه باید خواند

طبع گردید این کتاب شریف
 انقدر سعی شد به تصحیح
 سال طبعش از روی طبع سلیم

نقطه تانخ ریخته کلمه مرزا یوسف علیخان عزیز المناطیق سر ابرار اشعر السلطان

جن کی قوت سی قومی تن بہین ضعیف
دو نو بہائی کی طبیعت ہی لطیف
بہہ کچھ اچھی نہیں انکی تعریف
اولن سی ہی انکی نہوئے توصیف
بہر طبیب الہی کہ اہل تصنیف

خان ذمی تزیہ بنیاحمد
مر قاضی خان ہین برادر آئنے
یک بقراط ہی اور ایک سقراط
فہ بھی ہوتی اگر اس عہد میں تو
ن طبیب اور حکیم کا عل

کلیستان میں
ماہی بچ اور کچھ خریف
صفیہ صفیہ میں کالی میں یہ کہیں
نقطہ غالی خنوبان ظریف
غلت سال ہوئی جب تو عہد
یو لایا ہی یہ تالیف تالیف
قطعه تالیف

باب الحی الطالع
 بیستم شریف طراز نیا
 محمود خانی از خود و باقی
 ۲۲۶

[illegible]

پہلے ان میں سے جو پہلے سے جانتے ہیں

برای نیکوکاران
نظرین پاکین
درین و

خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
صحنه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
خطه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱																			

۶۱۰ ۶۳
{ مش ۲۲ رت

2074

10/10/1944

No. 10

Date 10/10/1944

تالیف شریفی رسائل

Date No.

Date _____ No. _____

No.

[Faint handwritten notes]

at binding
HVS. 2/19/98
25

MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES :-

DATE: 11/11/2011

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-book and **10 Paise** per volume per day for general books kept over-due.

